

NOVI TEDIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Začeli smo, kdo bo potoval z Novim tednikom v Varšavo? Dobro prisluhnite. Danes smo objavili štiri izžrebane sbrazer. Vi glasujete s kuponom, tisti, ki bo dobil največ glasov, zasede prvi sedež za autobus v Varšavo. A tudi med bralci, ki bodo glasovali s kuponi, bomo v uredništvu izžrebali še drugega srečneža. Ne pozabite torej — glasujte s kuponi. Izpolnite natančno kupon. In dobro izbirajte.

Ko smo odpirali pisma s fotografijami, smo se vpraševali. Kje pa je močnejši spol? Premalo korajže, moške. Komajda se je v bobnu žreba znašel predstavnik fantov in mož. Pričakujem več moških fotografij. In tudi seveda žena.

Pišite o zanimivostih iz vašega kraja, dragi bralci.

Vaš urednik

Delavska kontrola

SMO OPEŠALI?

Vse več glasov iz delovnih kolektivov opozarja — z delavske kontrole smo dobro začeli. Sedaj smo opešali. Organi samoupravnega delavskega nadzora so se znašli v zagati, ker ne vedo, kaj bi delali. Zato ne delajo, se ne sestajajo. Ugotavljamo tudi preskromno usposobljenost članov komisij. Nekateri celo ne vidijo pravega pomena dela organa delavskega nadzora. In podobno.

Ali smo se spet zaleteli se sprašujejo drugi.

Ne da bi karkoli poenostavljali ali prikimavali dobro namernim in drugače ugašenim opazkam, moramo uvažanje delavske kontrole ponovno postaviti na dnevne rede sestankov sindikalnih in partijskih organizacij. Preteklo je dovolj časa vsaj za prvo oceno. Za pregled prvih izkušenj. In za dogovor o poživiljanju začetnega navdušenja.

Poglejmo v ustavo. Besedilo ustave je nedvoumno. Organ samoupravne delavske kontrole nadzira izvajanje statuta in drugih samoupravnih in družbenih dogovorov. Nadzira izvajanje sklepov delavcev, organov upravljanja ter izvršnih in poslovojskih organov organizacije. Skladnost med deli in sklepi. Ali se odgovorno ter družbeno in ekonomsko smotrno usposablja družbena sredstva. Ali so upoštevana načela delitve po delu, razporejanju dohodka in delitvi predejev za osebne dohodke. Ugotavlja, kako so delavci obveščeni o vprašanih, ki so pomembna za odločanje in nadzorstvo. Ali so uresničene pravice in dolžnosti delavcev v mesebojnih razmerjih pri delu.

Ta svobodna razgrnitev ustavnih opredelitev o samoupravni delavski kontroli obenem še kaže, koliko dela bi lahko imeli v tem trenutku organi delavskega nadzorstva. Konkretno: predlagali bi, s pomočjo strokovnih delavcev, ali so statuti usklajeni z ustavo; ali so bila sredstva po zaključnih računih smotrno razdeljena, ali se samoupravni sporazumi ujemajo z napovedanimi okviri splošne in skupne politike; kako so bili izvedeni sklepi organov upravljanja, izvršilnih in poslovojskih organov v zadnjih treh mesecih itd.

V kolikor ne želimo potisniti uvedenih organov samoupravne delavske kontrole na stranski tir v sistemu samoupravljanja, potem je zadnji trenutek, da pogledamo, kje smo. V vsaki delovni sredini. In tudi na ravni občin.

Občutek, kot da je vsem vseeno, kaj delajo organi samoupravne delavske kontrole, je lahko hudo škodljivo. Upravičenost delavskega nadzora smo povezovali tudi z večjo učinkovitostjo samoupravljanja. Ali nam je postala ta učinkovitost nenadoma španska vas? Končno pa je res še to, da smo delavsko kontrolo opredelili kot sestavni del sistema družbene zaščite. Tudi zaščite interesov delavcev in krepite njihove moči kot nosilcev celotne družbene reprodukcije. Kaj torej hočemo in česa nočemo.

J. V.

DOBRODOŠLI! WELKOMEN!

Na povabilo komornega moškega zbora prihajajo v soboto v goste pevci moškega zbora iz prijateljskega nizozemskega Schinvelda. Pevec k pevcem. Toda, tokrat še nekaj več. V Celje pridejo predstavniki tistega mesta, ki je članice celjskega zbora sprejelo pristrčno, toplo in kot nosilce prijateljstva med narodi. Celjane so sprejeli in pozdravili vsi prebivalci Schinvelda. In ne samo enkrat. Ze trikrat!

Zdaj prihajajo ti ljudje, ki so se izkazali z veliko gostoljubnostjo, k nam. Dobrodošli na vsakem koraku. Naj jih sprejme in pozdravi Celje. Toplo in iskreno, kot zna to le mesto ob Savinji.

Svoj prvi koncert bodo imeli že v nedeljo, 19. maja ob treh popoldne v cerkvi sv. Roka v Šmarju pri Jelšah. V torek, 21. maja se bodo že drugi predstavili. Tokrat na Dobrni. Koncert bo v zdraviliški dvorani ob osmih zvečer.

Njihov nastop v Celju je določen za četrtek, 23. maja ob 19. uri v veliki dvorani Narodnega doma.

Sicer pa bodo bivanje v Celju izkoristili še za izlete v Pustojusko jamo, v Logarsko dolino in na Golte.

MB

Ansambel bratov Skaza nas je navdušil na naši zadnji javni radijski oddaji v Zrečah. Marjan, Pavle in Avgust Skaza so skupaj z Dušanom Videčnikom pričeli igrati šele pred kratkim. Za svoja leta kljub temu dobro obvladajo instrumente. Vsi fantje so samouki, najraje igrajo narodno-zabavno glasbo. »Ker smo iz takih krajev, kjer niso moderni kot v mestih«, pravijo. Prav je, da jim zaželimo še veliko uspešnih nastopov.

Foto: B. Stamejčič

ZA TRAKTORJE

Tudi člani izvršilnega odbora celjske podružnice Ljubljanske banke so podprli prizadevanja štorske železarnice in z njo vred slovenske gospodarske zbornice in nekaterih drugih kolektivov za osvojitve proizvodnje traktorjev po Fiatovi licenci. Gre za izredno pomembno odločitev, ki združuje več slovenskih proizvajalcev in jim odpira lepo perspektivo ne samo v poslovnem življenju, marveč tudi v kvalitetnejšem proizvodnem procesu.

Gospodarska zbornica Slovenije se je odločila za ta tip traktorjev in samo zanj, ker je tudi najbolj primeren za naše potrebe in zahteve. S tem so dobili pobudniki za to proizvodnjo tudi zeleno luč za nadaljnje delo in razgovore s Fiatom. Končno se je tem prizadevanjem pridružila tudi Ljubljanska banka.

Gre za investicijo v znesku okoli enajst milijard starih dinarjev. Program predvideva proizvodnjo 10.000 traktorjev. Medtem ko bo polovica te proizvodnje namenjena za evropsko tržišče, bo druga polovica za kritje domačih potreb. Vrednost realizacije proizvodnje je ocenjena na okoli 60 milijard starih dinarjev. Naložba je torej močno rentabilna.

Osnovni nosilec proizvodnje bo železarna v Štoreh. V proizvodnem procesu pa bodo sodelovala tudi mnoga druga slovenska podjetja od trboveljskih strojnih tovarn, Save, Iskre, Saturnusa, Opreme iz Ptujja, izdelovalca akumulatorjev v Mežici itd. V ta krog pa se vključuje tudi kolektiv EMO, in sicer s pomembnim deležem!

Pomembnost investicije je ne samo v združevanju precejšnje števila slovenskih kolektivov, marveč prav tako v osvajanju višje stopnje proizvodnje, ki je tudi donosnejša. Na vidiku je torej nov proizvodno integralni krog, ki veliko obeta ne samo zavoljo uveljavitve doma, temveč prav tako zaradi udržitve politoja na tujih tržiščih.

M. BOZIC

KDO Z NAMI V VARŠAVO?

TUDI MAJOLKA

Cetudi bo zadnja beseda o pristopu k združenemu gostinskemu podjetju izrečena šele danes, lahko vendarle po dosedanjih pripravah sodimo, da se je tudi kolektiv gostinskega podjetja Majolka v Celju že odločil za pot v okviru šestih doslej ločenih enot: Na-ma, Ojstrica, Pošta, Ljudska restavracija, Zvezda in Majolka.

Zadnje priprave in zadnji razgovori o pristopu Majolke k integriranemu podjetju so pokazale, da v kolektivu vendarle ni vse tako, kot bi moralo biti. Navzlic temu bi težko povsem natančno rekli, kaj je tisto, kar je narobe, čeprav si iz nasprotnih izjav in stališč lahko vsak ustvari svojo sodbo. Toda, kot vse kaže, je zdaj to preteklost. In prav je, da so te nejasnosti v ozadju, kajti med kolektivom Majolke in drugimi, ki so se že prej odločili za združitev so dosti bolj pomembne naloge. O vseh teh teče te dni tudi intenzivna razprava med člani pripravljalnega odbora in posameznih komisij. Dela za rojstvo in uveljavitev združene gostinskega podjetja v Celju ne manjka. Osnove za dober start so podane. Stičnih točk med vsemi doslej ločenimi enotami je nič koliko. Odpirajo se same po sebi. V ospredje stopa samoupravna organiziranost, čeprav so se zanjo odločili že na referendumu. Člani vseh kolektivov so sprejeli ponujeno roko in s tem tudi prihodnjo organiziranost podjetja. Vrh tega se v tem času pogovarjajo o skupnih naložbah, o skupni nabavni službi, in seveda o skupnem reševanju vseh drugih vprašanj.

MB

Predkongresni pogovor

MORAMO KAZATI POT

Danes dopoldne se bodo v Celju zbrali na posvetu delegati za X. kongres ZKJ. Prišli bodo s celjskega, posavskega in zasavskega območja. Posvet organizira medobčinski svet ZKS Celje. Med udeleženci posveta bodo predvidoma tudi Franc Šetinc, Andrej Marinc in Janez Barborič. Na tem predkongresnem srečanju, ki predstavlja enega izmed sklepnih pogovorov pred začetkom kongresa v zadnjih dneh maja, se bodo delegati in gosti dogovorili o vsebinskem nastopu na kongresu. Obravnavali bodo tudi predlagane kongresne dokumente.

Na posvetu bo sodelovala tudi Vida Kosi, ki so jo za delegatko kongresa izvolili v Celju. Predkongresni intervju z Vidom Kosijo se ne more izogniti njene revolucionarne poti. Tistega vojnega leta 1942, ko se je kot aktivistka prvič srečala s partijsko ideologijo. A tudi njeno sedanje poklicno delo, je namestnik okrožnega javnega tožilca v Celju, je zaradi svoje narave postalo izjemno aktualno po Titovem pismu. Zato je tonska lestvica vprašanj in odgovorov morala zaobjeti preteklost in sedanjost. Se posebej pa podatek, da so republiški kongresi ZK mimo in da nas le še nekaj dni loči od X. kongresa ZKJ.

NT: Opišite začetek vašega partijskega dela.

Vida Kosi: Doma sem z mariborskega konca. Iz Slivnice. NOB imam priznano od 1942. leta. Ob koncu leta 1942 sem bila tudi aretirana. Preživela

sem mariborski zapor in taborišče Ravensbrück. Prav v taboriščnih dneh, kljub vsem tegobam, se je utrjevalo moje marksistično prepričanje. Neka ruska profesorica iz Odese nam je pripovedovala o marksizmu. Jaz sem bila dober poslušalec in zvest prenašalec njenih misli. Po vojni, 21. julija 1945, bilo mi je 24 let, sem bila sprejeta v KP. Tistega občutka sreče in zmešanih čustev se ne da povedati. Res ne. Moje partijsko delo je bilo seveda neločljivo povezano z razvojem in z vsemi značilnostmi partijskega boja po vojni. V tistih časih 1954, sem postala diplomirana pravica. Službovala sem v raznih krajih. In končno pred štirinajstimi leti pristala v Celju. To je v kratkih črtah vse.

NT: Pa vendar — kje ste po vašem mnenju najbolj življenjsko, neposredno nastopili in delovali kot komunist?

Vida Kosi: Praktično partijsko delo, to je moj poklic. Delo v pravosodju. Srečujem se z ljudmi. S problemi, ki vsak v sebi skriva politično in družbeno težo. Če gre za kaznivno dejanje ali za gospodarski prestopki ali pa za pretep, ki je sad neurejenih sosedskih odnosov. Ali nimam vsak dan pred očmi besede, ki v resničnosti drugače odmevajo kot na papirju ali v glavi. Besede, kot so enotnost, razumevanje, človeštvo, socialistični odnosi, osebne in skupne potrebe. Če jih le nekaj naštejemo. Ljudem moram kazati pot družabnega ravnanja in življe-

nja, če so se skregali z lastno vestjo in družbo.

NT: Ko se srečate z kaznivim dejanjem, kaj vas predvsem zanima kot tožilca. Kazen? Vzrok prestopka ali kaznivega dejanja?

Vida Kosi: Kadar gre za kriminal v gospodarstvu, so njegovi nosilci oboljša ljudje. Vprašam se — zakaj? Kakšni so bili odnosi, da je lahko vodilni delavec zlorabil svoj položaj. Skrbno moramo proučiti te odnose. Samoupravljanje. Katere pravice delavcev so ostale le črka v statutih? Veste, kazni je drugotnega pomena. Glavna je krivda. Noben sodnik ali tožilec nista v stiski glede kazni, pač pa glede krivde. Kazni ne moremo izreči samo v razmerju s povzročeno škodo. Ali ni razlika, če se okoristi in ogoljufa družbo, človek, ki ima vsa do-

voj — lep počitek, visok dohodek, avto, vikend, pa še krade? Ali pa, če to isto stori delavec, človek, ki nima nič. Ki živi v revščini. Kriva sta oba, to je razumljivo. Toda okoliščine za krivdo so bile bistveno drugačne. Analiza odnosov in vzrokov za kazniva dejanja, še posebej v gospodarstvu, ima velik vzgojni in politični pomen. Rada bi, da bi se obravnav udeleževali delavci iz oškodovanih podjetij. Delo v pravosodju je torej politično delo. In kar mene zadeva, moram reči, da sem fanatik glede poštenosti.

NT: Kako ste se v pravosodju komunisti organizirali po Titovem pismu. Ali bi lahko odgovorili na vprašanje o samostojnosti, avtonomnosti delavca v pravosodju? Vemo, da v tem nekateri razmišljajo z različnih izhodišč.

Vida Kosi: Zgrešeno je bilo, ker v pravosodju nismo imeli partijske organizacije. Na terenu smo bili neboljše. Ko je bila v pravosodnih ustanovah kmalu po Titovem pismu ustanovljena OZK, so se kmalu pokazali problemi, naplavljeni v času neorganiziranega partijskega dela v prodaji. Bila so odstopanja od partijskih in zakonitih načel. A smo zadeve dovolj uspešno uredili. Prišlo je do nekaterih kadrovskih sprememb. Odpravili smo vpliv zasebnega mnenja in stališč na delo pravosodnih delavcev. Kajti neenotnost v izvajanju partijske politike se je pokazala tudi v nekaterih sodbah. Sedaj je v pravosodnih ustanovah sko-

raj 50 članov ZK. Več smo sprejeli in čudim se, razumem, zakaj pravosodni delavci, ki izpolnjujejo pogoje, ne vstopijo v Morda zaradi preteklega nja v ZK. Ne vem. O samostojnosti sodnika ste vprašali. Ni avtonomnosti sodnika v tem, da bi lahko delal nasprotju z ustavo in gramom ZKJ. Samostojno zunaj družbene in partijske politike ne more biti. Sodnik mora upoštevati temeljne vine našega družbenega in litičnega sistema.

NT: Vsi z zanimanjem čakujemo začetek X. kongresa ZKJ. Katere naloge so ZK najvažnejše, še zlasti tiste, ki jih morajo dati po republiških komisijah?

Vida Kosi: Po Titovem pismu smo dobro začeli. Najljubimo to pot. Sprejete partijske naloge moramo dosledno izvajati. Negoviti moramo resnično enotnost med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. Delavci moramo usposabljeni, da lahko še bolje samoupravljajo. Za vse nas je pomembno, da na republiških kongresih ni bilo odklonov in odmišljajev od že začete politike. X. kongres naj pokaže predvsem našo enotnost. Zahteva tudi od vseh članov in delavcev, da bodo v delegatskem sistemu dopustili izigravanje formalizma. V ZK pa se vzemamo za njeno najširšo prstost, ker s tem krepiamo njeno idejno moč in vpliv. Brez tega ne gre. Na kongresu — notranja enotnost Jugoslaviji je glede na mednarodne razmere življenjska pomena za obstoj vsakega skupaj in vsakega posebej. Sosedski odnosi s Italijo, pokazali, da smo prehitro zabili na možnosti tako v ostrejših nesoglasjih in priskov. Zaupam v našo trdnost in enotnost.

JOZE VOLFA

REKLI SO

AVGUST PODGORŠEK, predsednik gradbenega odbora za izgradnjo gasilskega doma v Smartnem ob Paki: »Znano je, da v našem kraju nujno potrebujemo gasilski dom. Tako smo že pred časom stopili v akcijo in odkupili zemljišče, zdaj pa zbiramo sredstva in urejamo vse ostalo, tako da bi lahko že v maju začeli z gradnjo. Nekoliko nas skrbi, kako bomo uredili s prispevkom za komunalno ureditev, za kar moramo plačati štiri stotine milijone. Upamo, da bomo nekje »zdrili« ta denar, povemo pa že zdaj, da bomo tudi sami veliko pomagali s prostovoljnimi delom in materialom ali denarjem. Da moramo gasilski dom imeti, tega se zavedajo vsi in prav zaradi tega ne gre obupavati. Verjamemo, da bomo še ta mesec zasadili lopate.«

L. OJSTERSEK

INFORMACIJA DAJE MOČ

V kritiki nekaterih pomanjkljivosti v razvoju samoupravljanja smo s prstom večkrat pokazali na slabo obveščenost delavcev in občanov. Misel — kdor ima monopol nad informacijo, ima tudi monopol nad oblastjo — ni nova, a je še posebno sveža v sistemu, ki zahteva človekovo tvorno sodelovanje. Subjektivno vlogo, kot reče mo. Neodtujenost od upravljanja in odločanja. Brez dobre obveščenosti je kajpak težko odločati in politično delovati. Ker bomo morali v izpeljavi delegatskih razmerij še bolj spodbujati pretok informacij in njihovo povratnost, smo se o obveščanju in obveščenosti pogovarjali z Ivom Potočnikom, predsednikom komisije za informativno dejavnost in politično propagando pri celjskem komiteju ZK.

NT: Kakšna je vloga komisije in katere so njene temeljne naloge?

Ivo Potočnik: Vlogo komisije opredeljuje že njen delovni program. Glavna naša naloga pa je: spremljanje in razvijanje obveščanja znotraj ZK in v delovnih kolektivih ter analiziranje delovanja sredstev javnega obveščanja. Spomnil bi, da je resolucija VII. kongresa ZKS jasno nakazala posledice neobveščenosti v organizacijah praktičnega dela in v občini. Se vedno imamo primere monopola, izključnih pravic posameznikov ali skupin nad informacijami. Zato mora doživeti zahteva o podružbljanju obveščanja praktično udeležitev. A tudi zakonsko opredeljena javnost dela. Informacijski sistem je sestavljen del samoupravljanja. Delavski razred ne bo mogel izraziti svoje moči, dokler ne

bo dobro obveščen. Informacija pa daje moč.

NT: Omenili ste tri temeljne smeri dela komisije. Bi jih lahko nadrobneje opredelili.

Ivo Potočnik: Znotraj ZK moramo predvsem zaradi potreb osnovnih organizacij ZK poenotiti različna stališča in informacije v enoten vir informacij. Ljudje, ki se amatersko bavijo s političnim delom, ne morejo vsega prebrati. Resolucije, sklepe in druge dokumente bi morali poenotiti v kratkih, jedrnatih, vsebinskih informacijah. V tak cilj bo usmerjen partijski občinski bilten. Drugo okvirno področje so delovne organizacije. Prav v delovnih sredinah bi morali o vlogi in namenu dobrega obveščanja več govoriti. Zakon o tisku je odprl pomembno poglavje v spreminjanju družbenega odnosa do obveščanja. Če na osnovi ankete o statutarni urejenosti obveščanja v celjskih delovnih organizacijah izrečem oceno, potem smo lahko s formalnih vidikov skorajda zadovoljni. Kakovost obveščanja je seveda drugo vprašanje. Se vedno prevladujejo tradicionalne informativne poti: oglasne deske, zvočniki, razne okrožnice. Ponekod so že prishli ustavniki možnostim. Imajo zbere delovnih ljudi, debatne razgovore, informativne skupine, da ne omenjam internih časopisov.

NT: Kaj pa ste želeli ugotoviti z anketo o obveščanju v delovnih organizacijah?

Ivo Potočnik: Z anketo smo hoteli zvedeti, kako je obveščanje statutarno urejeno. Dobil smo odgovore iz več kot 40 delovnih organizacij. Zanimalo nas je tudi, ali že prilagajamo sistem obvešča-

nja novim samoupravnim organizacijskim oblikam, kot so TOZD, OZD, SOZD in druge. Vprašamo se, kako poteka informacija med prejšnjim vodstvom in temeljno organizacijo. Kakšna mora biti vloga družbenopolitičnih organizacij pri izvedbi boljše obveščenosti delavcev. Ustavne spremembe zahtevajo tudi drugačno javnost dela v delovnih organizacijah posebne, širšega družbenega pomena. V zavarovalnicah, bankah, v zavodih regionalnega pomena. Občani, delavci / finansirajo te ustanove. Vplivati morajo torej na politiko teh ustanov, na njihovo delo. Vplivajo pa lahko, če vedo, kaj delajo. Če sklenemo misel o obveščanju v delovnih sredinah, potem bi povzel tole: formalno je obveščanje dobro opredeljujejo v statutih. Izvedbena plat pa je skromna. Standardna. Na drugi strani pa je res, da delavci nekaterih informacij ne uporabljajo dovolj. Jih ne »slišijo«. Izjema so interni časopisi, ki so brani. Se ena stvar je pomembna. Mnoge

informacije strokovnih služb so našim ljudem, delavcem nerazumljive zaradi zapletene, prezahtevnega jezika.

NT: Tretje področje delovanja vaše komisije pa seže v občinski prostor. Kako ocenjujete obveščenost občanov in delavcev v Celju. Kje vidite probleme?

Ivo Potočnik: Osrednja sredstva obveščanja in oba lokalna medija, Novi tednik in Radio Celje, opravljata veliko vlogo. Menim pa, da bi moral biti bolj v ospredju obveščanja delovni človek. Novinarji bi morali več med ljudi v delovne kolektive. Spremeniti moramo sedanje stanje, ko pride novinar v tovarno, a se marsikdo boji kaj povedati ali pa niti noče. Novinar in delavec morata postati sodelavca, ki si zaupata. Ki znata skupno oblikovati mnenje in stališče. Pot do informacij naj bo odprta — za delavca in za novinarja. Nove ustavne spremembe ponujajo velike možnosti za sveže, kakovostne, množične oblike obveščanja. V delovnih kolektivih in v okviru občinskih skupščin, kjer bo potrebno dobro organizirati informativno službo.

NT: Ali s tem mislite zahteve delegatskega sistema?

Ivo Potočnik: Da. Najprej moramo pogledati, kako obveščanje organiziramo novih samoupravnih odnosov v delovnih organizacijah. So delavci v TOZD manj formirani. Ali že delujejo gani koordinacije, povezanosti med TOZD in OZD? Kako tam, kjer imajo dislocirane enote. Delegate moramo posobiti in dobro obveščati za njihovo uspešno delo. Ni bodo stalni pogovori skupščinskih problematik. delegatskem življenju ni biti zajamčena povezava med področji združenega dela. Doseči moramo usklajenost interesov. Skupščina najbrž nadzorovala uresničenje sklepov in o tem poročala delegacijam. Delegatski sistem pa tudi kliče k pisni. K javnemu nastopanju v sopsih in drugih oblikah. municiranja z ljudmi vseh so neposredno potegnjeni delegatska razmerja. Delovni in zlasti družbenopolitični delavcev. Novinarji morejo biti edini in osamljeni ustvarjalci informacij, poročevalci stališč.

JOZE VOLFA

SCHIEDEL — YU —

Kamin, dimnik št. 1

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

30 let UJV:

VELIKO DELO

Osrednja prireditev za celjsko območje ob 30-letnici UJV je bila ob skrbno pripravljene kulturne programe (sodelovali so iz osnovne šole Podčetrtak in gimnazije Celje) v Celju. Slavnostni govornik Janez Zahradnik je med drugim dejal:

»Tri desetletja dela organov za notranje zadeve predstavljajo, vzeto časovno, sorazmerno kratko obdobje. Če pa imamo pred očmi vsebinska dela teh organov in njihov ustvarjalni delež pri gradnji naše družbe, potem nam preteklih trideset let daje vsa delovna, politična in moralna potrdila za pozornost, ki jo v teh dneh izkazujemo temu jubileju. Čas, od leta 1944, ko je vrhovni komandant tovariš Tito z odlokom ustanovil oddelek za zaščito naroda, pa do današnjih dni, je prežet z neprekinjenimi napori in odrekami, z mnogimi žrtvami, z bogatimi izkušnjami in požrtvovalnim vzgledom ter predvsem s težkim in odgovornim delom, ki so ga opravili delavci organov za notranje zadeve pri izpolnjevanju številnih pomembnih in zahtevnih nalog v vseh obdobjih — od svoje ustanovitve pa do danes. Organi za notranje zadeve so bili vse od svojega nastanka neločljivo in življenjsko povezani z razredno vsebino naše revolucije, z njenim socialističnim značajem in z njenim nosilcem.«

Ob tej priložnosti so podelili najzaslužnejšim delavcem v Upravi javne varnosti priznanja, s katerimi jih je za vrsto in požrtvovalno delo odlikoval predsednik Tito. Red zasluge za narod s srebrnim žarjki je prejel Marjan Krština. Red republike z bronastim vencem: Albin Colja, Stefan Hafner, Stanko Bajšek, Jože Jelen, Jože Mežar, Albin Plevnik, Drago Pregelj, Franc Salobir in Franc Stihlerl. Red zasluge za narod s srebrno zvezdo: Rudolf Jagrič, Igor Lotrič, Ludvik Šmid in Marjan Sturman. Red dela s srebrnim vencem: Izdravko Balog, Karlinca Baistič, Anton Benigar, Silva Bogunovič, Franc Božič, Stane Deisinger, Valentin Drečnik, Franc Guček, Franciška Lazbec, Vinko Janc, Alojz Kartuš, Alojz Kariž, Rudolf Kralj, Maks Kos, Franciška Kosi, Jože Koščak, Terezija Kralj, Anton Magrič, Albert Mežar, Stane Pečar, Martin Petrovič, Jože Rajer, Stane Šudolf, Ivan Sikošek, Franc Slak, Majda Stanič in Franc Zalokar. Medalja dela: Slavica Klanjšek in Viktor starejši Kočevar. Delavci UJV, ki so zaposleni v organih za notranje zadeve neprekinjeno od leta 1944 in 1945 dalje, so prejeli »zvezno plaketo varnosti: Albin Colja, Stane Kalčič, Minka Lužar, Albin Plevnik, Drago Pregelj, Jože Jelen, Franc Salobir, Franc Stihlerl, Stane Rudolf, Anton Guček, Niko Skvarča in Aleksander Zorec.

T. VRABL

TITOVA ŠTAFETA V CELJU

Sorazmerno velik prostor pred poslopjem gimnazije v Celju je bil v sredo pretekli teden docela poln mladine in starejših prebivalcev Celja, ki so pričakovali Titovo štafeto. Po krajšem programu, ki ga je izvedla celjska srednješolska mladina, je mladim spregovoril Tone Zimšek, podpredsednik celjske občinske skupščine, in se pridružil njihovim čestitkam Titu. Dejal je, da mora mladina ohranjati vse to, za kar se je dolga leta boril njihov voditelj in njegovi najbližji sodelavci, z njimi pa vse napredne sile.

Nekaj minut pred trinajsto uro je pred gimnazijsko poslopje prinesel štafetno palico Ivan Toplak, mladi delavec iz Klime, v spremstvu gimnazijcev. Štafetno palico s pozdravi Titu je pozdravil predsednik občinske konference Zveze mladine Celje Metod Trebičnik, ki je v kratkem govoru orisal Titovo revolucionarno pot.

Štafetna palica, ki je prišla iz laške občine, je nadaljevala pot proti šentjurski občini.

Štafetna palica s prisrčnimi in iskrenimi željami Titu je v Celju doživela lep sprejem, ki so se ga udeležili vsi vidnejši predstavniki družbeno političnega življenja in Jugoslovanske ljudske armade ter lepo število prebivalcev. Enako lep sprejem štafte so organizirali v vseh občinah celjskega območja. MST

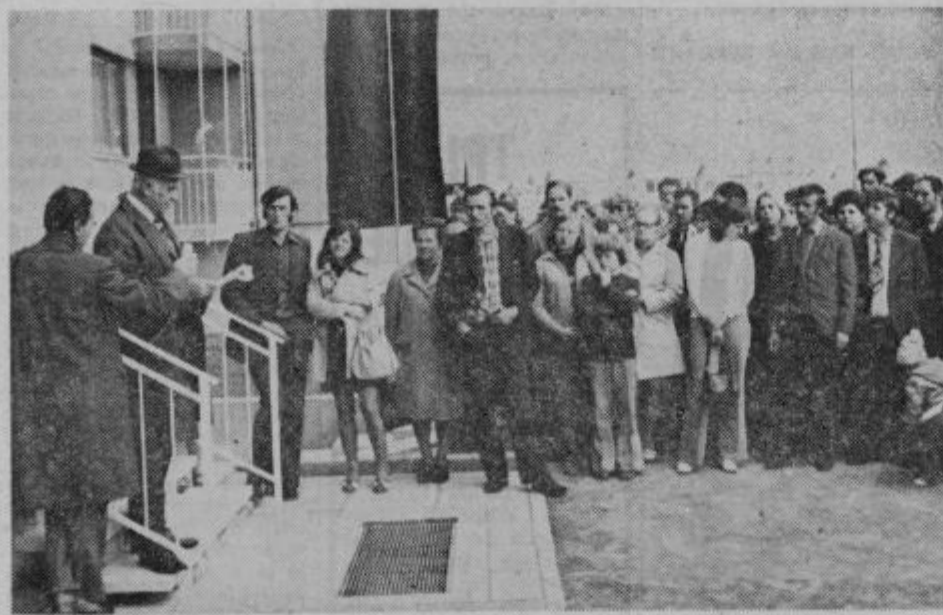
... IN ŠENTJURJU

Tudi delovni ljudje in mladina iz šentjurske občine je pozdravila Titovo štafeto.

Na območje šentjurske občine je prišla prejšnji teden dvakrat. Prvič dopoldan, ko so jo od mladincev iz šmarske občine sprejeli brigadirja delovne akcije KOZJANSKO 74. Ti so jo predali nosilcem štafete iz občine Sevnica.

Drugič pa je šla štafeta neposredno skozi Šentjur, kjer jo je pozdravilo več sto občanov. Tokrat so jo nosili učenci osnovne šole ter mladinci iz delovnih organizacij. Ob krajšem postanku štafete je predsednik Zveze mladine Šentjur Martin Metličar prebral pozdravno pismo tovarišu Titu, v katerem mu delovni ljudje in mladina šentjurske občine čestitajo ob rojstnem dnevu, obenem pa želijo še veliko delovnih uspehov ter zdravja. Nato je štafeta nadaljevala pot proti Šmarju.

D. Mackošek

Deveti maj. Dan zmage in dan veselja. Tudi za 106 družin, ki so se vselile v prva stanovanja, ki jih je zgradil s sredstvi solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje. Povesnik — med uvodnim govorom predsednika skupščine sklada Vlada Ramorja — na otvoritveni svečanosti. Foto: Milan Božič

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠICA SLAVA VUČAJNK, PREDSEDNICA IO SKUPŠČINE TEMELJNE SKUPNOSTI OTROŠKEGA VARSTVA

Na podlagi petletnega programa razvoja otroškega varstva v občini Celje si je skupnost otroškega varstva zadala v letu 1974 uresničitev številnih nalog glede dnevnega varstva predšolskih otrok, ostale dejavnosti v korist otrok, denarne družbene pomoči socialno ogroženim otrokom in ostalih obveznosti. Tovarišica Vučajnkova, prosimo, da odgovorite, kakšno bo otroško varstvo v letu 1974 v občini Celje po podpisu samoupravnega sporazuma? Dominika Poš

Območje

KDO V ZBORIH

V Novem tedniku bomo predstavili predsednike in namestnike zborov novih delegatskih občinskih skupščin. Prav tako bomo z njimi in z vodji delegacij pripravili več intervjujev o konkretnem delu delegacij in neposredni povezavi med občinsko skupščino, predsedniki zborov in delegacijami. Ker smo nekatere sedanje predsednike zborov združenega dela že predstavili v času volilnih priprav, objavljamo tokrat samo tiste, ki jih še nismo.

ŠENTJUR

VIKTOR HRASTNIK — predsednik zbora združenega dela

ŽALEC

Rafko Mlakar, predsednik zbora združenega dela žalske občinske skupščine

ŠMARJE

Predsednik zbora združenega dela občinske skupščine Šmarje pri Jelšah, Ivan Sitar, zaposlen v Steklarni Boris Kidrič v Rogoški Slatini.

VIKTOR LOVRE — podpredsednik zbora združenega dela

LAŠKO

Jože Rajh, predsednik zbora združenega dela laške občinske skupščine. MB

Podpredsednik Ivan Jernejšek iz KORS-a.

OD BESED K DEJANJEM

Resolucije, priporočila o odpravljanju socialnih razlik, o pospešeni graditvi stanovanj, so v Celju dobila trdno osnovo. Tudi po zaslugi občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij.

V okviru srednjeročnega načrta graditve stanovanj je našel svoje mesto tudi solidarnostni stanovanjski sklad. Z njim vred so se odprli vidiki za reševanje stanovanjskih vprašanj za delavce z najnižjimi dohodki na družinskega člana, za mlade družine in ostarele ljudi.

Prvi rezultat dela tega sklada je na Lavi. To je 106 stanovanjski blok, ki je prav te dni sprejel svoje prve stanovalce. K uspešnosti te akcije je v znatni meri prispevalo celjsko stanovanjsko podjetje, svoj delež pa je dal tudi Ingrad s solidno kvaliteto del, ki je v splošno zadovoljstvo prvih stanovalcev. Seveda pa ne kaže prezreti nosilca akcije — solidarnostnega stanovanjskega sklada, ki je s samoupravnimi organi uspešno opravil odgovorno nalogo.

IZREDNA PRILOŽNOST

KONFEKCIJA »KROJ« ŠKOFJA LOKA
BLAGO Z MAJHNO NAPAKO

znižano od 30—50 %

MARKET GORENJE

Uspehi EMO

A TUDI TEŽAVE

Še nekaj dni nas loči, ko bodo v EMO zabeležili drugo leto izvajanja sanacije v podjetju. Marsikaj sta prinesli ti dve leti, ko so v podjetju vlagali maksimalne napore za premagovanje težav. Nasprotujoči si pogledi in mnenja, nelikvidnost in vse, kar ob takih prilikah pač zraven sodi, je pestilo kolektiv, ki ni klonil.

Letočni proizvodni rezultati vlivajo dokajšen optimizem. Kolektiv je ob intenziviranju klasičnega programa dosegel v prvem četrtletju dobre poslovne uspehe, saj so ustvarili skoraj 6 milijonov dinarjev skladov. Veselje jim greni neurejen sistem cen in težave z repromaterialom.

Kaj sta pravzaprav prinesli dve leti izvajanja sanacije v največjem celjskem kolektivu, v EMO? Odgovoriti strnjeno na to vprašanje je pravzaprav težko. Kajti proces sanacije v bistvu še ni zaključen, po drugi strani pa je potrebno posamezne momente nedvomno širše opredeliti.

Razlogi, ki so pred dzema letoma narekovali sanacijo, so bili nedvomno več kot utemeljeni. Zaostajanje v modernizaciji in tehnologiji, nizka vlaganja ter drugi organizacijsko kadrovske problemi so pestili kolektiv, ki ga je močno prizadela še nelikvidnost, saj so bili dve leti nepretrgoma blokirani in to za največ 69 milijonov dinarjev. S sredstvi republiških ter občinskih rezerv, Ljubljanske banke in dobrih dela, ki ga je prispeval kolektiv sam (tudi zunanji krediti si je kolektiv oskrbel sam) so se lotili sanacije. Med ovire, ki so negativno vplivale na potek in izvajanje sanacije, je nedvomno potrebno šteti tudi dejstvo, da je šestokrat prihajalo do nasprotujočih si mnenj in stališč posameznih dejavnikov, ki so bili v sanacijo vključeni. Eni so se na primer zavzemali za radikalno menjava v proizvodnem programu, drugi so vztrajali na razvijanju le-tega in podobno. V sklopu vsesplošnih naporov

je bila izvedena tudi integracija z Iskro, ki naj bi prav tako doprinesla svoj delež k čimprejšnji sanaciji podjetja.

Dve leti ustvarjalnih iskanj in preverjanj postavljenih programov ter odrekanih in naporov kolektiva niso ostala brez ustreznih učinkov, čeprav morda v celoti ne takšnih, kot so jih nekateri pričakovali. Spremenjene cene nekaterim nosilnim proizvodom ter intenzivirane proizvodnje je omogočilo, da je podjetje lahko poslovno leto zaključilo brez izgube, kar je potrdilo, da je podjetje nedvomno sposobno rentabilnega poslovanja. Se boljše rezultate pa dosegajo v letošnjem letu. Prerastel je celotni dohodek (indeks 134), znatno so povečali dohodek (171) in kar je najvažnejše, ustvarili so 574 starih milijonov dinarjev skladov. Se dva podatka sta pomembna. Zmanjšali so zaloge, poslujejo pa z manjšim obsegom kreditov za obratna sredstva, kot je bilo to v istem času lani. Za 9 odst. je porasla ekonomičnost, za nekajkrat pa so povečali rentabilnost in akumulativnost. Dosežki torej, ki se jih prav gotovo lahko vsi veselimo.

Pa vendarle obstajajo tudi težave. Poleg tega, da še niso uredili cene nekaterim proizvodom, da stalno rastejo cene reprodukcijskemu

materialu, ki pa ga je povrh vsega še težko dobiti, pomeni trenutno za podjetje največji problem tovarna kontejnerjev. Ta največja povojna naložba v EMO in ena največjih v Celju sploh, se je sprevrgla v svoje naprotje. Postavljena je bila, da bi z njo reševali EMO, pa mora sedaj kolektiv s svojim klasičnim programom reševati kontejnerje. Za kaj gre? Kljub temu, da so v podjetju za proizvodnjo kontejnerjev tehnološko in kadrovske v celoti pripravljene, proizvodnja v predvidenem obsegu ne bo stekla, kajti planiranega dohodka ni mogoče doseči. Že letos bo treba odšteti prvo anuiteto preko 10 milijonov dinarjev, ki pa jo bo moral kolektiv ustvariti z aktiviranjem nadomestne proizvodnje za izpade kontejnerje. Strokovna šibkost elaborata, nekatere nedopustne napake, ki so bile storjene pri tem, ter spremembe, do katerih je med tem časom prišlo na svetovnem tržišču, so tako pač pustile svoje negativne posledice. No, tragično to vendar pravzaprav ni, saj bo moč to organizirati drugo, donosnejšo proizvodnjo, če pa se bodo spremenile tudi svetovne razmere, lahko v slehernem trenutku steče tudi načrtovana kontejnerska proizvodnja.

BERNI STRMCNIK

Celje

IZREDEN IZVOZ

Cinkarna in Železarna predstavljata malo manj kot tretjino skupnega izvoza.

Celjski izvoz je bil na začetku leta plansko postavljen zelo visoko, kljub temu pa so rezultati po prvih treh mesecih tega leta presegli vsa pričakovanja. V prvem trimesečju je izvoz po podatkih oddelka za gospodarstvo občine Celje z vrednostjo 11,3 milijona dolarjev za več kot sto odstotkov presegel rezultate, dosežene preteklo leto v enakem obdobju. Ugodno je tudi izpolnjevanje letnega plana, saj je dosežen izvoz že presegel četrtino visokih letnih obveznosti delovnih organizacij. Kar 72% izvoza pa gre na račun Cinkarne in Železarne Store.

V Cinkarni so dosegli tolikšne rezultate predvsem s povečano proizvodnjo titanovega belila. Povpraševanje za njihovimi proizvodi se je zaradi pomanjkanja izdelkov iz cinka, svinca in osnovnih kemičnih proizvodov na svetovnem tržišču izredno povečalo. Tako je Cinkarna izvozila letos do aprila za pet milijonov dolarjev, lani v treh mesecih pa za milijon in pol.

Železarna je dosegla dvainpolkratno realizacijo izvoza v odnosu na lansko prvo trimesečje. Izvozili so izdelkov v vrednosti čez tri milijone dolarjev, medtem, ko je letni plan nekaj čez deset milijonov.

Lesno industrijski kombinat Savinja je z 958.000 dolarji tretji celjski izvoznik in dosega letni plan z 22 odstotki. Razveseljiv je opazen napredek pri prodiranju na tuje tržišče, povečano pa je

povpraševanje po hrastovem žaganem lesu.

EMO je izvozila izdelkov v vrednosti 786.000 dolarjev, kar je za 20 odstotkov več kot lani v prvem trimesečju, izredno pa se je povečal izvoz žične, sicer ne na podlagi novih naročil, temveč iz pogodb, ki so bile sklenjene lani. Žična je dosegla 272.000 dolarjev, lani pa do aprila 27.000. Toper in Aero sta

izvozila za preko 300.000 dolarjev. Izvoz v Aero je močno povečan, vendar zaostaja v dinamiki.

Delež prodanega blaga celjskih delovnih organizacij na konvertibilno področje znaša kar 74,5% skupnega izvoza. Po takšnih prvih rezultatih je pričakovati, seveda v normalnih pogojih, močan presežek že tako visokih letnih planov.

Naš delegat: Opekarna

PRIČAKOVANJA

Kako je bilo pri vas doslej s samoupravljanjem?

Zelo različno. Navadno ni bilo sicer dobro, a delavci smo bili premalo seznanjeni s tem, kar se je dogajalo. Problemi so se tudi prepočasno reševali. Precej je bilo ovir in zavor za razvoj samoupravljanja. Kot TOZD bomo sedaj lažje delali. Uvedli bomo delavski nadzor in stvar se morajo izboljšati. Pravsem moramo zaostriiti odgovornost.

Kako gledajo v kolektiv na delegatski sistem?

Delavci smo zadovoljni in veliko pričakujemo. Od tistih, ki so nas izvolili v delegacijo, čisto slišimo: Le gledajmo, da ne boste pozabili na nas. Izvolili smo vas zato, da boste dobro delali. Skratka, kolektivno vedo, za kaj je politična dejavnost je politična zanimanje in pripravljenost za delo v kolektivu.

Jožef Lipičnik je delegat v delegaciji TOZD Opekarna Ložnica. V podjetju je zaposlen že od leta 1957. Najprej je bil kurjač, nato pa je opravljal tečaj in je sedaj že 4 leta varilec. Jožef Lipičnik je tudi predsednik delavskega sveta TOZD.

Povejte, kaj mislite o delegatskem sistemu?

Mislím, da dobivate na to vprašanje od vseh delavcev podobne odgovore. Veseli smo, da je prišlo do takih premikov, saj bodo naše zahteve, želje, lažje prihajale do izraza. Bistvo vidim v tem, da je sedaj veliko delavcev vključenih v proces odločanja. Tako bomo težave lažje reševali. Naša delegacija se je že sestala in izvolila predsednika. Pred sejmami občinske skupščine se bomo sestali in se dogovorili za mnenja in stališča, ki jih bo zastopal naš delegat. Po sejah bomo s sklepi seznanjali člane kolektiva.

II. OSNOVNA ŠOLA CELJE

razpisuje naslednja prosta delovna mesta za nedoločen delovni čas:

- 1 — RACUNOVODJA
- 2 — KUCHARICI (KV)
- 2 — pomožni KUCHARICI (NK)
- 3 — SNAZILKE (NK).

Zasedba delovnih mest 1. septembrom 1974.

TRI DELEGACIJE V METKI

V celjski tovarni Metka so izvolili tri delegacije, in sicer v temeljni organizaciji združenega dela proizvodnja tkanin Celje, v delovni skupnosti skupnih služb in v temeljni organizaciji združenega dela konfekcije Kozje. V TOZD proizvodnja tkanin so bili v delegacijo izvoljeni: Kazimir Vodenik, Ivan Bobnar, Alojz Grum, Danijel Smole, Frida Cene, Lizika Kmecl, Alojzija Jovan, Fani Svet, Valter Hojnik, Alojz Rataje, Jože Černeželj, Majda Blagotinšek, Marjan Marcius, Milica Rebrnak in Antonija Novak.

V delegaciji TOZD konfekcija Kozje so: Karl Debelak, Karl Voavšek, Marija Bevc, Marija Peršl, Ivanka Bračun, Vida Grobeške in Janez Pečnik.

Člani devetčlanske delegacije, delovne skupnosti skupnih služb pa so Ivanka Čmok, Irena Turnšek, Marjana Kisinger, Marija Bobnar, Jožica Urič, Božo Herboka, Cvetka Bugarin in Fanika Nežmah.

Tekst in foto: T. TAVCAR

V TT Prebold

20 DELEGATOV

Jože Lubej

Ing. Manja Lesjak

Robert Gaberšek

V tekstilni tovarni Prebold so izmed 1323 članskega kolektiva izvolili v delegacijo 20 članov, in sicer: Jožico Binger, Antona Brinarja, Antona Burkelca, Silvo Debelak, Vinka Drča, Nado ing. Flis, Roberta Gaberška, Karla Kvarčiča, ing. Manjo Lesjak, Jožeta Lubeja, Norberda Markona, Simona Plavčaka, Marjo Praprotnik, ing. Zdenko Strnad, Karla Stormana, Petra Tratnika, Marijo Vedenik, Roberta Vedenika in Milana Vovka. Tri izmed njih pa smo vprašali, kako bodo izpolnjevali to pomembno sa-

moupravno nalogo.

JOZE LUBEJ — vodja delegacije, obratovodja tkalnice: »Na prvi seji zbora združenega dela občinske skupščine sem bil prav jaz in lahko rečem, da zaenkrat še ni vse tako, kot smo si zamislili. Sicer pa menim, da je vsak začetek težak in da bomo tudi delegatski sistem kmalu utrdili.

ING. MANJA LESJAK — vodja priprave dela: »O vsaki zadevi bomo v tovarni razpravljali in zavzeli svoje stališče. Če bom šla na zbor

skupščine, bom to stališče zagovarjala in skušala z njim prodreti, med tem ko bom našo delegacijo o sklepih zbora skupščine seznanila.

ROBERT GABERSEK — vzdrževalec strojnice: »Trudil se bom, da bom naloge, ki jih imam kot delegat, dosledno izpolnjeval ter tako doprinesel svoj delež k razvijanju samoupravnih odnosov. Seveda računam, da bomo pri svojem delu našli na težave in kritike.

Na PA v Celju

PRVI DIPLOMANTI!

Pretekli teden je bila v no-
vi poročni dvorani v Celju
ob prisotnosti predstavnikov
občinske skupščine in druž-
beno političnih organizacij,
profesorjev in študentov pe-
dagoške akademije "Maribor"
oddelka za razredni pouk
v Celju, slovesna podelitev
diplom prvim učiteljem, di-
plomantom celjskega oddel-
ka. Trije izmed sedmih di-

Milena Leskovšek

Dragica Lupše

Anton Smrke

Spet na odru

V Celju bo pod pokrovi-
stvom Občinskega sindi-
katskega sveta od 27. maja do
1. junija srečanje gledaliških
skupin Slovenije. To bodo
obrane predstave kot zak-
ljučni deli predstavitev reper-
toarnega in uprizoritvenega
primadovanja gledaliških ama-
tejev. Zaključni del bo pred-
stavljalo 6 uprizoritev odrskih
gledaliških skupin in po ena
najboljša lutkovna in mladins-
ka postavitev iz Naše besede,
ki smo jo nedavno videli
v Celju.

Na zaključnem srečanju
bodo sodelovale naslednje
skupine: V ponedeljek, 27.
maja bo na sporedu komedi-
ja Marina Držića: TRIPCE
DE UTOLCE, drugi dan se
bodo predstavili člani
materskega gledališča iz Ve-
leja z dramo Toneta Part-
ičiča »NAJ POJE ČUKA«, kot
tretji bodo nastopili domači
člani Prosvetnega društva
»SARJA« iz Trbovelj s kome-
dijo Jožeta Javorška »MA-
NEVRI«, tudi v četrtek 30.
maja bo na sporedu sodob-
na satirična komedija »VEC-
NI LOVIŠČA« v uprizoritvi
gledališke skupine iz Prevalj
Mežice, predzadnji dan si
lahko ogledali mlade
gledališnike iz Horjula pri
Ljubljani z delom »KORENI-
KI«, zadnji dan pa bo naj-
boljše ocenjena predstava
materskega gledališča »Sla-
va Klavorn« iz Maribora —
prizorili bodo »SAMOMORIL-
CI«. V popoldanskem delu
(ob 15. uri) pa bo na spore-
du lutkovna predstava Lut-
kovnega gledališča iz Kranja
mladinska postavitev gle-
dališke etude v izvedbi dija-
kov Pedagoške gimnazije iz
Maribora.

STEFAN ŽVIŽEJ

plomantov so na vprašanja,
zakaj so se odločili za študij
razrednega pouka, kaj jim
višja izobrazba kot razred-
nim učiteljem pomeni in kje
se bodo zaposlili, odgovorili
takole:

MILENA LESKOVSEK, do-
ma iz Sentjurja: »Za učite-
ljo na razredni stopnji sem
se odločila predvsem zato,
ker imam rada majhne otro-
ke. Vzpodbudila pa me je tu-
di možnost študija na PA ta-
korekoč doma. Če bi morala
študirati v Ljubljani ali Ma-
riboru, bi bilo to zame mnogo
težje, ker nisem imela štipen-
dije. Da smo končali študij

v najkrajšem možnem roku,
se brez dvoma lahko zahvali-
mo tudi izrednemu razume-
vanju profesorjev in čudovi-
temu sodelovanju z njimi. Za
učitelja na razredni stopnji
pomeni višja izobrazba mno-
go večjo usposobljenost za
delo. Res je, da smo imeli pri
tem študiju manj prakse,
vendar mislim, da nam bo
teoretično znanje, ki smo si
ga pridobili, pri delu še kako
služilo. Trenutno sem zapo-
slena v šentjurskem vrtcu.
Kasneje se bom prav gotovo
odločila za delo na šoli. Naj-
raje bi poučevala v 4. raz-
redu.»

DRAGICA LUPŠE, doma iz
Celja: »Pedagoški poklic je v
naši družini tradicija, zato
sem se že zelo zgodaj navdu-
šila za delo z otroki. Sploh
pa imam rada delo z naj-
mlajšimi. Zato sem se tudi
odločila za razredni pouk.
Ker sem že nekaj časa zapo-
slena v Pionirskem domu v
Celju, sem opazila, da mi
kljub znanju, ki sem ga os-
vojila na PA, nekaj manjka,
in sicer metodika podaljšane-
ga bivanja. Tega pri študiju
ni. Premalo je tudi praktič-
nega dela. Zelo sem vesela,
da sem si lahko višjo izo-
brazbo pridobila kar tu v Ce-
lju in da smo pri profesor-
jih našli toliko razumevanja
in požrtvovalnosti, saj smo
lahko izpite delali tudi med
počitnicami. Sklenila sem, da
se bom po opravljenem stro-
kovnem izpitu raje zaposlila
v šoli.»

ANTON SMRKE, doma iz
Prebolda: »Že v osnovni šo-
li sem se odločil, da bom po-
stal učitelj. Ne vem, zakaj,
ampak zelo rad delam z otro-
ki. Zadovoljen sem, da sem
lahko končal študij na PA v
Celju. Vendar bi se, če ne bi
bilo tu tega oddelka, izobra-
ževal v Ljubljani. Stipendira-
la me je žalska občina in že
lani novembra sem se zapo-
snil na osnovni šoli v Vrans-
kem. Širše znanje je danes
tudi na razredni stopnji nu-
jno potrebno, kajti otrokom je
treba nuditi vedno več. Zato
bom kasneje, če bo res mo-
žen tudi študij na II. stop-
nji v Mariboru, z izpopolnje-
vanjem še nadaljeval. Iz pro-
svete pa ne grem!»

Priznanje za vestno delo je dobil na zadnjem občnem
zboru Občinske gasilske zveze Velenje dosedajni predsednik
FRAN SKARJA, ki je opravljal to odgovorno delovno mesto
sedem let, prej pa je bil že enajst let podpredsednik. Istočas-
no so za novega predsednika izvolili EGIDIJA PETRETIČA, za
podpredsednika pa IVANA GRUDNIKA. Na občnem zboru, ka-
terelega so se udeležili gasilci dvanaestih prostovoljnih gasilskih
društev in dveh industrijskih, so največ govorili o najnem
nakupu težke gasilske mehanizacije, ki bi olajšala gašenje zlasti
v modernih, visokih stolpnih.

L. OSTERSEK

OBRAZI

MARIJA GABROVEC

Rodila se je v Ponikvi
pri Grobelnem pred 77
let. Revščina in lakota
sta pregnali njene starše
v Nemčijo, kamor se je
pri trinajstih letih prese-
lila tudi Marija. Veliko
dela, malo denarja — ta-
ko je bilo v Nemčiji. Po-
raz Nemčije v prvi vojni
in pohod fašistov na ob-
last je pregnal Gabrovec-
vo družino spet v domo-
vino. Ko je bila Marija
stara 20 let, se je poro-
čila na Dobravo pri Ko-
njicah, kjer živi še danes.

Rodila je deset otrok,
preživela pa jih je osem.
Lačna otroška usta so ter-
jala vedno več in več. Z
možem sta trdo delala, da
sta preživela sebe in otro-
ke. Trdo življenje pa je
naredilo svoje. Marija je
postala neuklonljiva, tr-
masto je kljubovala živ-
ljenju tudi takrat, ko ji
je umrl mož. Med vojno
je z vsemi močmi in sred-
stvi pomagala partizanom,

ki so velikokrat potrkali
na njeno okno in jo pro-
sili pomoči. Pa ne samo
med vojno. Tudi potem
je veliko delala kot orga-
nizator pri AFZ. Dolga le-
ta je bila podpredsednik
krajnevnega odbora v Spo-
dnjih Prelogah 1951. leta
pa je postala komunist.
»Tako pozabijva sem,«
je dejala, ko smo jo vpra-
šali, kdaj se je priklju-
čila vrstam komunistov.
»Kar v knjižico grem po-
gledat!«

Člansko izkaznico Zveze
komunistov je imela v ro-
čni torbici, tam, kjer so
spravljeni tudi vsi ostali
dokumenti.

»Oh, nikar ne glejte,« je
dejala. »Se sama ne vem,
kdaj sem zadnjič plačala
članarino.«

Toda članarina je bila
poravnana do aprila me-
seca letošnjega leta. Na-
mesto Marije jo redno
plačuje njena unukinja, ki
živi pri njej in skrbi tudi

za vsa druga hišna in Ma-
rijina opravila.

»Veste, tako sem pozab.
ljiva! Saj ne vem več, kaj
sem včeraj za južno sku-
halala se je nasmejala.

»Kaj pa berete?« smo
jo povprašali.

»O, kar rada berem. Ma-
lo mi je žal, ker mi Ko-
munisti več ne pošiljajo,
ker sem ga zelo rada pre-
birala. Veliko pa zvem tu-
di iz Dela, pa Nedeljske-
ga.«

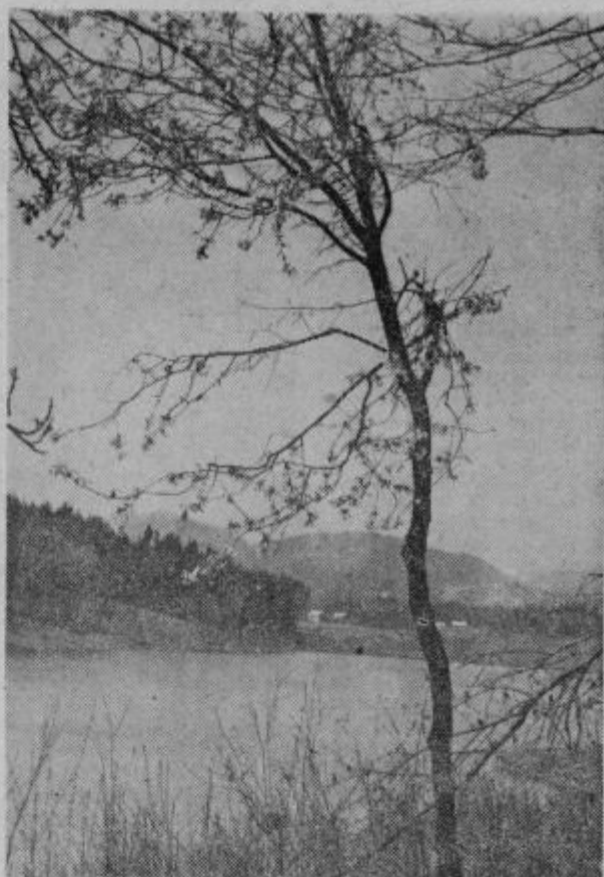
Bila je vesela, da smo
jo obiskali na njenem do-
mu, obkroženim z rožami
in vrtnim zelenjem.

»Ali me boste dali v ča-
sopis?« je vprašala, potem
pa na naš pritrdilni odgo-
vor skromno pripomnila:
»Saj ne bi bilo potreba.
Pa še slikali ste me!«

Taka je Marija Gabro-
vec. Skromna in delovna
kmečka ženska, zvesta
svojim prepričanjem in
svojemu delu.

DAMJANA STAMEJČIČ

TURIZEM

Ob Šmartinskem jezeru. Kdaj bosta jezero in nje-
govo območje povsem zaživela v turističnem in
rekreacijskem smislu?

V programu prireditev

MALO NOVEGA

Okvirni program letošnjih turističnih prireditev na
širšem celjskem območju ne prinaša pravzaprav nič nove-
ga. Nosilne prireditve so tradicionalne, svežega je malo,
razen nekaj v Celju in na Dobrni. Na vsak način se v tej
sicer zelo pavšalni oceni skriva aktualna problematika in
nehote se ob teh mislih porajajo nove. Prav tako vpraša-
nja: zakaj tako, ali imajo te prireditve dovolj finančne
opore in kako je s tistimi prizadevnimi delavci, ki se dolga
leta ukvarjajo z njimi. Kaj jim damo za to, ker se uba-
dajo s številnimi organizacijskimi in materialnimi vpraša-
nji? Bodimo odkriti! Največkrat nič ali nevaležnost!

Kaj nam prinašajo naslednji meseci v sporedu turis-
tičnih prireditev?

V maju je programiran turistični piknik pri Celjski
koči. Morda bo ta dogodek povezan z uradno otvoritvijo
obnovljene kočice? Morda bo ob tej priložnosti izrečena
tudi kakšna beseda o perspektivah te postojanke?

Ob koncu junija bo v Celju gostoval plesni orkester
RTV Ljubljana. To je novost. Prijetna!

V juliju bodo najprej na vrsto Laščani s pivom in
cvetjem, potem Rogaška Slatina s svojim tradicionalnim
plesom, pa čebelarški praznik v Gornjem gradu in folklor-
na prireditve v mestu ob Savinji.

In avgust? Prva nedelja v osmem mesecu je rezervira-
na za flosarski bal na Ljubnem, naslednja pa za hmeljar-
ski praznik v Braslovčah. Ob istem času bo tudi na Dobr-
ni lovski dan, v Lučah pa turistično rajanje. Celje se bo
v tem mesecu predstavilo s tretjo novostjo v letošnjem
programu prireditev — z zabavno glasbenim showm.

Ob koncu avgusta in prve dni septembra bo v Medlo-
gu cvetlična razstava, sicer pa se bodo v tem mesecu in
na začetku oktobra zvrstile še nekatere prireditve v okvi-
ru sejma obrti in zlatarske razstave.

To je v glavnem vse. Se zlasti, če temu okviru doda-
mo promenade koncerte v Rogaški Slatini in na Dobrni,
piknike pred jamo Pikel in ob Braslovškem jezeru, cve-
lično razstavo prav tako v Braslovčah itd. Čas obrtnega
sejma bo prinesel tudi kulinarčne dni v nekaterih gostin-
skih lokalih in morda še kaj.

Skratka skromna bera in le malo novega. Zakaj? Naj
o tem govorijo turistični delavci sami!

MB

DROBNE

KOLEKTIV TOVARNE NOGAVIC NA POLZELI je pred kratkim
kupil v Bohinju počitniški dom. V njem je 17 ležišč. Člani kolektiva
bodo lahko tamkaj preživeli svoj letni dopust ali pa odhajali na
vikend. Tako so počitniškemu domu v Piranu in dvema hišicama v
Biogradu dodali še novo zmožljivost. (TT)

TRIM TUDI NA GOLTEH — Kolektiv celjskega Izletnika se je
odločil urediti na Golteh zanimivo trim stezo. Vrh tega se priprav-
lja na ureditev posebnega prostora za igre z žogo blizu Mozirke
koče. To površino naj bi v zimskem času spreminjali v ledeno in
tako poleg smučarjev vabili na Golteh tudi drsalce.

POMLAD V PEKLJU — Turistično društvo Sempeter pripravlja v
nedeljo, 19. tega meseca zanimivo prireditev »pomlad v peklu«, ki
jo bodo povežali z otvoritvijo novega dela jame Pikel. Tako bo v
nedeljo pred jamo Pikel ven dan piknik s prijetnim sporedom. Na-
stopila bo libejska godba na pihala, popoldne bodo zaplesali člani
šempetrske folklorne skupine, sicer pa bo ves dan igral ansambel
Borisa Terglava. Zvečer bo tudi otvoritev javne razsvetljave v pri-
jazni dolini Peklenščice. V aprilu si je jamo ogledalo več kot 3.500
ljudi, medtem ko je imel antični park v Sempetru v tem času še
2.200 obiskovalcev.

Obisk pri PM Šentjur

O CESTI IN KADRIH

Tokrat smo obiskali Postajo milice v Šentjurju, kjer smo se z njihovim komandirjem Ivanom Stopinškom ter sodelavci Jordanom Gosarjem, Marjanom Planinškom in Mihaelom Pavlinekom pogovarjali o njihovem težavnem in odgovornem delu, odnosu občanov do njihovega dela in problemih, ki jih trenutno najbolj tarejo.

Postaja milice v Šentjurju ima sistemiziranih 17 delovnih mest, od tega šest uniformiranih in enega civilnega delavca. Njihovo delo je razdeljeno na obhodne okoliše, ki jih je trenutno šest. Po novem sistemu (sistem družbene samozaščite) pa se pri njih uvaja nova organizacija: ustanovili so varnostne okoliše. To je poglobljanje družbene samozaščite. Milica, kot sestavni del javne varnosti, deluje na varnostnih okoliših, ki se ustanovljajo po načelu, da bi en varnostni okoliš pokrival območje ene krajevne skupnosti. Ker pa je v šentjurski občini več krajevnih skupnosti, kot je delavec na postaji milice, so se odločili, in ustanovili pet varnostnih okolišev, v katerih je združenih vseh enajst krajevnih skupnosti šentjurske občine. Glavni namen ustanovitve varnostnih okolišev je v tem, da pride do večje povezanosti postaje milice s krajevno skupnostjo in obratno.

«Z varnostnimi okoliši pričakujemo, da nam bodo občani bolj pomagali z različnimi napotki in tako olajševali naše delo,» pripoveduje komandir PM Ivan Stopinšek. «N. pr. občani nas bodo lahko opozarjali na primere ali

Ivan Stopinšek

poskuse sovražnega delovanja ali protidržavne usmeritve, opozarjali nas bodo na vzroke nezadovoljstva delovnih ljudi in občanov zaradi obnašanja posameznikov in podobno. Potem bodo sodelovali z nami, ko bo šlo za varnost posameznika in družbe na lastno iniciativno ali pa na naš poziv. In neposredno bodo lahko vplivali na odpravljanje nepravilnosti v odnosih med ljudmi.»

Zaradi katerih problemov vas boli glava?

«To je varnost v cestnem prometu. V zadnjem letu smo imeli občuten porast prometnih nesreč v odnosu na prejšnje leto, to se pravi, da smo imeli kar sedemdeset prometnih nesreč več ali 35 %. To je velik skok, kljub temu da posvečamo temu problemu precejšnjo pozornost. Imeli smo 267 prometnih nesreč, od tega 6 smrtnih primerov, 42 hudih telesnih poškodb itd. Zaradi povečanja prometnih nesreč smo povečali kaznovatno politiko in poostreli represivne ukrepe. Kljub temu pa nismo dosegli zaželenih uspehov, zdaj pa se bodo morali v to aktivno vključiti vsi tisti, ki so občani, drugače bomo bele-

žili še hujše podatke, kot jih že.»

Kako je s kadri?

«Povedati moram, da je prav kadrovsko vprašanje v zadnjem času postalo ponovno problem na naši postaji. Pred leti je bil podoben problem, potem je bilo dve leti v redu, zdaj pa je ponovno kriza kadrov. Jasno je, da problem kadrov ni samo pri nas, ampak v vsej Sloveniji, kolikor mi je ta problematika poznana. Pri nas smo se močno angažirali, da bi pridobili čimveč mladincev, ki uspešno konča osemletko in da bi se vpisali v kadetnice. Vendar zaželenega uspeha ni bilo. Letos smo uspeli dobiti štiri, kar pa je še vedno premalo.»

Jordan Gosar je že tri leta miličnik, drugače doma iz Nazarij, v svojem zahtevnem poklicu pa uživa, kar čuti do njega veliko veselje. Pobarali smo ga, kaj misli o odnosu občan — miličnik:

«Velika večina spoštuje naš poklic in nam pomaga, so

pa vmes, tako kot povsod, izjeme. Tako nas napadajo z noži, streljajo na nas in podobno. To so neprijetne stvari in težko je s človekom, ki neče razumeti, da ne more delati in odločati kar po svoji glavi.»

Kakšne želje imate na svojem delovnem mestu?

«Zelim, da bi se tako izpopolnil, da bi bil resnično dober miličnik in da bi izpolnjeval vse tisto, kar zahteva od mene služba.»

Dela jim nikoli ne zmanjka. Na teren morajo v soncu in dežju, v vetru in burji, podnevi in ponoči. Ti fantje v modrih uniformah so tisti, ki nas čuvajo in skrbijo zato, da lahko mirno spimo.

Šentjurski miličniki (seveda so tudi drugi) so izredno prizadevni, saj so v najglobljih detajlih sprejeli in dojeli smisel službe, ki je bila pred dnevi »stara« 30 let — to je služba Uprave javne varnosti.

Tekst: TONE VRABL
Foto: DRAGO MEDVED

Jordan Gosar pri teleprinterju

VAŠ

SLABA CESTA

Jernej Flis je doma iz Radane vasi pri Zrečah, od koder se vozi vsak dan nekaj kilometrov do Kovaške industrije, kjer je zaposlen. «Cesta od naše vasi do ceste je zelo slaba. Po njej namreč vsak dan vozijo tovornjaki, ki so last Cometa iz Zreč in ki prevažajo pesek iz bližnjega peskokopa. Na cesti so zaradi težkega tovora nastale jame, ki so zelo nevarne za avtomobile. Krajanje smo se že dolgo tega pogovarjali s Cometom, ki je obljubil, da bo cesto vzdrževal in poravnil. Doslej so jo samo zasilno zasipali. Toda področje, kjer je speljana cesta, je močvirnato in delno popraviljenje ne zažleže preveč. Najbolj pa je takšna cesta nevarna otrokom, ki hodijo v šolo iz Radane vasi, Grečič in Zlakova v Zreče, saj je cesta zelo ozka in tovornjakov veliko. Starši se zelo boje, da se ne bo otrokom zgodila kakšna nesreča. Zato ne bi smeli čakati na najhujše, ampak bi morali cesto popraviti že prej.»

Komunalne zadeve so pogost problem manjših vasi, ki si same lahko le delno popravljajo ceste. Verjetno pa bodo odslej bolje, ko se bo stekal denar iz delovnih organizacij v vse tiste krajevne skupnosti in kraje, od koder so doma člani kolektiva. Tako bo verjetno ostalo tudi več denarja za urejanje cest in ostalih komunalnih zadev v posameznih krajih. Kljub temu pa bi morali cesto od Radane vasi do glavne ceste toliko popraviti, da bi bila varna za otroke, ki hodijo v šolo in za ostale krajanje, ki se dan za dnem vozijo na delo v Zreče in Slovenske Konjice.

DAMJANA STAMEJČIČ

KDO Z NT V VARŠAVO ?

KIL Liboje

MNOGO PRIČAKUJEMO

Kolektiv keramične industrije iz Liboje sodi med srednje velike. Trenutno je tu zaposlenih 520 ljudi. Lani so ustvarili 4,3 milijarde starih dinarjev celotnega dohodka, kar je bilo za 18 odstotkov več kot leta 1972. Prvi letošnji rezultati kažejo, da bo kolektiv tudi letos napravil korak naprej. V prvih treh mesecih so namreč ustvarili vrednost proizvodnje, ki je za 79 odstotkov nad dosežki iz enakega obdobja lani. Po predvidevanjih bo letos bruto proizvodnja dosegla 6,5 do 7 milijard starih dinarjev. Za sklade so lani izločili 243 milijonov, v prvih treh mesecih letos pa kar 230 milijonov starih dinarjev. Tudi stopnja amortizacije je po prvih treh mesecih letos nad predpisano za celih 150 odstotkov.

Vse to so rezultati, ki v letošnjih izjemno težkih pogojih gospodarjenja zaslužijo posebno pozornost. Vzrok za tak porast ni naključna konjunktura. Vzroke je treba iskati predvsem v aktivizaciji lanske letne investicije. Takrat so v obnovo tovarne vložili 1,3 milijarde starih dinarjev, Pri-

dobili so novo trafo postajo, kotlovnico, kompresorsko postajo, 5 novih peči, dogradili so halo loščilnice in nabavili vrsto strojev. Ob upoštevanju vsega tega in nizke vrednostne osnove surovin — blata, kamenja in peskov, uspehi torej niso mogli izostati. Svoj proizvodni program so razširili in tako sedaj proizvajajo tudi podne ploščice in opeke.

Seveda brez težav tudi v KIL ne gre. Glavni problem je pomanjkanje delavcev, saj so z novimi kapacitetami ustvarili pogoje za zaposlitev še dodatnih 50 do 80 ljudi. Delavcev preprosto ni. Ob upoštevanju dobrih osebnih dohodkov, ti so letos višji kar za 55 odstotkov v odnosu na enako obdobje lani, je to začudujoče. Naj povemo le še to, da je najnižji dohodek v tovarni, prejmeta ga dva delavca, 130 starih tisočakov. Problem verjetno izvira iz splošnega pomanjkanja kadra v žalski občini. Skoraj povsod v občini so namreč znatno razširili svoje zmogljivosti in do novih delavcev je vse težje priti. Edini izhod za

podjetje je nadaljnja modernizacija in avtomatizacija povsod tam, kjer je to le mogoče.

Drugi problem predstavljajo omejitve porabe električne energije. Brez elektrike je namreč onemogočen celoten proizvodni proces. Samo lani so zaradi redukcij izgubili več kot enomesečno vrednost proizvodnje.

Tretji problem ni značilen le za KIL. Cene izdelkov so pod strogo kontrolo. Tovarni tako ne ostaja drugega, da ob previsokih stroških in preniknih cenah posameznih proizvodov te opusti in razvija nove. To reševanje je drago, saj je pot od idej do proizvoda dolga. Srečujejo se namreč s pojavi, da z določenim izdelkom res prodrejo, osvojijo trg, povpraševanje je veliko, potem pa ga nenadoma ne morejo več proizvajati in prične se nova dolgotrajna pot do potrošnika.

Se beseda o izvozu. Lani je ta dosegel 630.000 dolarjev. Izvažajo največ okrasno in gospodinjstvo keramiko ter grafitne lonce. Podjetje tesno sodeluje z nekaterimi znani-

mi tujimi podjetji. Naj tu omenimo le Jasbo, ki je pri nas pravi pojem dobre in lepe keramike. Ob tem le še to, da se je marsikateri izdelek, ki ga pri nas kupimo kot »Jasbo«, rodil in nastal v naših Libojah.

Ne bi bilo prav, če bi govorili le o poslovanju tovarne KIL. Spregovorimo še o samoupravljanju v tem kolektivu. KIL je organiziran v dve TOZD in skupnost strokovnih služb. Kolektiv je samoupravno razdeljen tudi v 9 zborov delovnih ljudi in na teh zborih najbolj neposredno in sproščeno razpravljajo o vseh pomembnih vprašanjih. Stvari še niso idealno rešene in izpeljane. Gre za dolgotrajen proces, ki se bo pri ljudeh šele moral sudomačiti. Predvsem zato, ker v preteklosti glede samoupravljanja tu ni bilo vse rožnato. Precej stvari bo treba urediti v zvezi z delavsko kontrolo, saj ta še ni našla svojega pravega mesta v podjetju. Ob upoštevanju številne in delovne organizacije ZK, ki ima 49 članov in tako predstavlja 10 odstotkov kolektiva, pa bodo brez

Jožica Mejavšek

dvoma tudi tu »zagrabili« in stvari uredili.

Poglejmo še, kaj stia nam o počutju v tovarni povedali dve delavki.

Jožica Mejavšek, loščilnica: «V podjetju sem že 11 let in delala sem po malem že v vseh obratih. Zda sem v podjetju zadovoljna, saj je dosti boljše kot pred leti. Plača sicer ni najboljše, vendar je veliko možnosti za nadurno delo, ob boljših uspehih pa je tudi točka več vredna. Prav zato sem zagovornica nadaljnega razvoja podjetja, saj se splača kako leto potrpeti in potem dosegti več. Samoupravljanje pri nas je v primeru s prejšnjimi leti dobro razvito. Zlasti od nove organiziranosti po TOZD veliko pričakujemo, saj bomo delavci dobili več besede. Zelim, da bi bilo tudi v bodoče vsaj

Anica Zemljak

tako, kot je danes.»
Anica Zemljak, kontrolnica: «Spremembe v podjetju velike. Z njimi je postalo delo lažje, saj je dosti avtomatizirano kot pred leti. Osebni dohodki sicer niso najboljše, a neprimerno nižji kot pred leti. O samoupravljanju menim, da je nekoliko pomanjkljivo, vendar je sodelovanje vse boljše. Menim, da bi morali delavci še bolj seznaniti z njihovimi pravicami, saj so zelo zainteresirani za samoupravljanje. TOZD prinaša veliko novosti in od nove organiziranosti mnogo pričakujemo. Zelim, da bi reorganizacija tovarne uspela, da bi dobro poslovali ter s tem ustvarili možnosti še boljše dohodke.»
BRANKO STAMEJČIČ

Niša beseda 74

Zastor pade

V prejšnji številki smo ob-
stali, da bomo danes ob-
arneje v konkretno zasta-
besedo o letošnjem pe-
nem republiškem srečanju
onirskih in mladinskih gle-
stičkih skupin. Pionirska je
sicer samo ena, vse os-
po mladinske, a naj na-
priveditve ostane nespren-
jen, čeprav sodim, da bi
stop celjske IV. osnovne
prav tako sodil na oder
publiškega nivoja, pa če-
mi morda ne bo nihče
spričo lokalnega sub-
ktivizma.

Kakšna je torej bera letoš-
jubilejne Naše besede,
je pred osmimi leti po-
ala svoje korenine v Celju
zarasla v tako široko mla-
nsko kulturno manifestaci-
Najprej uradne razglasit-
žirije, tega neredigatre-
ki kot Demoklejev meč
pad izvajalci del in kro-
madaljno usodo. Uspeh
doživljal recital Ekonom-
ega šolskega centra iz Ce-
v režiji Stefana Zvižega
maslovom »Ljubim mla-
ste. Posneli ga bodo v ce-
za televizijo. Prvo mesto

je nesla »Poroka cesarja Ja-
nezaa, ki so jo inscenirali di-
jaki mariborske Pedagoške
gimnazije. Drugi je bil Escu-
rial v izvedbi KUD »Slava
Klavora«, prav tako iz Ma-
ribora. Režiser in ocenjevalec
Jože Vozni je ansamblu ce-
lo »očital« že mejo profesio-
nalnosti in jim to celo zame-
ril. Ta predstava bo po vsej
verjetnosti odpotovala tudi v
Beograd na revijo amater-
skih malih scen, saj jo je
žirija predlagala za ogled
beograjskemu selektorju.

O dramaturgiji Naše besede
74 je govoril Jože Rode,
dramaturg in urednik mla-
dinskih oddaj na RTV Ljub-
ljana, ki je poudaril vse več-
ji dramaturški razvoj mla-
dinskih gledaliških skupin.
Marjan Belina kot vodja ži-
rije in tajnik republiškega
zdrženja amaterskih gleda-
liških skupin pa je ocenil
letošnjo Našo besedo 74 kot
velik napredek mladinskega
dramskega gibanja. Pred-
vsem zaradi tega, ker se mla-
di vedno bolj izogibajo gleda-
liškemu sprenevedanju, ker
vedno bolj študijsko in pre-

mišljeno iščejo dela za svo-
je izvedbe in ker se iz dne-
va v dan bolj zavedajo mo-
či in veljave gledališke kul-
ture, katere ustvarjalci so v
danem trenutku tudi sami.
To je pravzaprav odziv na
klic odgovornosti. To spo-
znanje pa je bistvene važno-
sti.

Splošna ocena bi bila tudi
ta, da so imele skoraj vse
skupine več težav z režija-
mi in režiserji (slabe raz-
členitve, koncepti, nejasnosti
v pojmovanju teksta, pous-
varjalnost, premali izviro-
sti in avtorskih režij), med-
tem ko je bilo več hvale iz-
rečene mladim igralcem, ki
so pokazali dovolj volje, re-
snosti in znanja.

Veliko priznanje je bilo
izrečeno celjskim organiza-
torjem, občinski konferenci
republiškega srečanja mladih
ZMS Celje, ki je bojda pri-
pravilo najboljšo organizirano
Našo besedo v zgodovini
na odru. In komentar?

Vsa leta spremljam Našo
besedo. Tudi tiste, ki smo
jih pred leti videli v Celju

in okoliških krajih, skromno
pripravljene v kakšni telo-
radnici ali kar kabinetu ali
v mrzli in nezakurjeni dvo-
rani kakega kulturnega do-
ma, ki je morda že zdaj po
kakšnem čudežu adaptiran.
Kamor smo prišli, povsod
volja in zagon. Pogovori naj
ostanejo, saj strokovna be-
seda lahko le koristi. Naša
beseda je velika kulturna
akcija, ki ob svojih zaključ-
kih ne potrebuje nobenega
nagradnega žrebanja, brez
katerih se je naša potrošni-
ška družba komaj navadila
živeti. Zato jo moramo pod-
pirati, kajti v mladih je to-
liko vere in moči, toliko
želje po znanju, a tudi iz-
povedi, da je Naša beseda
toliko njihova, kolikor bi mo-
rala biti tudi naša. Zato
stran z dvomi. Priljubimo
Naši besedi 75, a tudi s ti-
ste strani, ki ji bo omogo-
čila kar najboljšo izvedbo.

In da bi ji ob koncu znali
reči tudi hvala. Za vse ti-
ste, ki niso na odru, a so
duša tega gibanja.

DRAGO MEDVED

Iz dnevnika SLG

Repertoarna izhodišča I

V prihodnji sezoni, ki bo študijsko zastavljena že v tem mesecu, bo celjsko gledališče programsko vse-
kakor sledilo odprtih tokovom vsega resnično ustvar-
jalno humanega, osnovna orientacija pa bo afirmacija
naprednih silnic naše družbe. Se pravi, da bomo ljudi
spodbujali k razmišljanju, jih moralno podpirali v
njihovem delovnem vsakdanu in se izogibali vsemu,
kar bi jih v njihovem graditeljskem naporu kakorkoli
demoraliziralo. Vsebinsko bi ta aktiven stik z občinstvom
formulirali kot iskanje poti do človeka in upo-
dobitev sveta z umetniško poglobljeno resnico, ki ne
potrebuje deklarativnih razlag, pač pa komunikativno
širino in preprosto odprtost v meri spontanega pri-
stopa.

Prednost bomo še vedno dajali domači izvorni us-
tvarjalnosti, dasi bomo zmanjšali ta program (ne na
obvezen obulus, pač pa) na zanesljivo kvaliteto in
tunaprej pričakovano absolutno odzivnost pri publiku
najširših slojev. Domače delo, sodobno in klasično, naj
bi postalo resničen dogodek, doživetja vsakega posa-
ruenika v kompleksnem sprejemanju in dojemanju,
saj lahko edinole domače delo v najvišji meri odgovori
na vprašanja, ki jih nosimo danes v sebi.

Tudi dela iz tujega repertoarja naj ne zgubijo iz-
povednosti živega, kritičnega, angažiranega gledališča.
Najsi gre za pravo komedijo, tragedijo, slahnto ljud-
sko igro ali grotesko — iz svojega časa naj spregovori-
jo v duhu in jeziku današnjega dne.

J. 2.

Koncertna kronika

Za ključni VIII. abon-
matski koncert je bila anga-
žirana ameriška kitaristka
ARTZ. V dveh dneh
absolvirala tri koncerte
za mladino, 24. aprila je
bila večerni recital. Dovolj
vedno občinstvo je pozor-
poslušalo izvajanje na od-
nem instrumentu. Na spo-
ti so bili renesančni moj-
ti, klasična dela pa so
znika B. Britten in Ca-
nuovo-Tedesco. Kljub so-
bi izvedbi, v kateri je po-
to lepo izzvenela Bacho-
Sulta za lutnjo, se ni
moč ubraniti določeni
monotoni. Instrument je
pri vsej kvaliteti bolj
ameren za manjši ambient.
V četrtak, 9. maja sta se
stavila v Narodnem do-

mu dekliski zbor gimnazije
iz Velenja in celjski gimna-
zijski zbor. Dirigent prvega,
Ivan Marin, je za Celje od-
bral devet koroških pesmi, ki
pa niso toliko kontrastirale,
da bi bile mogle ogreti po-
slušalce.

Težji del programa je pripa-
dal gimnazijskemu zboru,
ki ga vodi Ciril Vertačnik, in
se je pravkar vrnil s potova-
vanja iz Belgije, kjer se je
udeležil mednarodnega tek-
movanja mladinskih zborov
ter dosegel v svoji katego-
riji I. mesto.

Repertoar zbora obsega 22
pesmi, kar je za tovrstno
skupino izredno mnogo. Iz-
bral je 13 pesmi, ki jih je
dirigent skrbno grupiral od

renesančnega Gallusa do so-
dobnega Orffa in P. Ebna.
Sledile so tri slovenske pes-
mi in 6 priredb slovenskih in
drugih narodnih pesmi.

Gimnazijski zbor je od lan-
skega leta napredoval za do-
ber korak. Dinamika je zelo
skrbno izdelana, lepi piani
se prelivajo na dolgo izdrža-
nih frazah do izzvenelih
akordov. Le pri nekaterih
gradacijah se kakšna glasov-
na skupina razgali z nepre-
menitimi toni, nasprotno pa
so glasovne skupine pretež-
no lepo zlate in plemenito
obarvane. Tako so npr. basi
v Mokranjčevi »Njest
svjata« izredno lepo zadoneli,
drugi glasovi so vstopali pre-
cizno, a vendar lahkotno.

Zbor se je lotil izredno zahtevne
Ebnoye »Salve regina«
(na tekmovalju v Belgiji je
bila pesem obvezna) in jo
dostojno »pregrizela«.

Ritmčna dognanost je pri-
šla do izraza v makedonski
»Doletaleš«, pa tudi v neka-
terih drugih skladbah kot so
»Iz daleke zemlje«, »Ptičja
svatba«, ki so pri številni
publiki močno učinkovale. V
celoti zelo lep nastop z
mnoгимi pevskimi kvaliteta-
mi, ki so plod temeljitega
in vztrajnega dela. Zato sta
gimnazijski mešani zbor in
njegov dirigent Vertačnik za-
služeno prejela mnogo šop-
kov, priznanje občinstva in
Kulturne skupnosti Celje.

Egon Kunej

V petek, 17. maja bo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje zadnja premiera v letošnji sezoni. Zavoljo objektivnih težav je bilo celjsko gledališče primorano povabiti Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice, ki bo uprizorilo odlično predstavo Anouilheve komedije »Skušnja ali kaznovana ljubezen« v režiji Dušana Mlakarja Dolgotrajna bolezni glavnega interpreta v že skoraj postavljenem in napovedanem delu »Ubu kralj« je diktirala to spremembo, pa še zakasnitev konca sezone, do katere je prišlo zavoljo redukcije elektr. energije v zgodnjih zimskih mesecih. Odločitev za gorško gledališče je bila umetniške narave, komedija je zares izvrstna in je tudi pri kritiki doživela velika priznanja, nadaljuje pa že utrjeno prakso o izmenjavi repertoarja Abonmajske predstave bodo ob 20. uri.

Šmarje: Tokrat drugače

V šmarški občini že več let ustanavljajo glasbeno solo, a zaradi mnogih ovir je doslej kljub zagotovljenim sredstvom in vsem otrok in staršev še niso ustanovili. Zato imajo v mnogih krajih občine za otroke privatni pouk instrumentov, predvsem harmonike in klavirja, pa tudi kitare, violine, trobente in drugih.

V Bistrici ob Sotli pa so se v tem šolskem letu znašli drugače. Sprejeli so pomoč občine Klanjec in ustanovili dislocirani oddelki glasbene šole, ki je sicer verificirana v Krapini, a ima svoje oddelke tudi pri delavski univerzi v Klanjcu. Od tam hodi v Bistrico ob Sotli štirikrat tedensko glasbeni pedagog, ki redno otrokom teorijo in jih učil treh instrumentov: harmoniko, kitare in klavirja. Učenci, ki bodo uspešno končali to šolo, bodo dobili spričevala nižje glasbene šole, kar doslej v šmarški občini ni bilo mogoče.

JOŽE LIPNIK

Stoviček v Žalcu in Trio Franca Rizmala

V Žalcu so v Savinovem razstavnem salonu odprti razstavo znanega slovenskega likovnika Vladimirja Stovička, ki razstavlja plakete in medalje. Na otvoritvi je podal vvodno besedo dr. Mirko Juteršek v otvoritvenem programu pa je sodeloval trio Franca Rizmala, ki je navdušil poslušalce. Sestavljajo ga pianistka Marialena Fernandes iz Idrije, pri čelu je Jill Marie Fuller iz ZDA in z violino Franc Rizmala iz Žalca.

Bistrica ob Sotli: Koristno sodelovanje

Učenci osnovne šole Bistrica ob Sotli že od jeseni sodelujejo s književniki Branko Jurco, Ivanom Potrčem in Nado Kraigherjo. V začetku šolskega leta so namreč trije književniki imeli v Bistrici ob Sotli literarni večer in od takrat si redno dopisujejo z učenci. Seveda je to za šolarje zelo koristno, saj imajo s živimi umetniki in zato še raje prebirajo njihova dela in jih skušajo čim bolj razumeti.

To sodelovanje pa je rodilo še en pomemben kulturni in stvarnostni dogodek. Nada Kraigherjeva je poslala šoli zavajajočih knjig, pri potovalni agenciji, kjer je v službi, pa je izpostavila ekskurzijo v Ljubljano. Tako bo 15. maja odpotovalo skupično v Ljubljano sto otrok. Ogledali si bodo kulturne in pedagoške znamenitosti glavnega mesta, peljali pa jih bodo tudi na predstavo v bolkovno gledališče.

JOŽE LIPNIK

Štore: Premalo režiserjev

Konec preteklega tedna so se sestali člani upravnega odbora in igralci amaterskega gledališča Zelezar Celje — Štore na skupni seji. Dogovorili so se o nadaljnjem delu te amaterske skupine v letošnjem letu.

Člani skupine so sklenili, da bodo kriminalko Sam sebi sovražnik v režiji Cveta Vernika, ki so jo pripravili za to sezono in katere premiera je odpadla zaradi nepričakovanih objektivnih razlogov, uprizorili v jeseni. Z Molerovo komedijo George Dandin, s katero so nastopili tudi na medobčinski dramski reviji amaterskih gledaliških skupin v Vojniku, pa bodo pričeli gostovati po okoliških krajih. S to uprizoritvijo bodo na povabilo gostovali tudi v Paraččinu, v okviru oktobrskih srečanj gledaliških amaterjev v tem mestu.

Amatersko skupino tarejo predvsem problemi pomanjkanja režiserskega kadra, kar se brez dvoma odraža v številu uprizoritev. Cveto Vernik, dolgoletni režiser pri pri amaterskem gledališču, se zaradi bolezni počasi poslovlja od režijskega dela. Na njegovo mesto bodo morali stopiti mlajši. V veliko pomoč skupini je sodelovanje z igralcem SLG v Celju Brankom Grubarjem, kot režiser pa se bo vključil v delo amaterjev tudi Jože Jordan. Člani AG Zelezar Celje — Štore se bodo pred zaključkom sezone še enkrat sestali in se podrobneje pogovorili o programu nadaljnjega dela z upanjem, da bodo njihova prizadevanja rodila pričakovane sadove.

DOGODKI

ŠMARTNO: IZVOLJENI SO BILI

V krajevni skupnosti Smartno ob Paki so bili pri zadnjih volitvah izvoljeni za delegate naslednji tovariši: Alojz Bole, Ivan Brdnik, Marija Cigala, Stanko Dohnik, Janez Goričnik, Franjo Karžinec, Franc Kolenc, Franc Kolšek, Janko Kumer, Bogomir Modrijan, Karel Napotnik in Alojz Podgoršek. Prepričani smo, da bodo zaupanje volivcev v polni meri opravili!

ROGAŠKA SLATINA: ČETKOVIČ RAZSTAVLJA

V plovnici Zdravilišča Rogoške Slatine razstavlja svoja najnovejša dela akademski kipar Vasilje Četkovič. Razstavo sta omogočili kulturna skupnost in Delavska univerza v Smarju pri Jelšah. Razstava bo odprta do konca meseca. Na otvoritvi je sodeloval čelist prof. Jurica Grakalič in recitatorja Jolanda Cokan in Zivko Beškovič. Za razstavljene plastike vlada med obiskovalci v Rogoški Slatini veliko zanimanje.

ŽALEC: POHODI IN IZPITI

Zveza rezervnih vojaških starešin občine Zalec bo do 1. junija pripravila v sedmih krajevnih organizacijah zveze vojaških starešin taktično orientacijske pohode z izpiti. Priprave na pohod, kakor tudi sam pohod in izpiti za zamudnike ne bodo izvajali, zato se eventualni zamudniki lahko udeležijo priprav v sosednjih organizacijah.

T. TAVČAR

KONČNO: NOV MOST

Na cesti Ljubljana — Maribor je bil v lanskem letu most čez Savinjo v Latkovi vasi močno poškodovan, tako da je bila nosilnost samo dve tona, ostali promet pa je bil preusmerjen preko obvozne ceste skozi Polzele.

Po dolgotrajnih raziskavah in študijah o sanaciji mostu so ugotovili, da popravljen most ne bi bil zanesljiv, vsaj za daljši čas. Zato se je Republiška skupnost za ceste dokončno odločila, da bo GIP Gradis Ljubljana pričelo z gradnjo v teh dneh. Kot predvidevajo, bo gradnja mostu in popravilo obvozne ceste veljalo 8,8 milijona. Če ne bo nobenih nepredvidenih zadržkov, bo most končan septembra letos.

T. TAVČAR

CELJE: A. PAVLIČ ODPSTOPIL

Direktor solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje Alojz Pavlič je prosil za razrešnico, ker se je odločil, da sprejme novo delovno obveznost v drugi organizaciji. Samoupravni organi sklada so ugodili njegovi prošnji. Za začasnega vršitelja dolžnosti direktorja so imenovali Draga Bračuna. Z dokončnim imenovanjem pa bodo počakali do formiranja in organizacije samoupravne stanovanjske skupnosti.

ŠENTJUR: O DOGODKIH V SVETU

V Šentjurju zanimivo predavanje o politično-zgodovinskih dogodkih v svetu. Predaval je univerzitetni profesor dr. JUZNIC Stane. Govoril je o problemih in razvoju nerazvitih dežel, o mejnem problemu med Italijo in Jugoslavijo in o razvoju dogodkov v latinsko-ameriškem svetu. Prof. dr. JUZNIC Stane je prisotnim spregovoril tudi o najnovejših dogodkih na Portugalskem. Predavanje je organiziral Obk ZK Šentjur.

D. MACKOŠEK

LAŠKO: A. PERŠE NA KONGRES

Na minuli seji konference ZKS v laški občini je bila za delegata na X. kongresu ZKJ izvoljena Anica Perše, prosvetna delavka iz Rimskih Toplic. Peršetova je z istega območja in prav tako prosvetna delavka, ko je bila na zadnji volivni konferenci izvoljena Stanka Vizoviškova, ki je nenadoma preminula.

Na omenjeni seji so analizirali tudi potek in uspeh volitev v občini in ugotovili, da gre uspeh pripisati predvsem visoki zavesti občanov. Ugotavljali so tudi nekatere organizacijske pomanjkljivosti, ki so uspeh zmanjševale. Na koncu so na seji razpravljali tudi o napotkih CK ZKS, ki se nanašajo na organizacijo splošnega ljudskega odpora in obrambnih priprav.

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

KDOR VARČUJE, SI SREČO KUJE

40 LET ŽIVLJENJA POD ZEMLJO

PRIJAZNA SMRT, NE MUDI SE PREDOLGO!

Sivolasa glava in pri 96 letih še vedno krepka postava rudarja RUDOLFA BRINARJA, vzbujata spoštovanje. Precej oglušeli starček je kmalu pripravljen za pogovor, zlasti, ker nam je pomagal njegov sin EDVARD, ki živi z očetom v Trubarjevem domu v Loki pri Zidanem mostu. Oče Brinar tri leta, sin Edvard pa dve leti.

Sem sta prišla iz laške občine. Ostarelemu očetu, ki je bil 40 let knap v Hrastniku, Trbovljah in nazadnje v Hudi jami v Laškem, se je pridružil 67 let stari uradnik, sin. Imata tako visoko pokojnino, da se sama vzdržujeta.

»Žena mi je umrla, 37 let je imela in ostali smo sami. Jaz in moji trije sinovi ter hči. Dva fanta sta mi bila ubita, ostal mi je samo še Edvard in hči, ki živi v Lendavi. Ker sem kot krt ril 40 let pod zemljo, so mi opešale oči.« Tako je povedal oče Rudolf, ki je v času našega obiska slavil 96. rojstni dan. Sin, ki je bolehen in operiran na želodcu, pa je dodajal: »Med vojno smo veliko pretrpeli. Takrat je očeta zelo pobralo. Strahu smo veliko vžili, predvsem pa smo poznali streljanje. Rožljajo je po strehi, kot bi padala toča.«

Spomini segajo daleč nazaj in se po kapljicah usipajo v pripovedovanje. Vedno bolj je trpko, vedno huje se odpira školjka spominov. Oče Rudolf v ničemer ne zataji in pripelje nit pripovedovanja do konca. Vmes ni praznine, ki bi jo pričakovali pri skorajšnjem stoletniku.

Trdo življenje je bilo. Tisočkrat že napisano, če

so se pisala življenja predvojnih knapov. Mesa družina skoraj ni poznala. Rudolf ni pil, ne kadil, komaj je živel. Z njim njegova družica, njegovi otroci, ki jih je dal v šole. Lepše življenje jim je namenil. Pa ga niso vsi uživali. V življenju tega knapa je to najtrpkejšo spoznanje. Pa še to, da še vedno živi. Tega Brinarjev oče preprosto ne razume. Vid mu je že čisto opešal, noge ga komaj drže, sluh ga je zatajil, on pa še vedno živi.

»V trebuhu me boli, postal sem nadložen. Zdaj

mi je najhuje. Še nikoli mi ni bilo tako hudo. Starost do 70 let je lepa, potem pa postaja človek sam sebi odveč.« Take misli roje očetu po glavi. Slabo počutje, ki se loteva Brinarjevega očeta v teh spomladanskih dneh, prekrije blesteče sonce, ki se upira v prijazno sobico Trubarjevega očeta v nekdanji graščini, mogočini, pa vseeno premajhni za toliko osamelih in ostarelih src. Še sreča, da jih greje toplina ljudi, ki jih oskrbujejo. Od upravnika do zadnje kuharske pomočnice, ki se trudi, da

bodo krožniki lepo pomnili in hrana pripravljena v urejenih hladilnikih. Ta skrb je prisotna na vsakem koraku, za vsakega posameznika. Za Matička, Miclo, Brinarjevega ata in njegovega sina ter še nešteto drugih. Smrt je tu na dnevnem redu, pa vseeno ne marajo govoriti o njej. Le Brinarjev oče se ob vsakem stavku vrača h koncu smrti. Čaka jo tu, prosi, da bi prišla kmalu. Ne zato, ker se je navlečal živeti, ker pravi, da zanj lepo skrbe, ampak kar tako, ker je že dovolj živel. Prostor prepusti drugemu, utoni kot pičica kozmosa, zginiti s sveta.

»Težko mi bo, ko očeta več ne bo, pa vendar se zdaj že muči. Raje prej, kot pozneje, ker betežnost je samo v breme. Ko očeta gledam, vidim, da trpi. Nikoli nisem mislil, da je starost lahko tako težka. Oče slabo vidi, ima druge težave, prebavne. Še nikoli mu ni bilo tako hudo kot v tem času. Sin Edvard je s temi besedami povedal veliko. Dodajmo še zadnji stavek, ki nam ga je povedal njegov oče, ko je rekel, da si ni nikoli mislil, da bo tako dolgo živel in da je življenje dovolj, pa imamo pred sabo zadnjo postajo življenjskega vrtiljaka, ki počasi prisija, dokler se ne bo čisto ustavil.

Potem bo prišla prijazna Ljubica, ki ne bo spravevala. Jemlje vse po vrsti, ne izbira. Vzela bo tudi Rudolfa Brinarja, njegovo sirošlasi glavo in edino oko. Prijateljici, ki jo oče tako težko čaka, je ime Smrt.

ZDENKA STOPAR

Vaso Starovič o SLO:

POVSOD PRISOTNOST

Na zadnji seji komiteja občinske konference ZKS Celje so med drugim tudi razpravljali o oceni dosedanjega dela in nalogah Zveze komunistov na področju splošnega ljudskega odpora. Podrobneje je o SLO spregovoril Vaso Starovič, ki je za Novi tednik na vprašanje, katere so trenutno najaktualnejše stvari na tem področju, odgovoril:

»Trenutno največ delamo na tem, da bi odbori SLO našli svoje mesto v šolah, krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah, skratka v vseh celicah naše družbe. Poleg tega je treba doseči, da se SLO ne bodo ukvarjali samo posamezniki ali svet za narodno obrambo, temveč vsi. Pri razvijanju SLO mora-

jo sodelovati vse družbenopolitične organizacije, zlasti pa še Zveza komunistov, in pomagati, da ti odbori čimprej dosežejo tisto mesto, ki jim gre. Ničesar ne smemo prepuščati naključju in stihiji, ampak mora vse biti dobro organizirano in speljano. Sleherni naš človek mora biti seznanjen z našo obrambno koncepcijo in vsak mora vedeti, kakšno je njegovo mesto in vloga v primeru vojne.«

Kako lahko pri tem sodelujejo informativno-propagandna sredstva?

»Lahko in morajo odigrati izredno vlogo. Prihodnji mesec bomo sklicali pogovor s predstavniki informativno-propagandnih medijev in se o tem konkretnije po-

govorili. Preko časnika ali radija ali televizije vsak naš človek vidi, kako smo pripravljani, s tem pa tudi naš sovražnik, ki si ne bo domišljjal, da »spimo«. Informativno-propagandni medij je tisti, ki dviga temperaturo zavesti naših ljudi oziroma bi jo moral dvigniti. In temu bomo v prihodnje posvetili še več pozornosti. Eden brez drugega ne moremo, sicer je pa osnovni cilj SLO — sodelovanje in prisotnost vseh, v tem je naša moč in to je treba razvijati.«

Je morda še kakšna pomembna naloga, ki ji bo treba posvetiti izjemno pozornost?

»Vključevanje mladih v aktivno službo JLA. Dotok mladih Slovencev je manjši kot

je odhod slovenskih študentov iz aktivnega službovanja JLA. Kadrovanje mladih JLA mora postati nacionalna kadrovska skrb in seveda di mi sami bomo morali tem področju storiti vse, se bo to premaknilo ali ne.«

Tudi v prihodnje bomo daljevali s predavanji po jevnih skupnostih (samo zadnjem obdobju je bilo takšnih predavanj več kot 90 tisoč občanov) ter s drugimi oblikami, ki bodo čimbolj realizirali osnovni namen splošnega ljudskega odpora. Bistvo je eno: mora vse, kajti prav vse, vseh je garancija za našo prisotnost.

T. TAVČAR

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 12
ROMAN BOBEN

POKLICNE ŠOLE III

Zadnjič sem vam poskusil povedati za katere poklice se odloča premalo učencev — danes pa

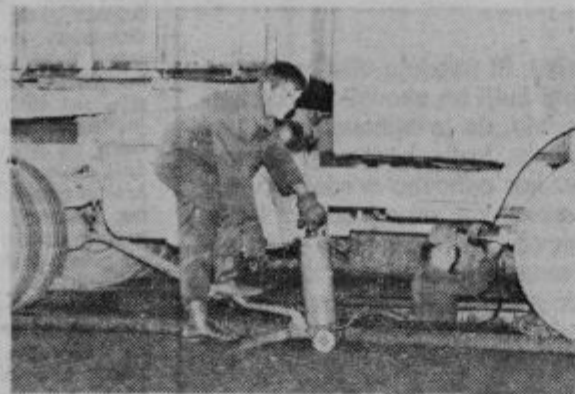
Na prvem mestu je goja problema, in sicer za katere poklice se odloča preveč mladih ljudi.

Za ta poklic se odloča preko 30 odst. več deklet kot bi bilo potrebno. Zato se mora veliko izučenišvilij vključevati v druga, nepogledno drugo stran te kvalificirana dela. Zakaj potrebujemo danes manj šivilj kakor včasih, vam je gotovo znano. Velik del šiviljskega dela je namreč že prevzela konfekcijska industrija. Tako je nastal tudi nov poklic — konfekonarke, ki pa se seveda zelo razlikuje od šivilje, kakršno poznamo. S tem pa ni rečeno, da šivilj ne potrebujemo več. Obrtna šivilja bo še vedno potrebna, toda v manjšem obsegu in drugačnega profila, kot je bila v preteklosti.

Drugi poklic, za katerega se odloča preveč deklet, je frizer oz. frizerka. To ni poklic, ki bi ga kdorkoli izpodrival. Potrebe po frizerskih usluževkih, je trgovski prodajalec. To velja za pretež-

gah prej naraščajo kot upadajo. Toda občutni viški frizerk se pojavljajo predvsem zato, ker se za ta poklic navdušuje vse preveč deklet. Za vse pa seveda ni kruha.

Tretji poklic, kjer je priliv novih delavcev pre-

ni del Slovenije — izjema so le nekatera področja.

Ostali poklici, ki jih usposabljajo poklicne šole in v katerih se že pojavljajo viški, so še: ple-

talje, fotografiji in še nekateri. Posebej bi rad omenil kvalificirane kmetijske delavce. Teh je nekoliko preveč in se težje nje s tega področja. Sicer pa bom o kmetijskih šolah pisal še posebej in

zaposlijo. Če pa pomislimo na to, da naše kmetijstvo potrebuje izobražene, šolane gospodarje, ki bodo kmetijsko proizvodnjo na svojih posestvih zaradi večjega znanja dvignili na višjo raven, potem jih je pa odločno premalo in na naših kmetijskih šolah je še dosti prostora za vse, ki si bodo želeli pridobiti zna-

lo, da bi lahko po končanem šolanju opravljale poklic. V Mariboru je v sklopu poklicne frizerske šole tudi oddelk za kozmetičarke. Za podrobnejše informacije lahko pišete na naslov: Šolski center za oblačilce in frizerje — poklicna frizerska šola, Maribor, Orazmova 2.

Poklicne frizerske šole pa imamo v Ljubljani, Celju in Mariboru. Poudarjam pa še enkrat, da je zaradi prevelikega števila učencev na teh šolah, njihova zaposlitev težka. Zaposlitev dobijo le najboljše, več kot polovica pa si išče drugo zaposlitev. Zato vam priporočam, da se odločite za ta poklic le tisti učenci in učenke, ki imate do njega izredno nagnjenje in sposobnosti in še posebej tisti, ki imate že tudi zagotovljeno kasnejšo zaposlitev v stroki.

Torej Marija in ostale — pozanimajte se še malo za ostale poklice. Poskušajte jih spoznati, veliko jih je in gotovo med njimi tudi kakšen tak, ki vas bo navdušil. Ne pozabite tudi na tiste poklice, ki jih tako radi imenujemo »moške«, pa vendarle niso vedno samo »moška«.

Foto: K. Štante

NISEM PRINC

Zoran je bil čuden fant. Skupaj sva hodila v gimnazijo, pa se nisem nikoli dosti menila zanj. Bil je ves droban in zavzet s šolsko snovjo, saj je vedno znal več, kot je bilo potrebno. Za dekleta se ni zanimal, me pa zanj ne. Bolj všeč so nam bili fantje, ki so si pustili rasti brke in dolge lase in so nas na plesih stiskali k sebi, da smo se počutili kot v devetih nebesih.

Zoran je od vseh najbolje opravil maturo. Vedela sem, da bo študiral medicino, potem pa sem počasi pozabila nanj. Spoznala sem nove kolege in študij me je potegnil v svojevrsten vrtimec.

Potem pa sem ga neko soboto zagledala na domači zabavi pri sošolki. Slonela sem na ograji in grizljala travnato bilko ter premišljevala, kako bi se otrešla usiljivega Mateja. Z nasmehom se mi je približal Zoran in porabila sem priliko, da sem lahko Mateju ples odklonila.

Prijela sva se za roke in se zavrtela. Z gramofona so se v plesalce zaletavale divje melodije in predala sem se ritmu. Potem sem nenadoma začutila njegove roke na svojih prsih in njegovo telo, ki se je stiskalo k meni. Melodija se je umirila, dvignila sem pogled in ga odrinila. Vse, kar sem si želela, je bil ples, ko se izgubiš v morju melodij in notnega črtovanja in pozabiš na vse Zoranova gesta pa me je vzdramila iz sanj.

»Samo pleševa, zakaj se bojiš?«

Prav, pa plešiva sem si mislila in mu ovila roke okoli pasu, obraz pa skrila na njegove prsi.

Ostala družba se je že odpravila na nočno kohanje. Reka za hišo je vabila, jaz pa sem se bala prehlada. Z Zoranom pa sva kljub temu zakoračila v tisto smer. Stisnil me je k sebi, da sem čutila kako tma napete mišice in že sva po rosi travi tavalva v neznano.

»Ne, Zoran, nočem tega. Izpusti me.« Hotela sem glasno vpiti, pa mi je usta pokrnil s poljubom. Z roko je božal moje prsi in se z vso težo naslanjal name. »Zakaj nočeš?« Uspelo mi je, da sem eno roko osvobodila. »Si misliš, da sem moderno deklet? Tudi sem, a ne tako, ko misliš ti.«

Jaz, pa vidim, da si še vedno ista, kot si bila v šoli. Tista, ki išče princa iz sanj. In koliko časa misliš še iskati? Saj poznaš tisto, ki ga išče že 60 let?«

Popravila sem si lase in mislila, da ni pravi princ. Tak, kot ga sanjam že deset let. Tega mu nisem rekla, naj misli, da sem staromodno deklet.

RADO PLAUSTAJNER

4

V marsikateri koci sem videl preproste naprave za kajenje opija, ki ga uživajo. Prvikrat sem videl, kako vpliva to mamilo na človeka, ko smo v neki podrtini opazili omamljenega starca. Vaščani niso imeli šivali, razen psob, ker se v teh gostih gozdovih niso nikoli naučili rediti živine, niti niso imeli možnosti za to.

Vlada ne podpira njihovega gojenja opija. Zato ta plemena uči gojiti fižol in ga po visokih cenah tudi odkupuje. Nisem vedel, da me resnično presenečenje v zvezi z gojenjem tega fižola še čaka. V edinem, a lepem hotelu Chaingmaia je namreč kot specialiteta bilo

navedeno »Serbian Bean soup« — srbski pasulj. Pripravljen, kar je bilo izredno navedeno, iz fižola gorskih plemen. Bil je pravi, odličen in drag.

Trije dvei Chaingmaia so hitro minili in v Bangkok sem se vračal z lepimi vtisi. Ne samo, da sem videl kopicico stvari iz stare zgodovine, tajske vasi, ugotovil sem tudi, da so Tajci v tem delu dežele še najbolj naravno prijazen, mirni in veseli. To sicer ni bil svet Leharjeve operete »Dežela smehljajasa«, katere zgodba se dogaja v Bangkoku, je pa vseeno kazal nepokvarjeno veselje do življenja in zaupanja v ljudi.

Tudi Bangkok ni več danes svet kot ga prika-

zuje omenjena opereta, ne zato ker ni več kralja Calalungkorna in njegove ljubezni z belo vzgojiteljico. Tisto, kar je nedvoumno od takratnega časa ostalo so templji Bangkoka in z njihovim opisom naj sklenem ta potopis. Tajski tempelj, Budistična svetišča, prekašajo ne samo po številu sedemnajsttisoč, temveč predvsem po svoji lepoti, vse tempelje, ki jih premoreta orient in daljni vzhod. Bangkok ima sam najmanj tristo templjev in po tej plati je najbolj očarljivo mesto na Daljnem vzhodu, ne pa po legi, arhitekturi in življenju. Tajski templji so pisani, veseli in sijajni. Ni peresa, ki bi popisal in

bralcu dočaralo vso njihovo lepoto in domiselnost mojstrov graditeljev. O tem so se pisale knjige, toda ko sem stal pred njimi, je bilo vse pozabljeno, kajti vsaj enkrat je resničnost prekosila domišljijo.

Presenečenja se začnajo, ko obiščeš tempelj Zlatega Buda ali Wat Trimmit. Tempelj sam ni ničesar posebnega, toda Zlati Buda je šest metrov visok in vprašal se kje so našli toliko zlata zanj, da je iz 14-karatnega zlata so ugotovili šele pred leti, ko so kip Bude premaknili z žerjavom iz starega v novi del tempelja. Zica se je utrgala in po poškodbah kipa so ugotovili, da ni iz manj vredne kovine, kakor so mislili do takrat. Naj bralec sam poskuša izračunati samo vrednost zlata, če mu povem, da je v kipu pet ton čistega zlata. Zame najlepšo lego ima nedvomno tempelj Wat Arun — tempelj zlatega svita. Leži tik ob glavni reki Shao Phya. Zgrajen je bil okoli leta 1500. Dviguje se v višino nad 70 metrov, okoli sebe ima več manjših pappod. Ze od daleč opaziš in občutiš veličastnost stolpov in zgradb. Glavni stolp je zidan v terasah. Pri gradnji so v svež omet vdelaali porcelan in keramični lošč, ki so ga pobrali iz Kitajske ladje, katera je takrat nasedla v bližini. Teraso glavnega stolpa podpirajo skulpture angelov in demonov, živih barv pa tudi kipi šem in spok, ki jim v nobeni pustni povorki ne najdeš para.

Marmorni tempelj v Bangkoku

Šentjur:

PETINDVAJSET LET ZBORA

V dvorani kulturnega doma, ki so jo Šentjurčani napolnili do kraja, je bilo v soboto zvečer izredno svečano vzdušje. Moški zbor je v počastitev 25-letnice obstoja izvedel svečani koncert. Pevska tradicija v Šentjurju je seveda mnogo starejša, vendar je bilo pred 25 leti domače prosvetno društvo, pomenovano po skladateljih Ipavcih, tukajšnjih domačinih, in ena izmed najuspešnejših in stalno delujočih sekcij je moški pevski zbor.

Zborovodja Edi Goršič je za koncert temeljito nastudiral 16 pesmi, od katerih so tri skladatelj dr. Gustava Ipavca. Te pesmi omenjamo posebej zato, ker po še v tem mesecu posneta plošča z najboljšimi in najbolj znanimi zborovskimi skladbami komponistov Ipavcev. Šentjurski moški zbor — jubilant bo sodeloval pri tej plošči s pesmimi »O mraku«, »Vse mine« in »Lastovki v slovo«. S po tremi pesmimi sodelujeta pri plošči še moška zbor »Slava Klavora« iz Maribora in »Komorni moški zbor« iz Celja ter mešan zbor RTV iz Ljubljane. Šentjurski moški zbor bo torej sodeloval v zelo elitem pevski družini, k čemur mu iskreno čestitamo.

Vse skladbe, ki jih je zbor izvajal, so bile interpretacijsko in glasovno na zavidljivi višini. Da je temu tako, je dokazala publika z bogatim aplavzom; tako je bil zborovodja prisiljen dodati k sporedu še 4 pesmi. Menimo, da je dirigent Edi Goršič, ki vodi zbor 4 leta, vložil v monolitnost zbora ogromno truda in da je z razpoložljivim glasovnim materialom napravil vse, kar se napravi da.

Ideja dirigenta o aranžmanu koncerta je bila zelo posrečena. Poleg čisto zborovskega dela, na katerem je bilo seveda težišče koncerta, je predstavil na odru še mlado talentirano klaviristko Jelko Iskra, ki je s Chopinovim valčkom in Griegovim plesom škratov požela vse priznanje občinstva. Prav tako sta člana SLG iz Celja Marija Goršičeva in Borut Alujevič s svojimi posrečeno izbranimi recitacijami dala doberšen prispevek k prijetnemu vzdušju.

E. Rečnik

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

KDOR VARČUJE, SI SREČO KUJE

O NOVEM KULTURNEM HRAMU V ZREČAH

KOVACI KUJEJO KULTURO

Nedvomno je ta podatek, ta resnica, nekaj izjemnega pri nas v Sloveniji, če ne že v celi Jugoslaviji. Za kaj pravzaprav gre?

Ze lansko leto je prišel kipar Vasilije Četkovič, ki sicer živi in dela v Zadobrovi pri Skofji vasi, po rodu pa je iz Lepenca v Crni gori, v Zreče, ker ga je zanimala kovaška dejavnost v svoji končni fazi. Namenil se je v Kovaško industrijo, da bi spoznal nekatere kovinske elemente. Takrat so stekli tudi prvi pogovori z direktorjem tovarne inženirjem Marjanom Osoletom.

Vrniti bi se morali malce nazaj, če bi hoteli osvetliti popolno sliko, ki daje v svoji končni podobi današnji rezultat. Zreče so bile od nekdaj dovtetne za kulturna dogajanja, saj je bil elementarni človek izpod Pohorja v svoji naravni »nepokvarjenosti« tako neposreden in obenem bistri, da mu je bilo tisto »nekaj lepega« ali estetskega vedno blizu in ni potreboval kakšne dolge, posebne razvojne poti, da bi prišel do globljih spoznanj o koristnosti kulturnih dobrin. Zaradi tega je tam tudi zrasla in imela pogoje za razvoj cela vrsta kulturnih dejavnosti, med katerimi je nedvomno glasbena, predvsem pevška najmočnejša. Je še res, da je umetnostni zgodovinar in publicist Izidor Caňkar že leta 1905 zapisal, da bo nedvomno moralo ljudstvo k umetnosti, vendar mi danes vse pogosteje spoznavamo, takole ob razgovorih z neposrednimi proizvajalci, ki tudi ustvarjajo sredstva za razvoj kulturnih in materialnih dobrin, da jim je treba enostavno OMOGOCIITI to pot (o umetnosti in do kulture na sploh. Ali ni v prvi vrsti naloga samih kulturnih delavcev, da pripomorejo k izgradnji kar najkrajše relacije v odnosu delavec, človek in kultura, umetnost. In če je prva iniciativa in interes na strani kulturnikov, potem je treba čimprej vzbujati isto na drugi strani, tam, kjer pač človek je.

Seveda je na prvi stopnji tega razvoja in zainteresiranja v glavni vlogi sama vzgoja še mladega človeka. Ze v otroškem varstvu, pozneje v osnovni, srednji in višji ter visoki šoli. Ob vseh teh navideznih zakonitostih se razpreta čudovita povezava, ki ima nedvomno močne korenine ravno na zaupanju v ljudi in njihovo delo. Zakaj? V razgovoru z direktorjem Kovaške industrije v Zrečah inženirjem Marjanom Osoletom je podal naslednje misli:

»Poglejte, pred leti smo pričeli z izgradnjo naše tovarne. Prvi izgradnjo, ker šele sedaj tovarna stoji tako, da njen produkt izraža resnični rezultat dela, ki ga zreški kovači vlagajo v svoj delovnik. Saj je v Zrečah živele 800 ljudi, ki praktično niso imeli tovarne. Danes jo ti ljudje imajo, sami so si jo zgradili in vidite, mi smo gradili na teh ljudeh. Danes proizvajajo 2 do 3 milijone bruto osebnega dohodka na leto (na enega), v prihodnje bodo morali to število povečati na 30, 50 milijonov. Ta naš delovni človek mora ja doživeti določene transformacije. Ne samo delovne na svojem delovnem mestu, tudi duhovne, ki ga bodo dvigovale in razvijale v humanističnem in socialističnem duhu, kot pravo, zvesto osebnost. Mislim pa, da je kultura ena od tistih osnovnih elementov, ki lahko neposredno pospešuje te omenjene spremembe v človeku, ki so v današnjem času več kot nujne. Moja ideja je bila naslednja: Če bo tovarna napredovala kot pač mora napredovati, je treba vzporedno razširjati življenjski standard tistih, ki neposredno prispevajo k temu razvoju tovarne. Tovarna pa je denar, je materialna osnova za širjenje duhovnih dobrin, brez katerih je tudi materialni kapital v človeku brezpredmeten! Osebnost nisem bil nikoli kulturnik, vsaj aktivni ne, a vedno sem v sebi čutil neko vez med estetikom, estetskim doživljem, rad sem imel tisto »lepo«. Veste, danes toliko govorimo o nekem boljšem življenju. Res je, tudi doseči ga moramo, saj končno delamo za to. A treba je najprej odpri možnost

Tako bi dobesedno lahko rekli dejstvu, ki potrjuje visoko zavest zreških kovačev. Takorekoč s svojimi žulji so skovali veliko kulturno pridobitev, za katero se zavedajo, da je njihova in da jim je potrebna ravno tako kot stanovanje, kruh, bazen ali dopust na morju. Potrebna jim je celo tako kot osnovno sredstvo v tovarni, ki jim pomeni njihov lastni razvoj kot razvoj celega kraja in cele občine. Odločili so se namreč, da bodo staro hišo ob potoku, ki teče mimo ceste za Skomarje kakšna dva kilometra iz Zreč izročili v roke in duhovno vodstvo akademskemu kiparju Vasiliju Četkoviču in da se bo galerija tudi po njegovi smrti imenovala po njem.

Franc Kropelj

Inž. Marjan Osole

Vasilije Četkovič

nosti pa tudi namen k boljšemu življenju. E, tu pa je kultura tista, ki lahko na ves glas pove in odpre oči in vrata vsem v boljše življenje.

Brez duhovnih vrednot, brez kulture nismo več ljudje. Mi moramo vedno gledati celovitost družbe. Kultura je ena od panog te celovitosti. Mi smo hoteli narediti galerijo. Naši odkovki so našašč za neko oblikovno izražanje. Jaz sem kar čakal, kdaj bo kdo prišel k nam. Nisem čakal Četkoviča, saj ga še poznal nisem. Čakal sem enostavno kiparja, da pride k nam, in naredi iz teh naših odkovkov nek »duhovni« podaljšek. Prišel je Četkovič in pričeli smo sodelovati.

Kaj meni kipar sam, Vasilije Četkovič: »Sprejem in razumevanje Kovaške industrije v Zrečah me je prijetno presenetil. Cisto človeško sem občutil ne kje v sebi, da bomo dobro sodelovali, saj je bila v ljudeh, s katerimi sem kontaktiral, največ pa seveda z direktorjem Osoletom takšna širina in neposrednost, da sem zaslužil dolgoročnejšo sodelovanje. Tega sem potrdil z izdelavo plastike ob cesti v Zrečah, kjer sem zvaril okoli 2000 jeklenih odkovkov (uporabljajo jih za avtomobilsko industrijo VW in Renault) in tako simboliziral kovaško delo pa tudi celoten razvoj kraja. S tem svojim delom pa sem pritegnil tudi ljudi v samih Zrečah, da so se za to pričeli zanimati, pridobili pa sem si tudi zaupanje kovačev v tovarni, ki so vsak dan spremlja-

li moje delo. Tako smo navezali neposredne stike. Od tod tudi ideja za »ormo« vivo v Zrečah, ki bo letos prvič zaživela. Korajžno smo se lotili zadeve in jo bomo tudi izpeljali.«

»Galerija ni nastala, oziroma ideja o njej ni tako nova«, pravi direktor inž. Marjan Osole. »Sovpada v celoten koncept razvoja okolice, ki se mora razvijati in širiti z razvojem tovarne, saj je končno vse v rokah zreških kovačev. Mi se bomo zavzeli za ohranjanje nekaterih objektov (mednje sodi tudi hiša, v kateri bo galerija). Hiša je namreč stara in neuporabna za proizvodnjo ali stanovanja, s primerno adaptacijo pa bo lahko služila stalni zbirki, občasnim razstavam in ostalemu življenju, kakršnega ta galerija lahko ima. Mi se bomo tudi zavzemali za ohranitev starin mlinov, žag, pripravili bomo muzej na Brinovi gori itd.«

Galerija bo sistematično urejena. Prostori bodo prirejani za razstavo stalne zbirke Četkovičevih del, za manjše občasne razstave drugih likovnih umetnikov, za manjše komorne instrumentalne in vokalne koncerte, literarne in debatne večere itd. Galerija bo imela svoj programski načrt in bo tako pomenila v popolnem smislu kulturno postojanko konjiške občine. Nedvomno je tolikšna pridobitev za kraj, da se je v celoti niti ne zavedamo, vsaj sedaj ne, dokler so še stare zidne prevlečene s črnimi sajami, okolica nametana z ostrim kamenjem in bližnji potok

šumi v gluho goščavo nad seboj. Toda človekova roka spreminja svet okoli sebe. Tako ga bo tudi v Zrečah, kjer bo pozneje nujna ureditev okolja galerije, saj to ne bo odmaknjena lokacija. Neposredno ob galeriji namreč vodi cesta na Roglo, na Pohorje, »amor zahaja vedno več ljudi, ki bodo imeli enkratno priložnost združevati svoje športno, rekreacijsko življenje s srečanji s kulturo, z življenjem umetnosti, ki hodi po poteh sodobnosti in današnjega sveta.

Kakšen bo odnos med umetnikom in tovarno, ki ostaja lastnica nše, čeprav bo z njo upravljal kipar. Direktor Osole pravi: »Kolikor volje bo pokazal Četkovič pri svojem delu, predvsem pa koliko bo rezultatov njegovega dela, toliko bomo mi odvezali mošnjiček z denarjem. Mi vse gradimo na človeku. Tako smo tudi zgradili našo fabriko! In tako bomo gradili naprej.«

V naslednjem letu bo galerija prav gotovo nared, vsaj en del. Potrebno bo veliko dela. Verjetno bo potrebno osnovati gradbeni odbor. S kiparjevo navzočnostjo bo steklo življenje med zidovi, ki bi sicer dočakali povsem prozaičen konec. A s širino duha in visoko stopnjo zavesti, v času, ko kultura ne dobiva toliko sredstev in materialne podpore, kot bi jo morala, so v Zrečah naredili enkratni korak v kulturni zgodovini svojega kraja. Odločili so se za dejanje, ki je zelo dolgoročna investicija, vendar v lastno izobraževanje in razsvetljevanje tistega drugega, nekih duhovnih vrednot polnega sveta, ki ga danes tako pogrešamo povsod. In nenazadnje, če bo kateri od zreških kovačev ali njegov otrok poprijel za klavir ali varilni aparat, da bi tudi sam izrazil kaj svojega v obliki in kretnji, bo kipar Vasilije Četkovič prvi ob njegovi strani, da bi mu pomagal, pokazal, razdal del sebe za te ljudi, ki niso pozabili na tisto plat svojega življenja, ki jim daje še vrednejše mesto v naši družbi.

Veliko potrebnega dela bo kipar ustvaril sam. Veliko bo še morala pomagati tovarna. Hiša je velika, v obliki črke L in bo v njej prostora za okoli 200 plastik srednjega formata. V galeriji bo tudi atelje, v katerem bo kipar snoval svoje najnovejše kreacije. Vrata galerije bodo odprta vsakomur. Vsakomur za ogled, za pogovor, za izpoved, za prijateljsko, neposredno in tudi kritično sodelovanje. To bo hram kulture v dobesednem pomenu te besede. Pa to je tudi njen namen. To je prvi korak k omogočanju tistega »umetnost k človeku in človek k umetnosti«, čeprav se to fizično ne da definirati, ampak morajo biti vsaj delno že duhovno pogojene iniciative v človeku samem. Toda tudi to je treba prebujati in osvetljevati. Zato naj bodo Zreče tokrat primer in vzor za marsikaj, česar drugod še krepko manjka...

SLAVKO KEJZAR, predsednik zreške »Svobode«: »Mislim, da bo galerija izrednega pomena za kulturno življenje Zreč in tudi cele občine. Tudi naš zbor bo lahko našel mesto v njej. Ta kulturni hram je velika pridobitev za vse prebivalce s te strani Pohorja.«

FRANC KROPEJ, predsednik delavskega sveta Kovaške industrije v Zrečah, izmenski obratovodja v kovačnici: »Za Četkovičevo delo smo vedeli že prej, saj so ga vse Zreče spremljale vsak dan pri delu, ko nam je postavljajl prvo plastiko in spomenik ustreljenim talcem. Takoj smo ga vzljubili in ko smo videli, kaj je naredil iz naših odkovkov, smo brez obotavljanja sklenili, da mu damo ta prostor. Če bo kakšen izmed nas začutil potrebo ali veselje do podobnega dela, sem prepričan, da bo kipar Četkovič rade volje pomagal vsakomur pri prvih korakih. Mi veliko pričakujemo od njega. Sklep delavskega sveta o galeriji je bil soglasen!«

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

Hiša, v kateri bo galerija

Občinska revija pevskih zborov

RES DOBRI GLASOVI

Prejšnji teden je vse ljubitelje zborovskega petja v Celju, in vemo, da teh nikoli ni manjkalo, razveselila občinska revija otroških in mladinskih pevskih zborov, ki jo je pripravil občinski svet Zveze kulturno-prosvetnih organizacij. V popoldanskem sporodu se je občinstvu predstavilo deset, v večernem pa 7 zborov. Kaj lahko povemo o reviji? Predvsem to, da je dala dokaj poln prikaz mladinskega zborovskega petja 7 zborov. Kaj lahko povemo niti nekaj zborov, čeprav verjetno ni umestno, da se ob takšni netekmovalni reviji spuščamo v ocenjevanje. Pravo osvežitev so pomenili nekateri otroški pevski zbori. Njihov namen ni bil vrhunsko zapeta pesem, prej je njihov namen gojiti ljubezen do zborovske pesmi. Z novimi prijemi, ki jih nekateri uspešno uvajajo, se bo to gotovo posrečilo. Tako je OPZ Zavoda Ivanke Uranjekove svoje petje spremljal z Orffovim instrumentarjem, OPZ I. osnovne šole pa je imel kar majhen show, ko je ob koncu pesmice Circa čara proglasil svojo zborovodkinjo za čarovnico. Prav to so stvari, ki so morda res obrabne, vendar vnesejo v nastope mnogo živahnosti in razbijajo monotonost, ki je lastna na revijah, kjer nastopajo veliko zborov, zelo občutno. Med otroškimi zbori velja omeniti tudi zbor II. os-

Ob zaključku revije otroških in mladinskih pevskih zborov celjske občine so vsem zborovjem podelili priznanja za njihovo uspešno delo.

novne šole, ki je navdušil z venčkom vesele narodnih v priredbi Edvarda Goršiča. Mladinski zbori niso preveč navdušili. Morda ne zaradi izredno zahtevnega izbora pesmi, ki je bil vsaj za nekaj glavno šibkejših zborov pretežak. Izjema sta dva zbori, ki sta navdušila. Dekliški pevski zbor Pedagoške gimnazije je bil pravo presenečenje za tiste, ki ga doslej niso poznali. Zbor je navdušil z zahtevno Vrabčevno priredbo Bilečanke ter izredno doživeto odpetim (in odigranim) Močnikovim Mrazom. Kot vselej je bil nastop Gi-

mnazijskega pevškega zboru pravo doživetje. Pri tem zboru gre že za pravo muziciranje, saj s svojimi glasovi mladi gimnazijci vzbujajo občutek, da igra orkester. Zbor je pod vodstvom Cirila Vrtačnika resnično dosegel skoraj maksimum tistega, kar lahko doseže mladinski pevski zbor.

Morda še beseda, dve, o izboru pesmi. Začudilo nas je, da je bilo v izbranem repertoarju vseh zborov tako malo borbenih pesmi. To glede na značaj prireditve, ki se je odvijala v mesecu mladosti, ni prav. Premalo je

bielo tudi pristnih slovenskih ljudskih pesmi. Res je, da te ne omogočajo prikaza vsega tistega, kar zbor lahko doseže, vendar je prav slovenska ljudska pesem tista, ki naj bi jo gojili in jo tako očevali pred propadom. Zlasti velja to za otroške pevške zborove, ki so jim v nekaterih primerih pomenili le nekoliko prezahteven repertoar.

Ob koncu le še pohvala organizatorju prireditve. Revija je potekala hitro, lepo in brez nepotrebnih zastojev. Podobnih prireditev bi se Celjani še razveselili.

B. STAMEJCIC

TRETJI SAVINJSKI ZBORNİK

Leta 1969 smo dobili prvi, leta 1965 drugi, pred kratkim pa tretji Savinjski zbornik. Izdala ga je temeljna kulturna skupnost Zalec, uredniško pa oblikoval Drago Predan.

Ze obseg sam, doslej najboljše (466 strani) zbujajo vtis, da prinaša Savinjski zbornik tudi v tretje obilico informacij o gospodarskem, kulturnem in političnem življenju, nekoč in danes, o Savinjski dolini. Osemčlanskemu uredniškemu odboru z Dragom Predanom na čelu je uspelo pritegniti k sodelovanju kar okoli 40 avtorjev. Dejstvo, da med njimi prevladujejo magistri in inženirji kmetijstva in gozdarstva pa veterinarji ter ekonomisti, meri na težišče aktualnosti letošnjega Savinjskega zbornika v obdelavi agrarno gospodarske problematike v dolini »zelenega zlata«. Ze ta ekonomski del, ki ga uvajata geograf Milan Natek (Prebivalstvo žalske občine 1961—1971) ter zgodovinar Janko Orožen (Druženopolitični razvoj žalske občine), bi zadostoval za zaokroženi narodno gospodarski zbornik; v izogib omejenosti zbornika le na bravca iz političnega sektorja, so uredniki zbrali še »kulturni« del zbornika. Tu je zastopano področje spomeniškega varstva in arheologije, varstvo naravnih lepote, prosveta, memoria, stih in proza savinjskih literatov (Ervin Fritz, Neža Maurer, Ana Podvršnik, Meta Rajner, Drago Kumer), za zaključek pa zapiski iz politične zgodovine Zaleca, z izjemo sklepnega dodatka o stanovanjski TOZD kombinata Himeza, ki seveda sodi v prvi del zbornika. Omeniti velja, da so svoj pogled na svet predstavili s po eno črno-belo prilogo tudi likovniki, doma na območju, ki ga Savinjski zbornik zastopa (Arzenšek, Jaki, Darinka Lorenčak, Spanzel, Jelica Žuža).

Ni dvoma, da bo moral po Savinjskem zborniku kot uporabnem viru informacij, seči prenekateri nadaljnji raziskovalec družboslovnih in družbenoekonomskih vprašanj Spodnje in Zgornje Savinjske doline, da posebej ne podčrtamo pomena zbornika tudi kot vira splošnega znanja o pokrajini na obeh bregovih Savinje.

Gustav Grobelnik

Ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

Z namenom, da pospeši stanovanjsko graditev, objavlja Ljubljanska banka, podružnica Celje — komisija za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo, v sporazumu z izvršnim odborom samoupravne stanovanjske skupnosti občine Celje, za območje občine Celje.

R A Z P I S

dodatnih posojil za dograditev stanovanjskih hiš, ki so v zaključni fazi. Razpisna vsota znaša 3.000.000.

Komisija za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo LB, podružnice Celje, bo odobrvala dodatna posojila po tem razpisu le za tiste stanovanjske hiše v območju občine Celje, ki so v zaključni fazi gradnje in na objektu dokončanih in tudi plačanih najmanj 75% del, sredstva za dokončanje pa niso zagotovljena.

Posojilo bo odobreno le v tistih primerih, kjer bo stanovanjska hiša sposobna za vselitev najkasneje do 31. 12. 1974 in vselitev dokazana s tehničnim prevzemom.

Dodatno posojilo lahko dobijo občani, ki so že dobili posojilo na podlagi:

- namenskega varčevanja v podružnici;
- združenega varčevanja občana in delovne organizacije;
- namenske vezave sredstev delovne organizacije v podružnici.

Občani lahko dobijo posojilo za dograditev stanovanjske hiše, ki je v zaključni fazi ali za plačilo razlike med orientacijsko ceno in končno ceno po pogodbi o nakupu stanovanj pri proizvajalcu, do zneska 50.000 din, po 4% obrestni meri na leto z odpisilino dobo najdalj 5 let.

Ljubljanska banka, podružnica Celje, bo dodatna posojila odobrvala le kreditno sposobnim prosilcem, s tem, da vsa do sedaj odobrena posojila ne morejo presegati vrednosti standardnega

stanovanja (din 250.000), gradnja pa mora biti izvajana po standardih, ki jih predpisuje odlok Skupščine občine Celje.

Za zavarovanje in porabo dodatnih posojil veljajo določila o posojilih za stanovanjsko gospodarstvo.

V prošnji za odobritev dodatnega posojila mora prosilec navesti:

- sedanjo vrednost izvršenih del, ki jih je prosilec že opravil in plačal;
- vrednost še neizvršenih del in način pokrivanja primanjkljaja sredstev;
- znesek že odobrenih posojil, razčlenjeno po posojilodajalcih, z roki vračila in obrestno mero;
- predračun del in materiala, za katerega namerava porabiti dodatno posojilo;
- znesek zaprošenega dodatnega posojila z navedbo roka, v katerem ga želi poplačati;
- potrdilo o višini mesečnih osebnih dohodkov in obveznosti, s katerimi so osebni dohodki obremenjeni za prosilca in člana družine, ki žive v skupnem gospodinjstvu.

Prednost pri odobritvi posojila imajo tisti prosilci, ki z vselitvijo v svojo hišo sprostijo družbeno stanovanje.

Resničnost prostilcevih navedb bo ugotavljala posebna komisija LB, podružnice Celje.

Vloge za odobritev dodatnega posojila na podlagi razpisa sprejema Ljubljanska banka, podružnica Celje, Trg V. kongresa 10, I. nadstropje, soba št. 7, kjer lahko občani dobijo podrobnejša pojasnila in potrebne obrazce.

Razpis traja do 16. junija 1974. Vlog na razpis, dosegljivi po tem datumu, ne bomo upoštevali.

LJUBLJANSKA BANKA
PODRUŽNICA CELJE

Komisija za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo

ZA GLASBENE
SLADOKUSCE

Franci Rizmal (na sliki), sin iz pevške in sploh glasbene družine Rizmal v Zalcu, že vrsto let študira glasbo na visoki šoli za glasbo in upodabljačo umetnost na Dunaju. Tokrat se bo domačinom v širši celjski in sploh štajerski regiji predstavil s štirimi koncerti, kjer bo ob klavirski spremljavi Sunne Abram predstavil dela Tartinija, Mozarta, Čajkovskega, Pugnani — Kreislerja, Brucha in Wieniawskega. Najprej bo koncertiral v Slovenskih Konjicah (17. maja ob 19.30, uri v Glasbeni šoli), potem v Mariboru (20. maja ob 19.00 v dvorani centra za glasbeno vzgojo), Celju (22. maja ob 19.30 v Narodnem domu) in za konec v domačem kraju Zalcu (24. maja ob 20.00 v dvorani glasbene šole).

tv

Muzej revolucije:
Zidanškova
brigada

V svojem letošnjem programu razstavne dejavnosti nam je tokrat celjski Muzej revolucije omogočil zanimivo razstavo z naslovom Zidanškova brigada. Razstavo je strokovno pripravil Muzej narodne osvoboditve iz Maribora in jo tako posredoval v sodelovanju s celjskim Muzejem revolucije, našim obiskovalcem, predvsem pa mladini. Razstavljeni dokumenti pričajo o razvoju in borbeni poti te znamenite brigade. Razstavo bodo odprli danes ob 17. uri v prostorih Muzeja revolucije.

dm

Občinska konferenca zveze mladine Zalec ter ZB NOV občine Zalec sta pripravila kviz tekmovanje pod naslovom »Poznavanje zgodovine NOB«. Na tem tekmovanju so nastopile Osnovne šole iz Braslovca, Polzele, Vranskega, Prebolda, Griž, Petrovca, Sempetra in Zaleca. Na sliki: ekipa OS Zalec, ki je poleg ekip iz OS Polzele, Prebolda, Griž in Sempetra osvojila največ možnih točk. Vse ekipe so prejele knjižne nagrade, ki jih je ob koncu tekmovanja podelil predsednik OKZM Zalec Branko Povše.

Tekst in foto: T. Tavčar

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 4 fotografije štirih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katere 4 fotografije bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidat z objavljene fotografije, za katerega bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bo postal prvi udeleženec izleta.

Drugega pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali! Tako bomo vsak teden dobili dva potnika za izlet v Varšavo.

KUPON NT

2

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

Podkovnik Silva, 1997, delavka, Celje, Tatarska 6

Mirošič Ivica, 1952, delavec, strojna vas 1

Marta Arzenšek, 1982, kuharica, Vrtno 7, Senjurar

Tonila Štrobarna, 1963, delavka, Hrduševca n. h., Senjurar

Kdo bo potoval v Varšavo?

SUBJEL

PIŠE EMAN PERTL

1

Subjel! Kolikokrat se te še spominjam, lepa gora! Kar na samem se vzpenjaš iz tal, vsa zelena poleti, belina te krije pozimi. Takrat si bila še vsa deviška, pravih cest do tebe ni bilo, turistov še nisi poznala, varovali so te tvoji pastirji in kmetiči. Le v tihih, temnih nočeh so tod prenekaterikrat stopale noge rodoljubnega vojščaka, pogostoma pa žal tudi sovražnikova. Kaj vse bi mogel povedati o tebi, ki si me v tistih hudih dneh tolikokrat sprejela! Vsega ni mogoče, morda bi bilo celo boljše, da na vse to pozabiva, ti, moja lepa gora, pa tudi jaz, ki sem tod mimo hodil kot brezdomec — izgnanec in bešen dolivec prve pomoči tvojim pastirjem in kmetičem, a tudi tistim, ki so takrat ukazovali in izsiljevali...

Prvič so me klicali pod Subjel v pozni jeseni leta 1941. Pome je prišla starejša ženska, visoke postave, suhijata in šilava, pa prizadevna in vztrajna, da bi šla prav na konec sveta, če bi že kazalo, da bi to zaleglo in jo privedlo do cilja.

»Da ideš sa mnomo u Subjel, doktore, nužno je, povešću te, ajd, molim te lepo...«

Takrat se slutil nisem, kakšna bo ta pot do izpod Subjela, te lepe, vendar meni še neznane gore. Moja spremljevalka me je takrat vodila prek Duškovskega sedla do Duškovcev, od koder sva sicer imela pred seboj kar dobro cesto, vendar sva že kmalu morala zaviti pred Ljuticami še bolj proti severozahodu. Potlej pa tako rekoč nobene prave poti ni bilo več in sva hodila zdaj navkreber, zdaj po kotanjah in zopet po klancih, dokler redkobesedna vodnica ni končno kratko rekla — e, doktore, gledaj tu gore, evo nas u Protičima! Ko se upehan in preznojen ozrem v vzpetino, zagledam starejšo hišo, ki me je nekoliko spominjala na starinsko, že nekoliko zapuščeno slovenjehoriško — nekoč smo rekli »gospočkovo« — zidanico. Še vsaj pol ure sva »grizlax« kolena, da sva prispela do te zidanice.

Takrat sem prvič pregledal mlado študentko prava, ki se je pred vojno zatekla z materjo, vdovo po popu, v to sokolje gnezdo, kjer so nekoč, ko je še bil

študentkin oče ugleden in daleč naokoli znan veljak, prebili po nekaj mesecev, zlasti poleti.

Studentkina mati, popadija, mi je kar natančno obrzložila, za kaj gre pri njeni hčerki Ljubici, ki že nekaj časa hira in jo je seveda tudi nastala vojna zelo prizadela. Omenila je tudi zdravnika iz Kosjerića, ki pri njeni hčerki ni mogel ugotoviti nič posebnega, zlasti pa nič vznemirljivega — bo že minilo, je baje dejal, da res ni treba biti v posebnih skrbeh.

Popadija je nato nekaj časa molčala, medtem pa je pričela precej nejevoljno in malome navestičano v pretrganih stavkih govoriti hčerka Ljubica. Menila je, da zlata mama le malo prečno gleda na vse to, sicer pa, saj je itak vseeno, ah živši ali ne v teh časih, ko gre vse narobe, da ni pravega izgleda, da bi nas mogel kdo rešiti nastale katastrofe.

Kaj hitro sem spoznal, kakšno je vzdušje v tej hiši, kjer se oglašja ranjeno srbsko rodoljubje, kar je po pičlih dvajsetih letih svobodnega sonca znova legla na srbsko zemljo senca kosovske žaloigre — in le kdo bi mogel ob sedanjih razmerah predvideti, kakšni bodo nadaljnji, morda zares grozotni in brezdušni dnevi, meseci ali celo leta...

Motril sem mlado študentko, ki se mi je zdelo, tudi čisto klinično gledano zelo apatična, bleda, nemočna. Zanimalo me je, kakšne težave ima čisto telesno pojmovano, ali jo mrazi, ali pokašljuje, ali ima kakšne bolečine in še več takšnih, nič kaj prijetnih vprašanj sem nanizal. Imel sem kar na vsem začetku vtis, da se bom moral zanimati predvsem za njena pljuča.

Že po orientacijski perkusiji prsnega koša sem takoj zaznal popolno zamolklo desne polovice prsnega koša. Z osluškovanjem sem se prepričal, da desna dišnja desna poprsnice. Mojo domnevo so potrdili pljuča niso v redu, da se je tu nabrala tekočina zaradi drugi ugotovki, kolikor sem jih pač mogel z zgolimi rokami dognati. Temperatura ni bila posebno povišana, dihanje pa je Ljubici zares nagajalo.

Ko vse to še enkrat premislim, me popadija molčečega skoraj nejevoljno opozori — šta dakle, doktore, ništa nama ne kažete, o čemu se radi kod Ljubice!

Zapaljenje prsne maramice, odvrnem kratko. Obe ostrmita in ostaneta brez besede. Ko vidim, da kaj takega sploh nista pričakovali, pretrgam nastalo tišino in ponovim — vnetje prsne mreže, tu, vidite, na desni strani.

Mati mi hipoma pade v besedo — to sploh ni mogoče, doktor, ni minilo dva dni, kar je naš zdravnik dejal, da kaj takega sploh ne prihaja v poštev, da je dihanje v redu, da... dalje očitno od razburjenosti ni mogla. Ljubica je zrla s svojimi velikimi, črnimi očmi v daljavo, kakor da ji je zares že vseeno, kaj bo kdo zdravnikov pri njej še našel, da ni v redu.

Popadija se je obrnila od mene in zamahnila z roko, kot bi ozvoljena hotela reči, zdaj pa bo še ta nekaj tveval in nam grenil življenje s svojo muhasto diagnozo. Ta trenutek mi je bilo, da bi pograbi šila in kopita in šel svojo pot, čeprav sem se zavedal, da je diagnoza prvega zdravnika za bolnikovo okolico tako rekoč merodajna in jo je nemalo kdaj malome nemogoče ovreči.

Trajalo je nekaj časa, da sem nesrečni materi edinega otroka, bolne hčerke, predložil tole: gospa, če dovolite, vam bom konkretno dokazal, da gre pri vaši hčerki zares za vnetje prsne mreže...

Čemu je le to potrebno, če je zdravnik pred vami izrecno poudaril, da o tem sploh ni govora, čemu še treba dokazov?

Gospa, potrebno je, ker je treba nekaj storiti. Kaj — in zakaj, jaz vsaj ne najdem to za potrebno!

Gospa, v prsni votlini se je medtem nabralo že precej tekočine, gre namreč za vnetje prsne mreže z izcedkom.

Kaj? Kako ste rekli?

Da, gospa, nujno je, da vsaj nekaj tega izcedka izpustimo!

Polnih pet let so krojili tako občinsko politiko v imenu soobčanov. Zadnja seja, ki je bila v minulem tednu, je bila 43. po vrsti. No, tudi ob koncu niso bili brez dela. Dnevni red je imel pet točk, manj kot po navadi. Najprej so sklepali o dogovorih za financiranje skupne in splošne porabe v republiki in občini, krajevnih skupnostih in SLO. Razpravljali so o proračunu, o davkih občanov, nato pa še o nekaterih stanovanjskih zadevah, o statusu stanovanjske skupnosti, kmetijske zemljiške skupnosti in razvojnem načrtu za kmetijstvo in gozdarstvo v Sloveniji. Na koncu se je predsednik Rudi Grosar vsem iskreno zahvalil za trud, plodno sodelovanje in opravljeno dolžnost in vse pozval k nadaljnjemu sodelovanju v novem delegatskem sistemu. Za spomin je vsak dobil knjigo, točka razno pa se je končala s kosilom in pričujočim posnetkom. (Foto: J. Kr.)

Novator Apart Šalomon

KAKO DO VOZILA

Apart Salomon je eden izmed tistih številnih pedagoških delavcev v Velenju, ki ne pozna počitka. Tako ga najdemo pri delu (tudi na osnovni šoli Gustava Šliha tehnični pouk) tudi takrat, ko nima na programu pouka. Njegov konjiček pa je ukvarjanje z modelarstvom in raketarstvom, saj že več kot deset let uspešno deluje v tamkajšnjem modelarsko-raketarskem klubu.

»Da bi naše delo z mladino še pospešili, sem začel razmišljati, da ne bi delali samo jadralna letala in motorne čolne, temveč tudi torkarna letala in hidrogliserje. Teda je nastal problem, kako majhen motorček 2,5 cm izvesti za tekmovalne potrebe, kajti bal sem se, da bi nevedski modelarji pri tekmovalstvu vse skupaj razbili in tako bi propadlo več mesečno delo. Začel sem tuhtati in »iztuhtati« takoimenovano »kombinirano vozilo«, ki ima trup, na katerem so montirani nosilec koles, drsnikov ali smučič ter nosilec za 2,5 cm motorček z zračno eliso. Takšen preprost modelček lahko naredi tudi desetletni pionir. Model takšnega kombiniranega vozila, ki ni niti letalo niti motorni čoln, sem poslal tovarni igralec Mehano-tehnik v Izolo, kjer so mi ga odkupili.«

Kako poteka tekmovalstvo s takšnimi vozili?

»Na tekmovalstvu mora model, ki je pripet na drugo srednjega kroga, prevoziti deset krogov ali petsto metrov. Meri se čas in preračunava v km na uro. Doseganji rekord

je 139 km na uro, vodimo pa članske, mladinske in pionirske rekorde. Po pravilniku za tekmovalstvo se vsakemu tekmovalcu na dosežen čas približe še ocena za zunanji izgled modela.«

Zakaj pa to?

»Marsikdo si ne more napraviti ustreznega motorčka, katerega skupna cena lahko preseže tudi več kot šestdeset starih tisočakov. Ker imajo slabše motorčke, pa jih poskušamo stimulirati s tem, da jim ocenimo zunanji izgled modela. Tega pa lahko za malo denarja in z nekaj domišljije »epo opremijo. Predvsem želimo ustvariti takšne pogoje, da bi vsi želeli delati v klubu in ne da bi kateri zaradi denarja moral odstopiti.«

Vsako leto je republiško

tekmovalstvo teh modelov, znaga pa tista ekipa, katere tekmovalci dosežejo najboljše rezultate. Apart Salomon, ta veliki entuziast in ljubitelj mladine, je obljubil, da nas bo kmalu ponovno presenetil s kakšnim novim modelom. V njegovi glavi vedno nekaj vre in se kuha, ena takšna uspešna »jeda« pa je kombinirano vozilo, ki je že opravilo svoj obstoj.

Tekst in foto: L. Ojsteršek

POLZELA: KMALU NOV DOM

Gradnja kulturnega doma na Polzeli se, čeprav počasi, vendar vztrajno bliža koncu. Otvoritev bo 22. junija. Takrat bodo člani DPD Svobode pripravili kulturni teden. Lani je minilo 20 let od delovanja moškega pevskega zbora. Da bi bila otvoritev še bolj svečana, bodo ta dan proslavili 20-letnico delovanja. Pevci bodo prejeli 30 Galusovih značk. Člani dramske sekcije se prav tako pripravljajo na ta veliki dogodek. Več članov sekcije bo prejelo Linhartove značke. V tednu kulturnih prireditev bo še oddaja »Koncert iz naših krajev« Radia Ljubljana. Na gradu Komenda bodo odkrili spominsko ploščo Francetu Prešernu. V program praznovanja se bodo vključili tudi člani hortikulturnega društva, gojenci glasbene šole na Polzeli, športniki ter drugi.

Z otvoritvijo kulturnega doma bo tudi Krajevna skupnost Polzela zelo uspešno zaključila obširno zastavljen program s področja kulturno-prosvetne dejavnosti.

KONJICE

DELEGATI KS STRANICE

Delegacija obrtnikov v občini Slovenske Konjice šteje sedem članov. Ti so naslednji: Franc Krajnc, Anton Potnik, Ivan Kralj, Petar Janko in Anton Ofentavšek.

D. S.

KOVAŠKE INDUSTRIJE ZREČE

V Kovaški industriji Zreče imajo eno delegacijo, ki šteje 20 članov. Člani delegacije so: Marija Kovačič, Stefan Podgrajšek, Danijel Oplotnik, Edvard Meglič, Henrik Jerot, Oto Crešnar, Slavko Kežzar, Stanko Slivečko, Anton Novak, Feliks Crešnar, Franc Potočnik, Zdenko Toplišek, Anton Hren, Emil Jevšenak, Kari Bobik, Slavko Burja, Avgust Spoljan, Mirko Klemen, Arlič Karl in Lojze Korošec.

D. S.

DELEGACIJA OBRTHNIKOV

Delegacija krajevne skupnosti Stranice šteje sedem članov. Delegati so: Franc Znidar, Vinko Sodin, Rozika Sodin, ki je tudi vodja delegacije, Martina Loznik, Franc Gorenak, Maks Brečko in Marjan Pijavž.

D. S.

Klepet

Z MARJAN

Marjana Deržaj in Majda Sepe, dve dami slovenske popevke, sta bili gostji na koncertu celjskega plesnega orkestra Zabe in razume se, da smo ju zaprosili za pogovor za naš tedenik.

— Kako se počutita v Celju?

MAJDA: »Jaz se tako ali tako že dolgo časa smatram za Celjanko in v Celje pridem zmeraj rada prepevat. Že zato, ker imam tu čudovite in dobre prijatelje.«

MARJANA: »V Celju zadnje čase bolj poredko nastopam. Zadnjič sem prepevala tudi pred kakim letom na koncertu za vojake, z vojaškim plesnim orkestrom. Spominim se še časov, ko sem v Celju prepevala skoraj vsakih štirinajst dni. Vseč mi je v tem mestu ob Savinji, še posebej pa sem zadovoljna s publiko. Skoda, da me Celjani ne povabijo večkrat.«

— Imate slovenski pevec precej dela?

MAJDA IN MARJANA: »Včasih več, drugič spet manj. Če bi morali živeti le od nastopov po Sloveniji, bi bilo bolj klavirno, tako pa nas re-

skem je premalo zabavnega dogajanja, da bi ko prišlo do prepričevalnim, da so slovenski po kvaliteti prvi v Jugoviji. Eldi, na primer, drugih republikah prizna da je najboljša pevka. Žavi. Imamo še Ota Peja in Alfija Nipiča, pa ko Pinterič, Majda in ko...«

MAJDA: »V glavnem s njam z Marjano, pozablje omeniti sebe, saj dvomno pojem za vse vence. Od mlajših pevke rada omenila še Metko nik, ki ima izreden za interpretacijo. Prepri se tam počutita kot v kim delom še mnoge segla.«

MARJANA: »Zdaj, ko ri Majda o mladih pa sem se spomnila še na mladi celjski pevki, ki ni nastopili na Preboldski. To sta Tatjana Drin Renata Pogelšek. Zella bi še kdaj skupaj prepri in želela bi jima pomagati.«

— Načrti za prihodnost?

MARJANA: »Po vrnitvi Kanade bo kmalu Slove-

šujejo turneje. Ni vse tako rožnato, kot si večina ljudi misli. Ljudje mislijo, da prideš, odpoješ, pokasiraš in greš. Pa ni tako! Za primer naj poveva, da sva se za koncert z Zabami pripeljali v Celje kar dvakrat na vaje.«

— Za bralce je vedno zanimivo, kakšno mnenje ima pevec o svojih poklicnih kolegih...

MARJANA: »Odnosi med slovenskimi pevci so kar dobri, ker se nimamo zaradi česa prepirati. Na Sloven-

bom tekmovala. Organizaciji pripravljajo novost na festivalu. Vsako leto bo slovenski pevec pripravil tekmovalnem delu svoj setminutni show. Letos to jaz. Julija in avgusta prepevala v Portorožu. Že no bo šla tudi hčerka in imeli bova čudovite pnice. Zelim si pa, da bi mladinski aktiv iz Preb tudi letos povabil na Preško noč na bazenu. Lani sem tam počutita kot v

Kulturni dom Polzela

IZREDNA PRILOŽNOST

KONFEKCIJA »KROJ« ŠKOFJA LOKA
BLAGO Z MAJHNO NAPAKO

znižano od 30—50 %

MARKET GORENJE

MAJDO

Do Slovenske po-
neki nekaj nasto-
veniji, omenila bi
na dobrodušni pri-
redne otroke v Za-
je kaj z vajinimi
»Pravkar sta pri-
šli dve moji mali
eni sta posnetka
ragabund, na dru-
m Zbogom, dragi
a skladbica, ki mi
sel manager zna-
kega pevca Rober-
Se zdaj ne vem,
e moral spomniti
Zelo sem srečna.«
t: »V času, ko
majji, bo pri Heli-
moja nova plo-
tom Nedeljsko ju-
lepa Rubežnikova
dno se mi pa zdi,
š skoraj nikoli ne
hadiu. Me po ma-
jezi, ko od mojih
jo le Očka, kam

tako hitiš in Vrni se še kdaj
v Ljubljano.
Z ansambli Dobri znanci
sem posnela tudi veliko plo-
ščo z narodnimi melodijami.
— Prej je Majda omenila
nek dobrodušni koncert. Bi
bile pripravljene brezplačno
nastopiti na koncertu za Koz-
janske otroke, če bi Novi
tednik organiziral tako pri-
reditev? Tereza in Eida sta pri-
pravljene.
MAJDA IN MARJANA eno-
glasno: »Pripravljene sva. Ra-
čunajte na naju. Samo pra-
vočasno nama sporočite, kdaj
bo to!«
Zvečer na koncertu sta obe
pevki navdušili občinstvo v
Narodnem domu in še enkrat
dokazali, da sta še vedno
med najboljšimi pevkami pri
nas, da ju ljudje povsod nav-
dušeno sprejmejo in ni se
jima treba bati, da bi Slo-
venci kdajkoli pozabili nanju.
JANEZ VEDENIK
Foto: TONE ZALOZNIK

ZIDANI MOST NE BO ZAMRL

Močnik Miha je absolvent
Višje tehniške varnostne šole
v Ljubljani. Letos je bil iz-
voljen za predsednika mla-
dinskega aktiva Zidani most
in za člana delegacije krajev-
ne skupnosti.
Mnogi menijo, da Zidani
most umira, da se utapja v
dimu in cementu. Kaj vi mi-
slite o tem?
Res je, da sta dim in ce-
ment velika nevarnost za
naš kraj. Z elektrifikacijo že-
leznice se je problem, ki so
ga povzročale parne lokomo-
tive, precej uredil. Zal ga je
zamenjala onesnažena Savi-
nja, ki s svojo rjavorumeni
barvo še bolj kvari zunanjo
podobo Zidanega mosta. To-
da dokler bodo tu živeli lju-
dje, aktivni v raznih organi-
zacijah, Zidani most še ne

bo zamrl. Naj nastejem sa-
mo nekaj primerov: Strelci
so si sami s prostovoljnimi
delom zgradili strelski dom.
Prav zdaj gradijo še strelski
jarek za streljanje z maloka-
libersko puško. Zelo aktivni
so tudi gasilci. V obeh organi-
zacijah sodeluje večina naših
mladincev.

S kakšnimi problemi se
srečujete kot predsednik
mladinskega aktiva in kakšni
so vaši načrti?

Precejšnji problem je ne-
resnost nekaterih mladincev.
Zdi se mi, da sami niti niso
toliko krivi. Večjo krivdo no-
sijo njihovi starši in pa vod-
stva organizacij v Zidanem
mostu, ker jih ne znajo
vključiti medse, zaposliti, ta-
ko da morajo razvedrila is-
kati po gostilnah. Drug pro-
blem so neprimerni prostori.
Krajevna skupnost nam je
dodelila sobo v Domu svobo-
de, kjer smo lani novembra
odprli disco klub. Z boljšimi
prostori bi lahko precej raz-
širili dejavnost. Želimo pri-
rejati predavanja o političnih
dogodkih doma in v tujini.
Ze sedaj mladinci sodelujemo
na vseh proslavah, v bodoče
pa nameravamo naštudirati
tudi kakšno ljudsko igrino in s
tem popestriti kulturno živ-
ljenje v Zidanem mostu.
Mladino bi morali bolj vklju-
čiti v družbeno politične or-
ganizacije Zidanega mosta.

Katere naloge vas čakajo
kot člana delegacije krajevne
skupnosti?

Po mojem mnenju bo prva
naloga asfaltirati cesto na Vi-
lo. O tem se je že lani veli-
ko govorilo, pa je zaradi po-
manjkanja sredstev ves na-
črt splaval po vodi. Drugi
problem, ki ga bo potrebno
rešiti, je neizkoriščena dvo-
rana. Precej vode je že pre-
teklo po Savinji, odkar smo
v Zidanem mostu videli zad-
nji film. Od tedaj dalje pa
je dvorana uporabljena le
petkrat letno. Pomembna na-
loga bo tudi ureditev okolja.
V tem bomo uspeli, če bo-
mo maksimalno zainteresirali
vse prebivalce. Obenem pa ne
smemo pozabiti na okoliča-
ne, ki živijo v slabših raz-
merah kot mi.

Prebivalce Zidanega mosta,
zlasti še mladino, čaka veli-
ko dela, če bodo hoteli us-
pešno izpolniti vse zadane
naloge. Toda ne bo jim žal.
Potniki, ki bodo potovali sko-
zi Zidani most, bodo lahko
ugotovili, da to mesto še živi.

ROMAN MATEK

REVIJA ANSAMBLOV V ŠTORAH

Gasilsko društvo Zelezarne
Store je pripravilo za kraja-
ne in okoličane prijeten in
zabavni večer. Jutri zvečer,
to je v petek, 17. maja ob
19. uri, se bodo lahko razve-
drili ob poslušanju revije do-
mačih melodij in napevov v
Kulturnem domu v Štorah.

Sodelujejo narodno zabav-
ni ansambli: Veseli hmeljar-
ji, Henček in njegovi fantje,
Celjski instrumentalni kvin-
tet, Viki Ašič s pevci, Veseli
Libojčani, Zemé s svojimi
fantji, Odmev iz Lukovice,
Planika iz Šoštanja, Stari
znanci in godba na pihala
Zelezarne Store. Za smeh bo-
sta poskrbela »Celjski Po-
dek« in imitatorica Olga Mar-
kovič.

Ker so podobne prireditve
vedno dobro obiskane in ker
jih je malo, si prizadevno
Gasilsko društvo zasuži po-
hvalo.

5. b 1964

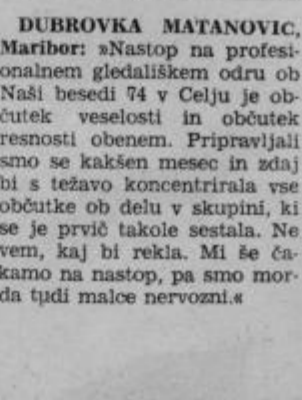
Vse maturante 5. b let-
nika celjskega učiteljskega
iz leta 1964 obveščamo, da
se bomo za deseto oblet-
nico mature zbrali v so-
boto, 1. junija 1974 ob 17.
uri v zgornjih prostorih
Majolke v Celju. Prosim
te, da se z dopisnico javiš
Zinki Tržanovi, Zoisova 2,
Celje in potrdiš svojo ude-
ležbo.

malá anketa NAŠA BESEDA 74

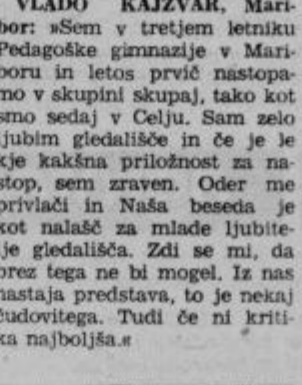
Celje je bilo v prvih majskih dneh gostitelj in organiza-
tor republiškega srečanja pionarskih in mladinskih gleda-
liških skupin Naša beseda 74. Prav je tako, saj je bilo leto-
nje srečanje jubilejno: peto. Saj se je ravno v Celju pred
osmimi leti rodila ideja o Naši besedi, ki jo je Celje tako
skrbno razvijalo in ustvarjalo, da je ta prireditev zrastle
v republiško kulturno manifestacijo. Kaj o njej menijo mlá-
di, ki so stopili na odrske deske, med njimi večina prvič
pod poklicne žaromete gledališča.

FERENC PRIMC, Celje:
»Sami mladi se zavzemamo za
takšno srečanje na odru, ker
nam to veliko pomeni. To ni
samo kulturno udejstvovanje
mladih. To je tudi dokaz, ka-
ko znamo biti zainteresirani
in delavni in ustvarjalni in da
nam ni (vsaj večini) za po-
hajkovanje po gostilnah. Gleda-
lišče je za nas veliko do-
živetje, ki bo v našem živ-
ljenju našlo častno mesto.
Pa zadovoljstvo z delom, to
nekaj velja!«

DUBROVKA MATANOVIC, Maribor: »Nastop na profes-
ionalnem gledališkem odru ob
Naši besedi 74 v Celju je ob-
čutek veselosti in občutek
resnosti obnem. Pripravljali
smo se kakšen mesec in zdaj
bi s težavo koncentrirala vse
občutke ob delu v skupini, ki
se je prvič takole sestala. Ne
vem, kaj bi rekla. Mi še ča-
kamo na nastop, pa smo mor-
da tudi malce nervozni.«

**VLADO KAJZVAR, Mari-
bor:** »Sem v tretjem letniku
Pedagoške gimnazije v Mari-
boru in letos prvič nastopa-
mo v skupini skupaj, tako kot
smo sedaj v Celju. Sam zelo
ljubim gledališče in če je le
kje kakšna priložnost za na-
stop, sem zraven. Odr me
privlači in Naša beseda je
kot nalašč za mlade ljubite-
lje gledališča. Zdi se mi, da
brez tega ne bi mogel. Iz nas
nastaja predstava, to je nekaj
čudovitega. Tudi če ni kriti-
ka najboljša.«

RADO PANTELIC, Celje:
»Utrip življenja je naslov na-
šega recitala, ki smo ga pri-
pravili dijaki Tehniške sred-
nje šole v Celju. Uspeli smo
priti na republiško Našo be-
sedo in to je veliko, čeprav
današnja predstava ni taka
kot naše prejšnje, ki so bile
boljše. Mislim pa, da smo z
njeno vsebino marsikaj pove-
dali in da smo bili kljub so-
dobnosti scene in režije do-
volj razumljivi!«

Nikakor se ne da v teh nekaj kratkih vrsticah povedati
vsega tistega občutja in počutja ob takšnem dogodku, ki ga
bomo vsi pomnili celo življenje. Preveč je bilo vsega in pre-
več je še vsega v pričakovanju, v naslednjem letu, pred po-
novnim dvigom temnordečega žametnega zastorja. A vsaj
poskus je bil, utrinek in drobna marginalija ob velikem
dogodku.
D. Medveo

Skupina delegatov na prvi seji vseh treh zborov nove občinske skupščine v Celju

OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

Srečanje z Jožico Brečko

KMEČKI ŽENI
VEČ IZOBRAZBE

Bila je na njivi, z motiko v roki in v predpasniku, polnim fižolca.

»Imate veliko dela?«
»Saj veste, na kmetiji je vedno veliko dela. Od jutra do noči. Sedaj pa sadim fižol.«

»Sami kmetujete?«
»Mož je v politični šoli v Dobrni, doma pa sta še dva otroka in moževa mama. Ona mi veliko pomaga na polju, sin pa pri živini.«

»Koliko glav imate v hlevu?«
»Pet krav in pet pitancev, ki jih redimo v kooperaciji s Kmetijsko zadrugo.«

»Kooperirate samo kot govedorejci?«
»O, ne! S kmetijsko zadrugo sodelujemo tudi pri obdelovanju in pridelovanju jagod, ki jih imamo kakih 30 arov.«

Jožica Brečko je že dvajset let tajnik in blagajnik straniške krajevne skupnosti, še kot dekle pa je dolgo aktivno delala pri mladih združnikih v Zrečah. Pred enajstimi leti je postala član Zveze komunistov.

»Kaj bi se morala storiti Zveza komunistov za kmečko žensko?«

»Kmečka ženska je v naši družbi zapostavljena zato, ker nima časa, da bi se spočila, ne more si privoščiti niti enega prostega dneva. Veliko bi ji naša družba pomagala tako, da bi po vseh organizirani otroško varstvo in jo tako vsaj delno razbre-

menili. In še nekaj bi morali storiti: kmečko žensko bi morali izobraziti.«

»Kako pa si vi predstavljate izobraževanje kmečkih žensk?«

»Po vaseh bi morali organizirati tečaje za kmečke ženske, kjer bi bila zajeta predavanja o vzgoji, gospodinjstvih delih, kmetovanju in drugem.«

»Ali ste obiskovali kakšno šolo?«

»Ne, doma me niso pustili v šolo. Toda danes mi je za to veliko žal. Če bi delala v kakšni tovarni, bi se lah-

ko bolj posvetila družini in otrokom. Tako pa niti za to nimam časa.«

»Prav gotovo vam je zelo težko sedaj, ko gospodarja ni doma in morate postoriti vse v hiši in na polju?«

»Da, sedaj je res težko. Toda kmalu bo bolje, ko se bo mož vrnil iz šole. Do tedaj bom pa že nekako zmogla.«

Poslovili smo se od prijazne Jožice, saj smo vedeli, da jo čaka na polju še veliko dela. Do avtomobila nas je pospremila godrnjave Brečkovega psa, ki se je lenobno zleknil pred duri. D. S.

Posnetek je s Skomarja na zreškem Pohorju dan po sprejetju novega zakona o gozdovih. Karl Beškovič (na levi) in njegov sin, prav tako Karl (na desni), se o prepovedi žaganja pogovarjata s svojim sosedom Jožetom Kovštom.

»Boljše cene za hlodovino,« pravi Beškovič, in žagarija bi sama po sebi odpadla. Žagali smo tako in tako le les pod 35 cm premera in še tega vsega prodali družbenemu sektorju. Ni prav, tako trdijo, da bi ne mogli zaslužiti kak dinar več s trdim delom, medtem ko prekupčevalci in lesna podjetja poberejo velike dobičke med cenami za odkupljen les in polizdelki, oziroma finalnimi izdelki žagarske industrije ter drugih lesnopredelovalnih obratov.

Foto: J. B.

Na šoli v Polulah

DOMISLEK!

Pred dnevi so se s polulške šole (občina Celje) oglašili v celjskem obratu za kooperacijo kmetijskega kombinata Zalec in izrazili željo, da bi učencem povedali kaj več, predvsem pa kaj konkretnega o sodelovanju med kmeti, zadrugami in kmetijskimi gospodarstvi. Vodja enote Julko Kožuh je odšel v šolo, kjer je za dva razreda imel predavanje o kmetijskem kombinatu, njegovem obsegu in dejavnosti, o oblikah sodelovanja s kmeti na vsem območju, o ugodnostih, ki jih uživajo kmetje, ki s

kombinatom sodelujejo, kako takšne kmetije napredujejo itd. V šoli, kjer je dobra tretjina učencev iz kmečkih družin, se je razgovor o tem gotovo splačal, saj so govorili tudi o možnostih šolanja na nižjih, srednjih in višjih kmetijskih šolah, nadalje o vključevanju kmetov v samoupravni sistem.

Brez dvoma so marsikaj, kar so v šoli slišali, učenci prinesli tudi domov, doma pripovedovali in ni izključeno, da se je pri katerem od fantov in deklet okrepla misel na to, da bi ostali doma

na posestvu in poskusili dober gospodariti.

Pobuda je brez dvoma bra. Treba je tudi o kmečkem poklicu, o novostih v področju agrokulture več govoriti v šolah, predvsem vlivati v mlade ljudi zagnanje, ljubezen do zemlje, veselje do kmečkega poklica. Bilo bi zelo razveseljivo, če bi zgledu Polul sledile tudi druge šole. Končno lahko tudi delavski otrok kaj o kmetijstvu o tem, kje ste vse tisto, kar s teko pospravi s pogrnjene mize pri obedih.

Dobro je vedeti

VOLUHAR JE BISTER

Koliko jeze povzroči voluhar sadjarjem, pravzaprav vsakemu kmetu in vrtičkarju. Za razliko od krta, ki je koristen (jeza je samo s krčinami), se voluhar loti korenin, spodjeda mlado drevje, skratka loti se vsega, zraven pa še s svojimi rozi pod površino uničuje travo. No, kaj povzroča voluhar, je

vsak, ki je kdaj zasledil škodljivca na svoji zemlji, dobro občutil. Nič čudnega, če je voluhar močno preganjana žival in da se ljudje pritožujejo, kako nobeno sredstvo ni povsem zanesljivo. Voluhar je namreč podganji so-rodnik in za podgane je znano, da so izredno inteligentne živali. Baje hitri strupi, ki takoj učinkujejo, pogubijo samo po eno ali dve živali. Toda zdaj, odkar nekateri uspevajo. Kako dolgo?

Tudi sredstvom, ki zaplino rove, so voluharji, kot dokazujejo izkušnje, »iznašile obrambo. Znano je, da voluhar ne mara prepaha in zapre rove, če mu ga odprete. Druge pa si dobro zapomnijo, kaj je bil vzrok smrti njihovega vrstnika in se zato takšne vabe sploh ne dotaknejo več. Nekateri izdelovalci strupov proti voluharju so poskusili s počas delujočim strupom, ki učinkuje še le čez ure, ko žival pozabi, kje je použila vabo. Baje

vlagajo v rove kemična sredstva za zaplinitvanje, opajo vedno več prezračevalnih rorov na najvišjih točkah zemljišča, ki je bilo zaprto. Zanimivo, da ti rovi nimajo krčin in da so skriti pod travnato površino.

Pa recite, ča voluhar ni inteligent?

249 DELEGATOV
S TEDNIKOM

V 18 krajevnih skupnostih celjske občine so izvolili v delegacije 249 delegatov. Kandidatov je bilo 321. Najbolj številčno delegacijo imata krajevni skupnosti Store in Otok — po 23 članov. Najmanj, 7 pa Svetina, Frankolovo in Trnovlje. V prihodnjem NT bomo objavili imena in prilike vseh izvoljenih delegatov v celjskih krajevnih skupnostih. Danes navajamo člane delegacij v krajevnih skupnostih Aljažev hrib, Pod gradom, Center in Otok.

Aljažev hrib: Marija Cmak, Viktor Dorn, Marko Fink, Miha Stoklas, Romans Hercog, Anton Ivezić, Vera Kobula, Ljudmila Lojen, Slavka Orešnik, Vera Pelko, Emil Pepelnjak, Franc Piliš, Slava Smagur, Zdravko Smrkolj in Boris Suster.

Pod gradom: Anica Bohuš, Anton Ocvirk, Jure Podrgaj, Anton Mlakar, Silva Grilane, Ivan Bregar, Franc Novak, Ivo Berglez, Franc Trtnik, Cvetlana Henčič, Marija Hrižica, Jože Horvatič, Stanko Polemik, Ivan Drofenik in Miha Cvetrežnik.

Center: Vlado Bogataj, Marjan Medved, Daniel Majcen, Franc Jovan, Rudi Kmecl, Jože Krebs, Igor Lotrič, Stane Polajner, Stane Mesarec, Tatjana Riva, Mirko Marič, Martin Krstina, Daša Podlogar, Franc Vivod in Vlado Ramor. Otok: Mišo Broz, Jože Benčina, Ivica Fišer, Branko Gartner, Ludvik Golob, Stefka Heranus, Vitomil Juškovič, Anica Kolman, Janez Lenasi, Valter Leben, Franjo Motaln, Ludvik Pregelj, Jernej Pelko, Vinko Pečnik, Nada Pintarič, Mojmir Rožič, Tone Rožman, Stanko Selšek, Zvonka Slosar, Marija Trofenik Miha Tržan, Leopold Vrhovski in Anica Vinkovič.

agrotehnika

V svoji blagovnici nudi pestro izbiro kosilnic in obračalnikov za seno.

Kosilnica »ALPINA« se odlikuje po majhni teži, posebni konstrukciji in je idealna za košnjo v hribovitih in neravnih terenih.

BUCHLER:

priročna, hitra in gospodarna v vseh pogojih dela; v ravnini, obrobni predelih in na najbolj strmih površinah.

Možnost hitrega priklopa univerzalnega obračalnika »BUCHLER«. Z nekaj prijemi je vse nared za začetek naslednje faze dela t. j. obračanje zgrabljanje.

RAPID:

proizvod »Gorenje« z vsemi odlikami najkvalitetnejših kosilnic za najtežje pogoje dela. RAPID tip 101 s kosilnim grebenom 100 cm in 130 cm RAPID tip Rex z možnostjo uporabe univerzalnega obračalnika za seno.

Cenjeni kupci oglejte si našo zalogo.

Nudimo dostavo na dom.

Se priporočamo

AGROTEHNIKA LJUBLJANA
BLAGOVNICA CELJE

KDO BO
POTOVAL
TEDNIKOM
V VARŠAVO?
ZAČETEK
NAGRADNE
IGRE!
NA STRANI 13!

ČGP DELO

podružnica Celje

zaposli takoj

PISARNIŠKO MOČ

za določen čas.

Pogoji: Delovne izkušnje pri pisarniškem delu.

Kandidati naj se zgledajo osebno v podružnici ČGPA, Celje, Trg V. kongresa 10, v dopoldanskem času.

Velenje

RK DELA

V okviru tedna Rdečega križa je bilo v osnovni šoli Miha Pintar-Toledo tekmovalje ekip prve pomoči občine Velenje

Ob tej priložnosti smo poročali znanega družbeno-političnega delavca in profesionalnega tajnika občinskega odbora RK Velenje Toma Hudoletnjaka, kaj meni o tekmovalstvu oziroma izurjenosti nastopajočih ekip in nadaljnjem delu občinskega odbora. Povedal je, da 7 občin Velenje zelo aktivno deluje kar 17 osnovnih organizacij RK. Ob letošnjem tednu so v vseh osemlečkih občine Velenje sprejeti v organizacijo RK 650 mladih članov iz vseh razredov in 400 iz priobč. ki bodo ves čas šolanja aktivno sodelovali v raznih dejavnostih, še posebno v zvezi s vsakoletnim tekmovalstvom o prvi pomoči.

Smartna ob Paki, kakor tudi gimnazije in posebne šole iz Velenja, izredno dobro pripravljene, za kar gre predvsem zaslug biologom na teh šolah, ki so mentorji mladih članov na šolah. Na tekmovalstvu so tri prvoplasirane ekipe prejele knjižna darila in sicer knjigo profesorja dr. Mirka Derganca o prvi pomoči, vsi ostali tekmovalci pa manjša praktična darila. Ob tednu RK so bila po šolah tudi zdravstvena

predavanja, na katerih so mladi članom govorili in jih spoznavali z različnimi nauki s področja zdravstvene zaštite in pravilne prehrane dr. Rajko Fenc, Ljže Medved in Elica Rebernik.

Na seji občinskega odbora RK so si zadali predvsem nalogo, da bodo letos v vseh osnovnih organizacijah pridobili okrog 2000 krvodajalcev, 5. junija pripravljajo v Velenju tudi svečano proslavo dneva krvodajalcev, na kateri bodo podelili preko 120 priznanj prizadevnim krvodajalcem. Za najboljše organizatorje in najbolj požrtvovalne krvodajalce pa bodo 15. junija organizirali izlet v Gradec v Belo krajino, na centralno proslavo, kjer je bila pred 30. leti obnovljena organizacija Rdečega križa Slovenije.

Ob zaključku našega razgovora smo zvedeli, da je Tomo Hudoletnjak že 25 let aktivni delavec v organizaciji RK, in sicer najprej v Šoštanju, od leta 1964 pa je profesionalni tajnik Občinskega odbora RK v Velelju.

V. KOJC

ZMAGOVALKE GREDO NA REPUBLIKO PRVENSTVO — V organizaciji občinskega odbora RK Velenje je bilo občinsko tekmovalstvo v nujenju prve pomoči, kjer je nastopilo 18 ekip. Zmagala je Gimnazija Velenje, na republiškem prvenstvu v Gradcu v Beli Krajini 25. maja pa ho veljnjsko občino zastopala drugouvrščena tretja ekipa OŠ Miha Pintar Toledo, ki je na sliki: ERIKA KODRUN, SLAVICA PAVLIN, MAJDA CVETKO, POLONCA HERLAH, VIKICA MIKLAVZINA in MOJCA KOVAČ. Vodi jih tovarišica PEČOVNIKOVA.

IZREDNA PRILOŽNOST

KONFEKCIJA »KROJ« ŠKOFJA LOKA
BLAGO Z MAJHNO NAPAKO

znižano od 30—50 %

MARKET GORENJE

AERO: SREČANJE Z AVIATICARJI

Pred dnevi je imel aktivni mladi delavec Aera v gosteh mladince iz Kluba mladih starišev Doma JNA Brežice. Obisk je bil rezultat prizadevanj mladih aerovcev po tesnejši povezavi z mladimi iz drugih občin. Mladi iz Aera so svojim gostom razkazali nekaj proizvodnih obratov Aera v Celju, ter Pokrajinski muzej. Po kosilu so popeljali mlade aviatičarje v Sempeter, kjer so si ogledali obrat Aera, Antični park in jamo Pekel. Pozno popoldne so obiskali še Velenje in se dalj časa zadržali ob jezeru. Pozno popoldan so obiskali še Velenje in se dalj časa zadržali ob jezeru. Po večerji so se mladi pogovarjali o možnostih za nadaljnje sodelovanje, saj so bili vsi enotni, da je možnost velika. Mladi aviatičarji so povabili člane aktiva mladih delavcev Aera, naj jih obiščejo 19. maja, ko bodo pripravili osrednjo proslavo Dneva aviatičarjev.

ANGELCA DROBNE

REKONSTRUKCIJA NEKEGA UBOJA

VSAK PTIČEK SE UJAME

V prejšnji številki Novega tednika smo v feljtonu »rekonstrukcija nekega uboja« ali »vsak ptiček se enkrat ujame« zapisali, kako je Peter, vaški veljak in ošabnež, hodil z dvema dekletoma: Faniko in Roziko. Ker se pač ni mogel poročiti z obema, je eno moral spraviti s poti. To pa je bila seveda Rozika, preprosto vaško dekle brez posebnega premoženja. Da je bila mera polna, je Rozika še zanosila s Petrom. Torej, vse je govorilo za to, da jo je treba umoriti, da se bo lahko potem poročil s Faniko in se z njo, kot je pač treba, javil po krajih, kjer je bil poznan.

Pot do tega, da je Peter priznal, da je ubil Roziko, pa je bila dolga in trnova za kriminaliste, ki so morali uporabiti najrazličnejše in najzahtevnejše metode, s katerimi so toliko zožili zagon, da se je končno ptiček ujel in priznal, kaj in zakaj je napravil grozovit zločin, da je ubil dekle v visoki nosečnosti.

Pred izginotjem Rozalije je Peter sprejel po pošti od kasneje umorjene dve pismi. To so ugotovili po pričevanju vaškega pismonoše. Ko so Petra nekaj dni po najdbi trupla vprašali glede pisma, je povedal, da je sicer neko pismo prejel, da pa mu ni znano, katera Rozika bi mu pisala. V pismu naj bi ga prosila za nek prijateljski nasvet, samo pismo pa je kasneje zažgal. Drugo pismo je kasneje izročila sodišču njegova žena Fanika.

Ker se je po okoliških vaseh začelo govoriti o Petru kot morilcu, je leta (bil je občinski sodnik-poročnik) poklical na sodišče na odgovornost dve vaščanki zaradi obrekovanja, namesto da bi poklical Rozikine starše, ki so pravzaprav največ vedeli o vsem. Če bi ne bil kriv, bi bilo normalno, da bi jih poklical, tako pa...

Vsi opisani indiciji so kot celota tvorili utemeljen osnovni, da je Peter vse do zadnjega vzdrževal intimne odnose z Roziko in da je bil samo on tisti, ki je imel interes, da se je znebi z namenom, da ne bi okrnila ugleda njegove osebnosti in da ne bi ovirala poroke s Faniko.

Zaslišanih je bilo veliko ljudi in med njimi so bili tudi takšni, ki so dvomili, da bi Peter, katerega so vsi cenili, lahko nekoga umoril. Pomislili so tudi, da je koga nagovoril, naj dekle ubije, vendar so to izključili, kajti vprašanje je, če bi storilec celo življenje molčal oz. če ne

bi Petra zaradi tega vse življenje finančno ali kako drugače izsiljeval. Potem so Petra povabili na informativno zasliševanje v Upravo javne varnosti, kjer je kategorično zanikal, da bi imel kakršnekoli osebne ali pisnene stike z Roziko. Na vprašanje o alibiju za kritični dan je takoj odgovoril s prisebnim odgovorom in povedal, da se je usodnega dne opoldne odpeljal na dom kasnejše žene Fanike, potem v Zagreb in še h krojaču, nato pa se je vrnil na ženin dom, kjer je ostal do polnoči. Takrat se je odpeljal domov in takoj legel k počitku.

Tudi na kasnejših zaslišanjih je vse tajil ter začel z užaljenostjo, ker mu s takšnimi zasliševanji in obtoževanji krnijo ugled. Tako zbrano gradivo iz poizvedb z obširnimi poročili so nato, skoraj deset mesecev po zločinu, odstopili okrožnemu javnemu tožilstvu v odločitev glede nadaljnega postopka. Povzeti so bili vsi možni ukrepi in zbrani vsi dosegljivi dokazi in indiciji, tako da je bila nadaljnja raziskava možna samo še v zaporu. Utemeljenost suma je bila sicer izkazana na osnovi izpovedb prič, predvsem pa na osnovi telegrama, kot edinega materialnega dokazila. Balj so se, čeprav so ob predočitvi telegrama pričakovali nadaljnji razplet, da bo Peter na podlagi telegrama sicer priznal, da je imel ljubezensko zvezo z Roziko, zanikal pa, da bi jo tudi ubil. Tako je padla odločitev in nekaj dni kasneje se je Peter zanašel v celjskih zaporih, kjer z vsakim nadaljnjim dnevom in zasliševanji njegova storija prihajala vse bolj v zaključno fazo. Na prvih zaslišanjih je sicer trdil isto, kot na prostosti, nato pa so ga odpeljali v Zagreb na kriminalistično upravo, kjer so ga večkrat testirali na poligrafu. Na test o kaznivih dejanjih je reagiral na uboj, na test po imenih je reagiral na ime Polde (podpis na telegramu), po primikih je reagiral na priimek Babič (odpošiljatelj telegrama), na test po ulicah pa je reagiral na Kopalniško ulico (naslov pošiljatelja telegrama)! Na podlagi rezultatov testiranja je uslužbenec, ki je testiranje izvedel, podal mnenje, da je Peter storil dejanje, katerega so ga osumili. Pri zaslišanju po poligraf-skem pregledu je še zanikal, da bi imel intimne odnose z Roziko in trdil, da je imel le prijateljske odnose in vse, kar je bilo med njima, je bilo v »hecu«. V Celju so nadaljevali z izmeničnim zasliševanjem trije kriminalisti in to

po cele dneve. Peter je začel počasi popuščati, res počasi, vendar popuščal je pod pritiskom številnih konkretnih podatkov in obremenitev, katerim se ni mogel več izvijati. Poskušal je sicer še z nekaterimi verzijami, da se je sicer usodnega dne resnično srečal z Roziko, vendar ji ni nič naredil in podobno do tega, da jo je sicer v jezi udaril po glavi, vendar ne vrvel v vodo itd... Pri nadaljnjih zaslišanjih je svoje izpovedi deloma še spreminjal, iskal je najmilejšo varianto, končno pa je izpovedal, kako se je dogodek v resnici odigral in je pri zadnji izpovedi tudi vztrajal.

Petič: Peter je z Roziko živel v ljubezenskih odnosih več let, to pa sta varno skrivala pred ljudmi. Istovrstno je javno hodil s Faniko. Potem je Rozika zanosila s Petrom, ki je obljubil, da ji bo po svezahu pomagal odpraviti plod. Usodni večer sta bila resnično zmenjena ob reki, kamor jo je povabil Peter, češ, boš šla z mano domov, kjer te čaka zdravnik. In na zmenjeno mesto je Peter pripotoval resnično iz Zagreba, da bi imel alibi. Potem jo je spravil do svojega doma, kjer zdravnik ni bilo in ji je tudi povedal, da je ne misli poročiti. To je Roziko razburilo, Peter pa je pograbil krepelo in začel udarjati po ženski, ki je kmalu za hudimi udarci padla po tleh. Naložil jo je v avto, odpeljal na most čez Krko in truplo spustil v vodo.

Veliki oheraju Peter je tako mislil, da je opran in da je vse sledove za seboj, za svojim gnusnim dejanjem zabrisal. V treh tednih se je tudi poročil s Faniko, potem pa več kot osem mesecev vedril na svobodi in se petelinil pred ljudmi, kako vplivna oseba je.

Krog se je ožil in zožil do minimuma, v tem minimumu se je znašel nihče drug kot vaški mogotec in razvpitež Peter. Torej človek, ki je poskušal na vse načine oprati svoje krvave roke. Sodišče ga je za njegovo dejanje najprej obsodilo na smrt, potem pa kazen zamenjalo z dvajsetimi leti strogega zapore, ki ga zdaj prestaja.

Njegov oče, ki dolgo ni mogel verjeti, da je sin morilec, je v razočaranju v domači zidnici naredil samomor.

Storija je končana. Se dobro, da so imeli kriminalisti pri vsem svojem napornem in zahtevnem delu toliko moči in volje, da so le razvozljali primer, ki je dobil svoj pravičen dialog pred sodiščem.

Nič ni tako skrito, da ne bi postalo očito ali vsak ptiček se enkrat ujame!

Konec
TONE VRABL

Nenavadni primer Vinka Delopsta

ČE SI PRIZADET, VOLJE NE SMES IZGUBITI!

V Termoelektrarni Soštanj naju je sprejel prizadni vratar Mišo Skornšek, drugače poznan kot prizadeven slikar amater (o njem bomo še pisali) in naju povabil v svojo kabino z motivom, da bo takoj poklical tistega, ki sva ga iskala: to je Vinka Delopsta. Slednjega pa žal ni bilo doma, ker se je s kolesom odpeljal v mesto po najrazličnejših kurirskih opravkih.

»Veste, to je čudovit fant, poln volje in energije pa prijetnega, zdravega ljudskega humorja. Kaj se že vse ta človek ni podstopil narediti? Nekajkrat mu je spodletelo, potem pa se je naučil določenih operacij in danes skoraj ni več dela, ki ga ne bi zmogel sam. Na delovnem mestu je odličan, vreden in prizadeven. Povem vam, ko je bil nekaj dni odsoten, sta njegovo delo opravljali dve osebi, ljudje pa so že začeli govoriti, kdaj se bo vrnil Vinko! Fanta, ki je tako tejesno prizadet in ne izgubi volje, ampak je lahko s svojo »železno« voljo vsem za vzgled je resnično treba občudovati. Verjame-te?«

In ko je tako razpredal misli o Vinku Delopstu njegov sodelavec Mišo Skornšek, se je pripeljal na kolesu Vinko! Mojstrsko je zavil pred vratarjevo okence, stopil s kolesa, odprl okno in poprašal, če je kaj novega in če ga je kdo iskal.

»Obisk imaš iz Celja, dva od časopisa,« je hitel navdušen pripovedovati Mišo.

»Potem se bomo pa pogovorili,« je odgovoril Vinko in kmalu zatem smo že skupaj sedeli v vratarjevem prostoru. Priznati moram, da sem težko zastavljal vprašanja, saj Vinka dobro nisem poznal in sem se bal, da bi ga s kakšnim neumestnim vprašanjem užalil. Še dobro, da je začetni zid prebil Vinko sam, ki je resnično poln zdravega ljudskega humorja, vedno pripravljeno za šalo, kakor je tudi vedno pripravljen za delo. Najprej je bil vratar v termoelektrarni, zdaj pa je kurir.

»Raje sem kurir, ker je lažje. Kot vratar sem imel večizmensko delo, tu pa delam samo dopoldne.« Ste kdaj siabe volje?

»O ja, sem. Poglejte: moti me, če pride nekdo nekaj fehtati, češ, dela ne dobim, ker mi manjkata dva prsta. Zadnjič sem enemu takšnemu rekel, da naj mu roke do komolcev pošipajo, potem bo pa gotovo našej delo. Ne vem, če je razumel, vi pa verjetno...«

Obe roki tik ob komolcih je izgubil v igri, ki je bila vse prej kot varna, vendar za mulce, ki so se preganjali po travnikih in skakali čez vodo pa brskali po zemlji ter razdirali najrazličnejše predmete, tako zanimiva. Zgodilo se je tisto, na kar takrat Vinko Delopst še pomislil ni: eksplodiralo je in Vinko se je znašel v bolnici s hudimi bolečinami po vsem telesu. Tam je ostal dva meseca in se vrnil domov, v rodno Topolšico, kjer še zdaj stanuje z mamo.

Tako se je v trenutku znašel v povsem drugačnem stanju. Že v bolnici so govorili:

»Šaj niti fehtati ne bo mogel, ko ne bo mogel vzeti tistega, kar mu bodo dali, ker nima rok.«

Vinko pa je mislil drugače in danes je vse te »neverne Tomaže« krepko demantiral. Vsa dela opravlja sam: se brije, vozi s kolesom in mopedom, jé, kosí, pozida hišo, piše in v Termoelektrarni je kot kurir nepogrešljiv.

Kdo je torej mož v najboljših letih, Vinko Delopst iz Topolšice, zaposlen v Termoelektrarni Soštanj?

Ne verjetno, zagotovo! In potem naju je Vinko z vsako svojo potezo vse bolj presenečal.

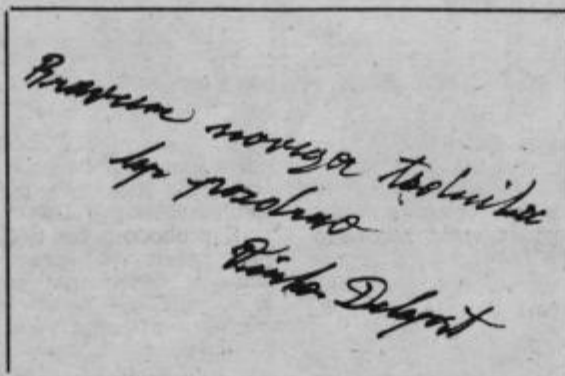
»Če si na kakršenkoli način prizadet, nikoli ne smeš obupati, izgubiti volje, ampak moraš vztrajati. Trmasto vztrajati! Ko sem bil še v bolnici,« so govorili, da še fehtati ne bom mogel, ker nimam rok. Češ, saj ne bo mogel vzeti tistega, kar bi mu dali. Pa sem že v bolnišnici jedel! Dvakrat mi je sicer padlo po tleh, tretjič pa ne več. Tako se je začelo.«

Vseskozi dopolnjuje svoje pripovedovanje s prijetnim, skoraj otroško nagajivim smehom in domisljicami, za katere bi bilo dobro, da bi jih tudi drugi slišali.

Kako pa delate doma?

»Z mamo živiva v Topolšici, brat pa je zaposlen kot inženir v Galipu. Sestra se mi je ponesrečila pri nabiranju rož šmarnic, oče pa je padel kot partizan septembra 1944 nekje na Dolenjskem. Kako živiva z mamo? Dobro! Največ narediva sama. Tako sva na novo pozidala hišo, okoli katere imava tudi nekaj vrta, v štalci pa je prašiček in nekaj zajcev. Zadnjič, bilo je marca, je bila mama bolna in se je zdravila v bolnici. Vsak dan sem si vzel štiri ure dopusta, da sem nahranil prašiča in zajce, si skuhal, potem pa odšel v službo.«

Vinko tudi kosí (prav ste prebrali!), sam si nabrusi koso, samo »sklepatje« je ne more. Tako je enkrat kosil ob cesti in ko je to videla ženica, je začela vpiti. »Vzemite mu koso, saj se bo porezala!« Pa se ni porezal, ampak je lepo kosil naprej. S pravim krampom je prekopal za vodovod ne ve koliko metrov po pečevju! Ko je prišel k zdravniku na pregled, ga je vprašal, od česa ima obtisek na roki. Povedal mu je, da od krampa, zdravnik pa je težko verjel kajti to je resnično izjemen primer. Ker je bil Vinko lepo

Takole pa Vinko pozdravlja bralce Novega tednika in dokazuje, da zna resnično sam pisati.

»Na kolesu je prijetno, na mopedu tudi, samo avto bi bil še boljši. Upajmo, da mi ga bodo nekoč dovolili voziti!«

obrit sem ga pobaral, kje se brije.

»Sam se brijem.«

Z brivskim aparatom?

»Ne. Na star način. Najprej s čopičem, potem z žiletko. V začetku sem hodil k brivcu, pa sem si

mislil, zakaj ne bi poskusil sam. Poskusil sem in je šlo. Potem me je videl brivec in vprašal, zakaj me ni več k njemu, če se mi je kaj zameril. Odgovoril sem mu, da se brijem sam. On pa nazaj: če se bodo že takšni sami

brili, potem grem jaz lahko kamenje tolčiti!« Ste imeli v začetku kakšne probleme glede službe?

»Ja, dobil je nisem, ker so mislili, da me bodo morali še futrati. Pa ni bilo potrebno. Tudi jem sam, oblečem se sam, skratka osebne stvari delam vse sam.«

Telefonirate?

»Seveda, saj drugače prej ne bi mogel biti vratar, ti pa tudi telefonirajo.«

Vozite kolo ...

»Kolo in moped pa tudi avto bi, vendar mi ne dajo izpita.«

Kakšno je vaše življenjsko pravilo?

»S časom moraš iti naprej tako, kot vsak drug, ne smeš si privoščiti zastajanja. To te lahko pokoplje.«

Ste optimist?

»Večen in nepopravljiv.« Vaše največje zadovoljstvo?

»Da ni vojne, da je mir. Narod pa vseeno jamra in nima prav, da jamra. Dokler imamo polno zadnjico kruha in mesa, je vse dobro. Nikoli nam ni bilo tako dobro, kot danes. Tega bi se morali vsi zavdati in bolj ceniti to, kar imamo, ne pa vedno zahtevati nekaj nemogočega.«

Potem pove primer:

»Tu, iz našega konca, je bi eden tri leta v Nemčiji in ob vrnitvi se je pripeljal v starem mercedesu. Kako je ta človek jadikoval! Pripovedoval je, da je delal po dva šihita dnevno, malo jedel, skromno živel, samo da se je domov pripeljal v tistem starem mercedesu. Jaz pa sem v tem času z mojo plačo in mamino pokojnino popravil na novo hišo, delal samo dopoldne, popoldne pa brkljal doma. Povejte mi, kdo je zdaj lahko bolj srečen?«

Koliko je vaš osebni dohodek?

»1800 do 2000 din.«

Ste zadovoljni?

»Kdo je tam, koga želite?« Vinko zna kljub vsemu poklicati po telefonu. Toda to ni njegovo edino znanje.

Kako ne bi bil? Sem!« Verjetno imate tudi kaj prostega časa. Kako ga preživljate?

»Rad igram šah pa kar-te, dureka. Samo nikoli za denar!«

Se kaj drugega?

»Planine, to je moje zdravje. Rad hodim na izlete v gore. Tam je mir, svež zrak in prijetni ljudje. V gorah smo vsi prijatelji. Resnični prijatelji. Bil sem že tudi na Triglavu, z našo sindikalno organizacijo. Ponekod so bili sicer klini malce preveč narazen, sem se pa upri v skale in prilezel na vrh. Šlo pa je le!«

Spet se je zasmel tako, kot zna le on. Z vsem tem pripovedovanjem, kaj zmore in kaj je naredil, ni hotel sebe povečevati, pač pa samo dokazati drugim, kaj vse lahko človek naredi, če ima trdno voljo in željo, da kljub nesreči ostane v krogu ljudi, ne pa na slepem tiru prepuščen sam sebi, vetru in spominom.

Primarij dr. Piešivčnik v slovenjegraški bolnici mu je ob koncu nekega zdravljenja rekel:

»Vinko, sprejem vas v službo, da bi ljudem z vami dokazoval kakšno voljo bi morali imeti vsak. Nekateri že ovilijo, če se v prst vrežejo!«

Ali nismo dr. Piešivčnik, ljudje in Vinko pa mi povedali s tem dovolj? Kot avtor sestavka osebnostno mislim, da!

Tekst: TONE TAVCAR

Foto: LOJZE OJSTERSEK

NAŠI BRALCI: SODELAVCI — NAŠI BRALCI: SODELAVCI — NAŠI BRALCI: SODELAVCI — NAŠI BRALCI: SO

MIHOVI BORCI

14. februarja 1944 je prekorčila Sotlo in prišla na šolsko. Ljudje so se veselili, da bodo dobili oboroženega prijatelja. XIV. se je pripravljal na hribih.

Bohorja so se že slišali streliti. Po cesti so vozili tanki, po železnicah vlakci. Partizani so se pri Lokavcu so zagnali v rokami tekli k iznanom. Nemci so jih iz šole in jih gnali pred očmi, da bi jih varovali pred poglami XIV.

Celja so Nemci vozili okoli. Partizani so medtem pripravili progo. Zdravniki so se zdravili ranjence. Nemci so jih spremljali z lahkim in težkim topništvom. Nemci so jih počasi kosili. Komandanti so se bali za municijo: »Varčuj te z municijo,

vsaka krogla mora zadeti!«. Zdravnik Lojze je krillil z rokami in kazal, da je ranjenec vedno več. Umaknili so se na boljše položaje.

Partizani so morali prebiti cesto pri Vitanju. Raket so švigale mimo njih. Pa rulse so se spopadle z Nemci. Pa dale so mine. Slišati je bilo kričanje. Partizani so se utrujeno pomikali dalje, kadar pa je bilo treba postaviti zasedo, so bili hitri in odločni. Partizani so imeli sestanek na Paškem Kozaku v neki hiši. Nenadoma zagleda stražar Nemce v belih plaščih. To pove partizanom in začeli so žgati po Nemcih, ki jih res niso videli prej, dokler ti niso bili že čisto pred nosom.

Patrolje so javile o nemški premoči. Treba se je bilo prebiti pri Paki. Spraševali so se: »Kateri bataljon naj pošljemo?« Poslali so četo

komandanta Mihe. Borci so stali za debli. »Pa pojdemo,« je rekel nekdo. Streljan e se je začelo. XIV. se je prebila skozi nemške zasede. Samo en borec Mihove čete je ostal in povedal: »Mihovih borcev ne boš več videl, vsi so ostali tam.« Vsi so žalovali za njimi, kajti bilo so najboljši borci Tomšičeve brigade.

Pri Zlebnikovih je padel partizanski pesnik Karel Destovnik — Kajuh. Po boju na Mozirski planini se je XIV. premaknila proti Sv. Duhu nad Solčavo. S tem je bil pohod končan.

Namen prihoda XIV. je bil zbuditi Stajersko. Ko so se borci okrepli in se na novo oborožili in so med nje stopili novi borci, so šli osvobodit Stajersko.

TOMAZ DOBNIK
4. r. LETUŠ

MOJ KRAJ MED NOB

Druga svetovna vojna je prinesla mnogo gorja. Tudi mojemu rojstnemu kraju Gornjemu gradu ni prizanesla.

Mnogo ljudi so Nemci izselili ali pa poslali v koncentracijska taborišča. Tisti, ki so ostali doma, so skrivoma pomagali partizanom. Bilo pa je tudi nekaj izdajalcev. Nemci so pripeljali s seboj nemškega župana in učitelje. Vsi so bili zagrizeni hitlerjanci.

Pri kmetu Ugovšku je bila partizanska tiskarna. Partizani so večkrat napadli Nemce, ki so iskali zavedne Slovence. Po zimski leta 1944 so Gornji grad osvobodili, a so ga čez nekaj mesecev zopet zasedli Nemci. Med umikom so partizani zagrali prazne hiše, da se sovražnik ni mogel naseliti v njih.

Maja 1945 je bil Gornji grad dokončno osvobojen. Preživeli iz taborišča so se vrnili domov. Izdajalce so pobili. Gornji grad je zopet dobil slovenskega učitelja. V spomin na mnoge padle so postavili tri spomenike.

JASMINA ZEROVNIK,
7. b. Osnovna šola Fran Kocbek, Gornji grad

NA POHODU

Zelo znana je bila XIV. divizija. Januarja 1944 je odkorakala iz Bele Krajine z množico vojakov, ki so samozavestno odšli nato na Hrvaško. Nato je prekorčila reko Sotlo. Člji XIV. divizije je bilo Pohorje. Tam so imeli Nemci najbolj številno vojsko. Zdaj je bilo vprašanje, kako se prebiti čez številne obroče. Izkoristili so priliko, ko so se Nemci menjavali. Tu se je prebil le deček divizije. Nemci pa seveda niso nič sumili. Zatem se je divizija s hudim bojem premaknila dalje. Bilo je težko. Ranjenci so jim onemogočili hitro pomikanje dalje. Tudi če je bilo težko, so vsakega ranjenca pobrali. Sreča je bila ta, da je bila mila zima. Nemci so seveda nameravali divizijo uničiti s svojim letalstvom in modernim orožjem. Pa se jim je čez noč vse podirilo. Začelo je snežiti in mrzla burja se jim je prikradla za rrbet. Borce je seveda presenetilo. Pot je bila težavna. Vsa izčrpana brigada se je komaj premakala dalje. Borci in ranjenci so umirali od lakote. Brigada je šla že čez Velenje in se bližala Celju. Vsepovsod pa so jih sprejemali naši ljudje. Prav tako se niso popustili sovražnikovi obroči. Se več. Krepili so se. Divizija je bila na koncu z močmi. Vendar se je junaško borila naprej. Sneg jim je že oviral pot, to je res, a borci se niti tega niso ustrašili. Kajti za svobodo bi naredili še več, samo da bi zmagali, da bi zasijala svoboda. Tudi težko orožje je povzročalo težave. Vstopali so vedno novi. Prosto voljci. V diviziji je bil znan partizanski pesnik Karel Destovnik Kajuh. Doma je bil v Soštanju. Čez nekaj dni je padel pri Belih vodah. Za Destovnikom so vsi žalovali.

Aleksandra Veršnik, 7. b. Osnovna šola Fran Kocbek Gornji grad

„VEŠ, MAMA, LEPO JE ŽIVETI“

Soštanj — razsanjano mestece ob Paki. Nad njim na skali stražar — Puri grad.

V tovarni usnja so mnogi prebivalci vso življenje vasi našli zaposlitev. Tu si je v vojni skromni kos kruha služil tudi Jože. V Majhnem mestecu se ljudje hitro spoznajo in zblížajo. Tako je tudi Jože spoznal mlado Soštanjčanko Larijo.

»Takrat, ko je prvič ročice razrl...«

Zima je prekrila s svojim plaščem zemljo, ko se je rodil Karli. Mlada mame je preživljala bridke ure, saj je njena otroka s proletarcom razburila mestece. Življenje mlade družine je bilo zelo težko. Toda drobno bitje je bilo staršem veselje. Mati mu je posvetila vse trenutke trepetala za njegovo življenje in v obnem veselila. Karli pa je rasel kakor vsak drug otrok. Fantič je bil kar komaj dobrih pet let, ko je že znal toliko nadarjenosti, da je prestopil bliški prag. Leta so hitro minevala in mati si je večkrat dejala — saj bo iz njega kmalu postal cel fant!

»Postal je tak fant, da bi gore prekal...«

Učenost si je nabiral v celjski gimnaziji. V živahni dijaški družini se je kmalu marsikatera vesela misel. Toda ljudi se niso le veselili svoje mladosti, se učili. Prebirali so napredno literaturo; vneto razpravljali o pomembnih prasanjih, prepevali revolucionarne pesmi in si oblikovali napredne nazore. Med šolanjem se je Kajuhu odpiral nov svet. To pa je bil drugačen svet, kot je prikazovala tedanja družba. Kajuh je opazil hude socialne krivice in širjenje. Zblížal se je s komunisti, obudoval njihovo delo in sklenil, da se o tudi sam pridruži tem poštenim in odgovornim borcem za lepše življenje. Pravi je bil Kajuh telesno šibke rasti, je bil njegov duh močan. Njegove napredne misli so osvajale vedno večji krog dijakov. Obenem si je širil svoje pesniško obzorje. Ali iz skromnosti ali iz sramežljivosti je svoje prve pesniške poskuse podpisoval z imenom Dražo Jeran. Z njimi pa je nastopil tudi v javnosti.

»Nikdar se ni klicu svobode izmišljal...«

Zvest svojim revolucionarnim mislim moral zapustiti celjsko gimnazijo, a je v Mariboru kmalu našel nov krog prijateljev.

va šola, ki je usposabljala ljudi za boj in v njih krepila svobodoljubne misli. Po odpustu iz Ivanjice se je Kajuh vrnil v Maribor, a bogate izkušnje so mu nudile dovolj snovi za vrsto revolucionarnih in socialnih pesmi.

Fašistična nevarnost je končno tako narasla, da je preplavila tudi našo domovino.

V tej vojni vihri se je Kajuh vrnil v domači kraj, a se je takoj pridružil skupini mladih ljudi, ki je odšla v Zasavsko hribovje in tam dobila stik s trboveljskimi komunisti. Tako je Kajuh prestopil prvo partizansko preizkušnjo in pokazal, da je sposoben idejno voditi skupino. Vrnil se je v Soštanj, si v domači hiši uredil dobro skrivališče, a gestapovci so ga vseeno izsledili in moral je v zapor za nekaj tednov. Po izpustitvi je postal še previdnejši. Zatekel se je k znancem v Letuš in tu v pesmi izlival vse svoje ogorčenje zaradi prestanega trpljenja v ječi.

»Tako si mu segla poslednjč v roko...«

Prenevarno je bilo življenje v domačem kraju in v njegovi okolici. Slovo od matere je bilo tiho in polno bolečine. Odhajal je Karli, veliki fant, revolucionar Kajuh, da v Ljubljani med množico nepoznan nadaljuje ilegalno svojo borbo. Iskal je stike z naprednimi ljudmi, živel bedno življenje ilegalca. Kot žarek je v njegovo življenje posijala mlada ljubezen s Silvo Ponikvarjevo. Sreča pa ni trajala dolgo, saj so Silvo fašisti odgnali v zapor. V osamljenosti in bolečini je njegovo umetniško ustvarjanje doseglo vrhunec. Zaradi brezupnih težav, v katerih se je znašel mladi revolucionar, je v njem dorasel sklep, da zapusti Ljubljano.

V XIV. diviziji je Kajuh začel življenje, ki si ga je želel. Kulturniki so bili skupina neločljivih in sposobnih prijateljev. Na prireditvah je Kajuh znal s svojo pesmi prenesti ljudskim množicam trdno prepričanje v upravičenost osvobodilnega boja in di prepričanje v dokončno zmago. Imel je prizrčen stik z borci in ljudstvom.

Vrstili so se mitingi po osvobojenem ozemlju, ljudje so radi poslušali veselega in borbena pesnika, ki je bil poln prekipevačnega življenja. V tem času je bila nastajena prva Kajuhova pesniška zbirka. Na zaplenjenem papirju, v baraki, kamor je skozi raztrgano streho naletaval sneg, je Marta Paulinova s strojnim na kolenih s premrzlimi prsti tipkala pesmi, a narekoval jih je Kajuh. Izšlo je 38 izvodov zbirke Pesmi, ki jih je avtor razdelil najboljšim soborcem.

Na pohodu XIV. divizije je kulturniška skupina pripravila mitinge tudi po Hrvaški. Kajuhova pesem je osvojila tudi hrvaško ljudstvo.

S prehodom čez Sotlo pa kulturniki niso mogli več opravljati svojega poslanstva. Kulturniki so postali borci, ki so delili vse težave z drugimi, nosili ranjence v globokem snegu, trpeli ostro zimo, a vse težave in preizkušnje jih niso zlomile. Skupina je vse do Graške gore ostala brez žrtev.

Kajuh je poskušal dobiti zvezo z domom. Po vseh nečloveških naporih si je vroče želel srečati mater. Samo pol ure hoda, pa bi prišel v rodni kraj, stisnil mater roko, tovarišem pa bi prinesel pustnih krofov. Toda v Zlebnikovi domačiji so prenehali vsi načrti, vse hrepenenje je zamrlo.

»Zdaj veter raznaša besede njegove...«

Preživeli tovariši so na vrstu poleg hiše položili v jamo od naporov shujšano telo. Tu je našel mladi borec začasni počitek, a njegova prepričljiva beseda je spremljala borce, kot da pesnik še vedno živi med njimi. Mrtvega pesnika so po osvoboditvi prepeljali v Soštanj in ga tu pokopali.

Končno se je za vedno vrnil v svoj domači kraj. Po 30 svobodnih letih bi Kajuh težko prepoznal svoje nekdanje zasanjano mestece pod Pustrim gradom. Še bolj pa bi se čudil sosednjemu mestu Velenju. Spoznal bi, da se je uresničilo vse, za kar se je tako odločno boril, in ponovno bi vzkliknil: »Lepo je živeti, toda za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti!«

OBERŽAN ZLATKA
OSNOVNA SOLA BRASLOVCE
8. razred

PISMO MATERI

Bilo je jasna, zvezdnata noč in rahel petrič je vel skozi gozd. Nekje daleč v vasi so lajali psi, morda so lajali na luno, ki je tako predrzno svetla vanje, da se spa i niso mogli, ali pa so lajali zato, ker jih je lepa pomladna noč vlekla v neznanost.

V gozdu si je tudi brigada, ki je nenehno in z uspehom zastavljala hiter prodor Nemcev do osvobojenega ozemlja, naša mir in počitek, toda le za nekaj ur, kajti potem grede dalje.

Hladen pomladanski veter se je igral s krošnjami dreves, pod katerimi so spali borci. Ta pod visoko smreko, oni pod koša im hrastom, drugi si je našel toplo posteljo na zelenem mahu, toda spati niso mogli, vedeli so, da je morda to zadnja noč, zadnja za vsa mlada življenja, ki so komaj začeli živeti, ki so svetlela v brhki rust, kakor rdeči šipkov cvet, in ki že dajejo velike sočne sode zrnke zrnke. Na obrazih mladih borcev ni strahu, le utrujenost in nekakšen čuden občutek prisotnosti smrti, ne niso se je bali, nasprotno, vsak si je želel dati življenje za svobodo, za boljše dni. Le

dajali so smrti nekakšen občutek, kakaj jim jemlje mlado življenje, ki še ni prpravljeno umreti, ki hoče živeti v tem, kar si je samo usvarilo, kar si je izbojevalo z lastno krvjo, pogumom in b-jem.

Pod debelim hrastom, ki je že poganjal svoje brsteče pople, je sedel mladi partizan v razcapanih cunjah, ki so mu preprosto visele ob telesu in blatnimi čevlji, skozi katere je gledal velik gol palec. Z obraza je odsevala nekakšna milina, vdanost v vse, kar ga še čaka ju ri. Oči so nemirno begale med temnimi sencami dreves. V rokah je držal oguljen list papirja, utrgan iz komisarjevega zapisknika in na n em z majhnim, neohi jenim so nčn kom in z njegovo okorno pisavo besede: »Draga mama, zdaj mu je pogled obvisel na nebu, z njegove odseva blesk tisočerih zvezd in medla svetloba lune, ki z ožarjeno svetlobo sveti na izmučene borce, kakor da jih hoče še zadnjč poljubiti na utrujeno lice in viliti pogum za boj.

Za trenutek partizan odtrga pogled od neba in nadaljuje s pismom materi.

Iz komisarjevih ust se zadnjč slišijo borci besede, ki jih naj hrabrijo k boju in vli vajo pogum in upanje na težko doseženo zmago.

Drugi dan, po srahovitem boju, kjer so imeli Nemci velike izgube in kjer je zmaga zagotovljena našim borcem, ki pa imajo tudi veliko mrtvih, kjer med ranjenimi in mrtvimi partizani hodil komandant. Z žalostnim obrazom pogleda mrtve borce, vendar mu z obraza sije zmaga in ponos, šteje žrtve in ranjene, ter ostali del svoje čete, obstane pred mrtvim padlim partizanom. Ob njem je luža krvi in iz g oboke ranice na pravih mu še vedno pronica goraka kri prelita za svobodo, za domovino, za mater. Z odprtimi, mrnimi očmi, ki vro v modro nebo! In roke mu krčevito stiskajo na prsi, kjer mu leži pismo, prelito z lastno krvjo, napisano prejšnji večer za mater z besedami: »Veš, mama, lepo je živeti, toda za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti.«

JEVNIKAR VERA
OSNOVNA SOLA VRANSKO
7. b razred

NAGRADNA LAŽJA KRIŽANKA

Med reševalce s pravnimi rešitvami nagradne lažje križanke bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev: 1. nagrada: 100 din, 2.—6. nagrada: po 50 din. Izreček z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pismu opite napisite NAGRADNA LAŽJA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 23. maja.

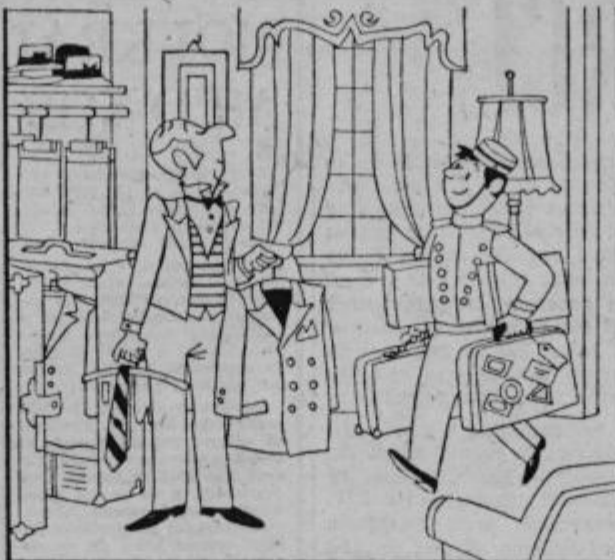
Vodoravno: 1. vrsta, 6. življenjska pot, 8. napustek, 9. avtomobilska oznaka Grčije, 10. največji sesalec, 11. vrednostni papir, plačilna obveznica, 12. različni črki, 13. domače okrasne živali, 14.

vrsta podlesne vetrnice, 16. če, 17. osebni zaimsek, 18. živinska krma, 20. francoski filmski igralec Jacques, (»Moj stric«), 21. nehoteno zoženje mišič, 22. kratica tovarne konfekcije iz Zagreba, 25. naprava za obešanje, 27. krčevina, laz, 28. ameriška kratica za »vse v redu«, 29. ime košarkarja Daneua, 30. ime filmske igralkice Gardner, 31. okrajšava za »slovenske«, 32. moško ime, 33. plavutonožec, ki živi na obali severnih in južnih ledenih morij, 35. rimska naselbina na ozemlju današnje Ljubljane.

Navpično: 1. kratak zapis, 2. del telesa, ki povezuje glavo s trupom, 3. krvoločna zver, 4. kemični znak za selen, 5. prodajalna, 6. pernata domača žival, 7. zdravilna rastlina, 11. dežela ki ji upravlja ban, 13. okrajšava za »primer«, 15. kraj ob Savi, kjer je utonil Prešernov največji prijatelj Matija Čop, 19. ozek konec polotoka, 20. rudarsko mesto v Zagorju, 21. prid, 23. ilovnata zemlja, 24. enoletni plevel med žitom, 26. avtomobilska oznaka Štapa, 30. konec molitve, 32. ime grafika Justina, 34. pamet, razum.

ZA BISTRE OČI

MALA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. ustanova za posredovanje pisem in drugih pošilk, 6. okusna sladkovodna riba, 7. mesto na vzhodni obali Korzike, 8. različni črki, 9. grški bog vetrov, 10. pred leti dober slovenski namiznoteniški igralec, 12. domače moško ime, 15. velika nestrupena kača, 17. dve črki iz besede ROV, 18. kvar, 20. delavec v hlevu, 21. racman.

Navpično: 1. njiva, 2. žuželka z bolečim pikom, 3. pramen, predeno, 4. sestava treh godbenikov, 5. menično poročstvo, 6. javen nasad, 11. rjav konj, 13. element boje, 14. Ober, 15. sloviti danski fizik (Niels), 16. velik slonov ček, 19. ime ameriške filmske igralkice Gardner.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za Prvomajsko nagradno križanko smo dobili 230 rešitev. Zreb je razdelil nagrade takole:

- 1. nagrada (500 din): NACHBAR, 63335 Soča
- 2. nagrada (200 din): LUBIČ ZUPANC, 63000 Celje, Lubičeva 1
- 6. nagrad po 50 din prejemniki: MILAN DOLINAR, 63335 Soča, Ulica talceev 1; PAVLA POZ, 63327 Srednja ob Paki, Gorenje 20; FRANJO VERDEV, 63000 Lje, Ljubljanska 17; HERMINA TROJAK, Laško, Zdravilišče Laško; FRANC BERIČIČ, 63306 Srednja ob Paki, 133
- VINKO VEK, 61420 Trzin, Neža 43

Vsem izžrebancem nagrade pošlani po pošti stitamo!

Rešitev prvomajske nagradne križanke

Vodoravno: Luc, Pjota, kan, mangan, Ade, B, spona, triola, valj, klad, da, sklep, orjak, aleja, Etna, jesih, očsla, aorta, le, Ahil, Eskim, geoda, Una, Apaš, osina, lesa, S, strah, le, očnica, isteje, doslovje, rana, stavec, naskok, dm, JT, bedro, aer, igranje, Ceara, Siv, da, vriskanje, ST, ilo, firma, senior, lega, skuta, karta ogenj, akord, Salk, alkar, alarm, Nat, KL, Asja, A, dohi, Ane, tank, odlok, va, komar, kolon, kl, og, Asirec, kork, ujeđa, otrobi, stoa, sekač, Akor

ZAVAROVALNICA SAVA

POSLOVNA ENOTA - CELJE

ZAVAROVANCI, KI IMAJO ŽIVLJENJSKO ZAVAROVANJE PRI ZAVAROVALNICI SAVA, PREJMEJO 18 MILIJONOV PRESEŽKOV

Zgornji stavek je nedvomno enkratna in prijetna vest za vse, ki so se odločili da zavarujejo sebe, svoje ali kogarkoli od bližnjih pri zavarovalnici Sava in si na ta način omogočili življenjsko zavarovanje. Da je tako, je bilo potrebna veliko truda, volje in prizadevnosti zavarovalnice, ki že dolga leta zadovoljuje koristi občanov po vsej Sloveniji.

Kot že nekaj let nazaj je tudi letos zavarovalnica SAVA zaključila svoje poslovanje z nadvse ugodnimi rezultati. Iako je bilo samo pri življenjskem zavarovanju doseženih v lanskem letu 19.310.000 dinarjev presežka in zavarovalnica se je odločila, da od te vsote razdeli med življenjske zavarovance celih 18.000.000 dinarjev, preostali denar pa je namenila za varnostno rezervo.

Kako bo torej z delitvijo tega presežka in komu bo pripadel ter v kakšni višini? Pojdimo lepo po vrsti. Pri delitvi presežkov sodelujejo vsi življenjski zavarovanci Zavarovalnice Sava, ki imajo življenjska zavarovanja z začetkom 1. 1. 1965 dalje. Rok je vsekakor primeren in zadovoljiv. Vsak zavarovanec, seveda od navedenega roka dalje, bo prejel delež v istem razmerju, kot je prispeval k navedenim presežkom. Čim večja je zavarovančeva premija in čim dalj časa je vplačevana, tem večji bo tudi delež, ki bo zavarovancu izplačan. Način delitve presežkov je torej zelo privlačen in edino mogoč.

Za kaj bomo lahko uporabili ta delež, ki je posledica našega varčevanja in marljivega dela zavarovalnice Sava?

Pripadajoči presežek bo lahko zavarovanec izbral za dodatno zavarovalno vsoto, ki se izplača po pravilniku ob smrti ali ob doživljenjski skupaj z vsoto osnovnega zavarovanja. Pri odkupu osnovnega zavarovanja se izplača tudi odkupna vrednost dodatne zavarovalne vsote. V vsakem primeru mora biti zavarovanje plačano najmanj tri leta.

Ko smo na začetku govorili o delitvi presežka, smo omenili tudi varnostno rezervo. Organi upravljanja pri zavarovalnici Sava so vsako leto od ustanovitve dalje namenili preko 90 odstotkov doseženih presežkov v življenjskem zavarovanju zavarovancem za delitev deležev, ostanek pa v varnostno rezervo. Na ta način je zavarovalnica Sava doslej zbrala že 53.000.000 dinarjev presežkov za zavarovance.

Ta denar pa se bo delil po natančno določenem ključu, ki vam ga bomo skušali poenostavljeno predstaviti, brez razpredelnic in številčk pa tudi tukaj ne bo šlo.

Leto začetka zavarovanja	Zavarovalna doba			
	5 let	7 let	10 let	12 let
1965			331	281
1966			276	233
1967		306	219	184
1968		227	159	132
1969	209	150	105	86
1970	131	94	65	53
1971	77	54	37	30

Za vsakih 1.000 dinarjev zavarovalne vsote na zavarovančevi polici, pripada zavarovancu še znesek dodatne zavarovalne vsote na zgornji tabeli. Koliko bo tega presežka, lahko torej brez večjega truda izračuna vsak življenjski zavarovanec sam. Omeniti pa je treba še to, da bo dodatna zavarovalna vsota iz leta v leto večja. Rast te vsote bo seveda odvisna od rasti presežka. To pa z drugimi besedami pomeni: čim boljše bo poslovanje Zavarovalnice Sava, večji bodo presežki in življenjski zavarovanec bo svojo vlogo zviševal iz

leta v leto. V ospredju je torej skrb za zavarovanca, za njegove finančne posle hkrati z dobrim poslovanjem podjetja samega.

Organi upravljanja v podjetju pa so šli v svojem prizadevanju še naprej. V preteklem letu so razširili jamstvo pri brezplačnem zavarovanju zavarovančevih otrok za smrt in povečali zavarovalno vsoto za takšne primere za 10 odstotkov osnovne zavarovalne vsote oziroma za najmanj 1.000 dinarjev.

Ob vsem tem tudi ne kaže prezreti dejstva, da znašajo skupne rezerve življenjskega zavarovanja že 404.000.000. Tako visoka številka je prav gotovo odraz čedalje večje skrbi Zavarovalnice Sava za svoje zavarovance, ki ji tudi vedno bolj zaupajo. Njene ugodnosti uživa že preko 300.000 zavarovancev, njihovo število pa raste takorekoč iz dneva v dan. Ljudje se upravičeno naslanjajo na Zavarovalnico in se poslužujejo njenih uslug. Mnogokrat sicer občani ne zaupajo v učinkovitost zavarovanja, vendar je praksa sama že neštokrat dokazala, kako zelo upravičeno je zavarovati se pri Zavarovalnici Sava.

Doseženi presežki, povečan delež zavarovancem, razširitev in povečanje brezplačnega jamstva pri zavarovančevih otrokih, dokazujejo veliko in nenehno skrb Zavarovalnice Sava, da nudi življenjskim zavarovancem kar največje ugodnosti.

Denar, naložen v življenjsko zavarovanje pri Zavarovalnici Sava ni le jamstvo, da se bo nekoč, ko bo največja sila trkala na vrata, vrnjen v celoti in še z obrestmi, pač je hkrati tudi trden porok, da se bo z dodatnimi presežki še povečal. Da bo temu tako, bo poskrbela Zavarovalnica Sava.

Zavarovalnica Sava živi in deluje v skrbi za svoje zavarovance. In blizu vam je. V Celju in Velenju ima svoje poslovalnice, v vsakem večjem kraju pa zastopnike, ki so vam pripravljene vsak trehutek ustreči, svetovati in vam priskočiti na pomoč. Izkoristite to!

SREČANJE Z ALOJZIJO NOVAK

„VSE IZ FRAJ GLAVE“

O rožici

»Sem zrasta štiriperesna deteljca, nebrojnim zvezdam v noči bila sem družica, po meni vsak dan toplo sonce je sijalo, vetrovje rahlo hladno se z menoj igralo.

Cemu si utrgala ti roka me, človeška, ne veš li, gojila mene rosa je deviška, zarasla bilo enkrat mi je dano, ali bo telesce zdaj mi v blato poteptano.

O, saj si danes mene ti vzljubila, s seboj v domovje si me voljno povabila. So bajke stare že davno govorile, kdo ima mene, ta ima sreče preobilo.

Poslušaj moj naspvet: naj človek zadovoljnost uživa, kot skala trdna se ti sreča gotovo ne udara, če žalost tebi srca kdaj zalije, pomisli, da po hudi uri zopet toplo sonce sije.

Tako pravi Alojzija Novak, sicer vesela ženica, ki nese že sedmi kríž. Ni ji težko najti, saj ima svojo hišico malo ven iz Šmarja, točno nasproti Strausove gostilne. Svet je ugledala 1901. leta, »ko je blo še vse vkup Avstrija«, pravi smeje in hudomušno pogleda okoli sebe. Bilo je to na Ponkvici, blizu Ponikve pri Grobelnem. Bila je to vesela družina, saj so bili štirje otroci, mama in oče, ki je znal igrati tudi flauto, vsi vneti pevci. Pa seveda veliki veseljaki. Tega še danes ne more skriti mati Lojzka ali kakor ji po domače pravijo Mulejeva mama. Zakaj sem se napotil k njej? Zato, ker sem slišal, da piše pesmi. In res, ko sem jo zaprosil za kozarec vode, mi jo je dala v kozarcu na mizo s temi besedami: »Od tega vinca glava noben'ga ne boli, izpod pečin to vince izvira in kipi.«

Res je bila dobra tista bistra kapljica. Vmes pa smeh Mulejeve mame. Pa pravi, da ne sme biti stara. Kar dobro se še drži, le revma jo muči na vse pretege. Pobrška po starih knjigah in zvezkih. Išče svojo pesmarico. Najde star plav zvezek, obrne list, se zasmeji v vozle trdo zavezane rute in pomenca z rokami po mizi. Njena mala vnukinja se zaupljivo, a ne boječe stiska k mizi in sledi z očmi njegovemu peresu, ki praska po zmečkani novinarski beležnici. »Povejte mama, katero, no«, jo vzpodbudim. »Hja«, pridene, »sem včasih, ko sem bila mlada, take pisala, da so mi fantje celo iz Maribora pošto pošiljali.« Potem stečejo besede po lepo urejeni kuhinji in se po topli izbi priplazijo vse do okenske šipe, skozi ka-

tero od zunaj bulji vame rumen muc. Jaz pa poslušam Mulejevo mamo, ki pripoveduje o štiriperesni detelji, tisti, na začetku tega sestavka.

Taka je ta o štiriperesni detelji. Preprosta, brez vsake ambicije Mulejeve mame po visokem Parnasu. Cisto tako iz srca zveste ženske, ki je celo življenje skrbela za otroke in moža, ki ga je pred več kot dvajsetimi leti pobrala jetika. Pa zato ob spoštovanju na vse svetinje njenega življenja ne zamre smeh na njih ustnih. Spomin pač seže v čas kuhanja, ko so prepevali tisto o —

»Jaz bi rad videl, kako kmetič poseje svoj oves... — in kako ga požanje. Ob petju so delali kretnje in pri žetvi so delali pač tako, kakor bi glave drug drugemu stran trgali.

»Keda smo tau peji, smau se tekau tjepl pa smejal, da je blau kar hudau, pa vsien lepau« med smehom vzklika Mulejeva mama v pristni »paunkovčini«. In spet pride spomin, kot zdravilo. Spomin na petje. Še v časih pred vojno so imeli pevsko društvo in so gostovali. Mama pravijo: »Smo tako lepo zapeli, da so potem gospodje sodniki in uradniki se čudili, kako ena kmečka glava zna vse to tako lepo zapeti iz fraj glave.«

Bili so časi, ko so se odpravili na kmetih kositi, ob zori ali še pred njo, v mraku. Takrat so zapeli Jutranjico. In ko so se vračali okoli desetih na južno, je spet pesem zaplavala čez pokošene travnike in se pomešala z vetrom in ostrim vonjem travnatih sokov. Presekana stebelca so ležala pomešana med seboj v zelenju mehke blazine. Vse to je bilo na zemlji, zadihani in topli, kakor koža in polt zdvijanega vranca.

Tako se spominja mati Alojzija, le vsake besede ne more več najti kot včasih, ko so po pevskih vajah »fantje no dekleta« šli ob križpotju lepo domov z lahko noč na ustnih in brez slabe misli v sebi.

Pesmi pa so ostale, kot bo ostala Mulejeva mama med nami z zvezki in pesmaricami. Saj to je čisto nemogoče, da bi šlo toliko iskrenih besed v pozabo! Besedilo in slika: DRAGO MEDVED

CIGANKA — povest iz domačih hribov

12

Ves dopoldan se je držala Pavla gospodarja in se ni ganila iz njegove bližine. Venomer se je ozirala proti gozdu in bila vsa v strahu. Enkrat ji je dejal Ravnjak:

»Pomiri se Pavla, in se ne boj! Jaz te bom branil; nič se ti ne more zgoditi. Dokler si naša, ti ne sme nihče kaj storiti.«

»Vse žive dni ostanem vaša,« je dekle s solzami reklo; »rajši umrem, ko da bi morala z Raven.« Dva dni potem je obiskala Jerca Ravne in povedala, da so orožniki tistega cigana prijeli in zaprli; na čuden način pa, ki ga nihče ni mogel pojasniti, je ponoči ušel in izgubil, ko da se je v zemljo udrl.

IV.

Bil je lep, topel večer v juniju. Vrhovi so še žareli v soncu, v dolinah je bil že mrak. Pičel streljaj od Osoj, tam pri Osojniškem križu, sta stala dva moža. Prvi je bil Martin Osojnik, osojniški gospodar, široko plečat blizu šestdeset let, z dolgo častljivo brado, z očmi pa bodečimi in čuano prežetimi. Drugi je bil za kakih deset, petnajst let mlajši, z rdečimi lasmi in tudi po surovem licu rdele kosmat, z ušesi, ki so mu štrlele od glave kakor risu, in za dobro glavo manjši od Osojnika. Ime mu je bilo Silvester, rekli pa so mu povsod Lisjak. Videz je bil, da sta se moža pravkar srečala, kajti Osojnik je s svojim godrnjavim barom vprašal:

»Odkod te je prineslo in kaj iščeš na Bistrici?«

»Preveč sprašuješ,« je odvrnil Lisjak drzno; »na drugo ti bom odgovoril. Služit bi rad šel kam, ker mi manjka drobiža. Vse žepi mi obrni, še pare ne najdeš!«

»Služit — hm! Moral mi boš že na prvo tudi odgovoriti, da vem, kje si zdaj služil.«

»Hehe — pri zelo velikem gospodu — da, pri najvišjem gospodu — da, samega kralja sem služil, res, nikar v kaki imenitni hiši in delo tudi ni bilo posebno imenitno... melle sem vezal, koše pletel, hehe.«

»Aaa — torej si res sedel! Saj je prišlo nekaj na občino. Sreča, da sem bil jaz za župana in nisem nikomur nič črnil.«

»Prav je bilo in pametno tako.«

»Kako dolgo si bil zaprt?«

»Ni bilo dolgo. Dve leti in pol.«

»Hudrmana, tedaj si moral pa že bolj kaj napraviti.«

»Kaj še! Za kratek čas sem se na Poljanskem stepel in sem takega poljanskega telebana z nožem med rebre pošegetal.«

»Tako, tako... Hm, potem ne bo lahko priti kam pod streho.«

»Zaradi tega ne bo težko; saj ne vejo vsi ljudje za to. Težava je le, ker zdaj sredi leta gospodarji že imajo svoje ljudi.«

»Ali si že poprašal kje?«

»Že na kakih dvajsetih krajih; pa nikjer ni bilo nič. Tedaj sem pricotal sem na Bistrico, ker sem si dejal, da me bo Osojnik gotovo vzel — moral vzeti.«

»Kaj moral?! Je zagrmel Osojnik s svojim basom. »Tako mi nikar ne govori! Če ne, me boš razkuril!«

»Hehehe! Tedaj pač lepo prosim,« se je posmehoval Lisjak. »Vsakega dela se primem, prav vsakega, če ga le plačaš.«

Osojnik je nekoliko preudarjal, potem je zabundal: »Jeseni se mi bo volar oženil. Takole v Smartinjem bi mogel nastopiti.«

»Kaj naj počnem do jeseni? Leto je dolgo. Prošiti ne maram, krasti ni varno — suh pa sem kot slama na strehi.«

»Ham, hma, hm, ko bi poselske bukvice imel, bi se morda še dalo kaj narediti. Pa jih seveda nimaš, jih ne moreš imeti.«

»Pa jih imam in še nove so,« je rekel Lisjak.

Res je potegnil zmečkano poselsko knjižico iz žepa in jo podal Osojniku, ki jo je skrbno pregledoval. Bila je popolnoma v redu. V njej je bilo Lisjakovo ime: Silvester Gril, pečat občine vogljanske in lepo spričevalo o hlapčevski zvestobi, zanesljivosti in pridnosti, pod tem pa podpis Kogenikov v Vogljah na Poljanskem. Osojnik je zmajal in začudeno vprašal:

»Kako si prišel do teh bukvic, ko si pa rekel, da si bil zaprt?«

»O, pri županu v Vogljah jih je cel kup; ni nobena reč, ene ali druge izmakniti. Lepo spričevalo ti pa napiše vsak potepuh, ki ga na cesti srečaš in mu daš za polič vina; seveda, povedati mu moraš, kaj naj napiše. Vidiš, kako ti vse po resnici povem, hehehe.«

»Ali — ali, če te s ponarejenimi bukvicami zalotijo, te vtaknejo še za kako leto v luknjo.«

»Kako naj me zalotijo? Sicer pa imajo gorjanski kme-

tje rajši gnil sir kakor mladega. In do Vogelj je več kot deset ur daleč.«

Osojnik se je zamislil. Čez nekoliko časa si je oddahnil in dejal:

»Silvester, rekel bi, da prideš ravno prav. Vem, kam pojdeš. Ravnjak je za kakim koscem spraševal; dozdaš ga še ni dobil.«

»Vraga, na Ravne ne grem. Tam so mi presveti. Ne maram, da bi si jezik ožulil od same molitve. Pa v cerkev vsak praznik, vsako nedeljo: podplate bi dobil na kolnih.«

»Tako hudo ni. Sicer pa, če sam vrag v cerkev hodi in tam pri pevcih na koro meh goni; boš že tudi ti vzdržal,« se je Osojnik košato zarežal.

»Ne verjamem, da bi me Ravnjak vzel.«

»Vprašati moraš na vsak način. Jaz bi zelo rad, da te vzame. Pomni: na Ravnah te čaka delo, ki ti ga dobro plačam!«

»Kaaaj? Kaj praviš? Ti me boš plačal, če grem na Ravne služiti?«

»Poslušaj. Ti si že tuj na Bistrici in ne veš, kako je. Z Raven nama grozi obema nevarnost — meni in tebi.«

»Hehehe, kaj bo meni grozilo, ko Ravnjaku nikoli ničesar nisem storil in je že več kot sedem let, kar sem bil zadnjič na Ravnah!«

»Pač ne veš, kdo se je na Ravnah udomačil.«

»Kdo?«

»Vanda — ciganka.«

Lisjaku so se usta in oči razkoračile, da je zijal, kakor da ga je oplazila strela z jasnega. Ko je prišel k sebi, se je suho zakrohotal:

»Hahahahah, ali me imaš za norca — ali se ti je zmešalo?«

»Rečem ti: črnuhija je tu. Dve leti že. Če ne verjameš, pojdi pa poglej si jo!«

»Kako je to mogoče? Ali je cigan... ali Mirko ni držal besede?«

»Vraga jo je držal. Dvakrat me je jalot že ogoljufal, in ker se mu v tretje nisem dal, mi je spraval to črnuhijo pred nos.«

»Ni mogoče! Kako pa je prišla na Ravne?«

»Prav pri vratih. Hruplja — Jerca — ji je pomagala; celo komedijo sta ji zaigrala in jo premotila.«

zaupno

MASTNI LASJE

Imam srednje dolge lase, a zelo masne. Perem si jih enkrat tedensko, a imam že tretji dan po pranju mastno lasišče. Prosim vas, če mi lahko svetujete kakšen preparat, ki bi mi to odpravil. Slišala sem za vodikov prekis, ki odpravi mastno lasišče. Zelo si želim urejeno pričesko in upam, da mi boste pomagali. Stara sem 17 let.

RENATA

Ljubica draga, veliko deklet in žena bi bilo srečnih, če bi lahko odgovorila na tvoje vprašanje. Za mastno lasišče univerzalnega recepta ni. Niti ni šamponov, niti preparatov. Obstajajo sicer vsemogoče maže, laki, vodke, a zdravila, ki bi preprečevali mastenje las, ni.

Vodikov prekis pa lase zbell in jih trenutno tudi nekoliko izsuši. Nikakor to ni sredstvo, ki bi odvracalo preveliko izločanje lojnic, za kar v bistvu pri mastenju las gre.

NATASA

horoskop

OVEN

V službi boste imeli manjše težave, ki jih boste junaško prenesli. Ne računajte, da bodo vaš načrt sprejeli z navdušenjem.

BIK

Ugotovili boste, da ste se brez potrebe žrli zavoljo drugega. Poravnajte stare račune in mu pokažite, kaj in kdo ste.

DVOJČKA

Ceprav vam neko delo ne bo preveč dišalo, se ga boste morali vseeno lotiti. Mislite nekoliko tudi na obveznosti do partnerja.

RAK

Če boste v službi vztrajni, boste doživeli veliko priznanje z daljnosežnimi posledicami. Nekdo vas bo nekoliko razočaral.

LEV

Razmišljajte več o drugih in manj o sebi, pa vam bo življenje lepše. Ob koncu tedna ne bodite radodarni z obljubami.

DEVICA

Lahko pričakujete skromno spremembo v vašem položaju, a vztrajnost bo še naprej potrebna. V soboto boste presenečeni.

TEHTNICA

Potovanje boste morali odložiti, vendar vam ne bo žal. Spoznali boste neko osebo, ki vam bo v nečem odločilno pomagala.

SKORPIJON

Imeli boste veliko skrbi, ki se jih ne boste zlepa otresli. Nekdo vas bo skušal očrniti, a mu ne privoščite uspeha.

STRELEC

Znaš! se boste v večjih finančnih težavah kot ste mislili. Težave bodo tudi v poklicu. Ob koncu tedna izkoristite priložnost.

KOZOROG

Rešili boste problem, s katerim se že dolgo ukvarjate. Ne bodite preveč zaverovani vase, ker bi vam to zelo škodilo.

VOJNAN

Brezuspešno si boste prizadevali za naklonjenost neke osebe. Malo boste razočarani, a bolje je to sprejeti prej kot kasneje.

RIBI

Koristilo vam bo malo odmora, če ga boste seveda prav uporabili. V prihodnjih dneh ne bi smeli sprejemati nobenih obveznosti.

SPREHOD PO TRŽNICI

Za tiste gospodinjice, ki danes še niso obiskale celjske tržnice, bo prav gotovo dobrodošel tale kratek sprehod po tržnici. Gotovo vas najbolj zanimajo cene pridelkov, ki so vam na voljo po vseh stojnicah. Začnimo pri zelenjavi. Majniška solata je po 8 din za kg, berivka pa po 15. Tudi špinačo dobite po isti ceni. Za zelje glave boste odšteli 5 din, za rdečo redkvico v šopih pa 1,50 din. Pojavil se je tudi že novi grah po 10 do 12 din in mlada čebula, ki je v šopih po 2 din, za kg pa boste dali 8 din. Novi krompir lahko kupite po 10 dina za kg, za starega pa boste plačali 2,50 do 3 din. Stare čebule je še dovolj po 6 din in fižola po 12. Jabolka so po 4 do 5 din. Na tržnici vsak dan pričakujejo prve češnje in upajo, da jih boste v soboto že lahko kupili. Prav tako bodo v soboto spet na voljo piščanci po 19 din za kg.

Za ljubitelje cvetja naj povemo, da je na tržnici dovolj nageljnov po 2 do 2,50 din prevladujejo pa tudi sadike. Poglejte mimogrede tudi v ribarnico in popestrite jedilnik z okusnimi ribami.

d-p

ŠIROKO, OHLAPNO

To so osnovna pravila letošnje mode. Krila, na katera se počasi navajamo, so torej dolga in krojena počez, tako da padajo v mehkih gubah. To že vemo. Toda kaj obleči k takšnemu krilu?

Ce so nam všeč ohlapni bluzoni, se odločimo zanje. Tak bluzon naj ima klasičen zarezan ovrtnik in široke, napihnjene rokave, ki so v zapestju stisnjeni. Segi pa naj nekako do bokov. Če bo bluzon sešit iz enakega lahkega blaga kot krilo, bo to udoben spomladanski komplet, ki ga boste lahko oblekle tudi ob hladnejših poletnih dnevih.

Toda prav tako moderne so tudi malo manj ohlapne linije, predvsem puloverji so oprijeti. Najbolj priljubljeni so kratki, z vratnim izrezom V oblike. Če je pulover dolg, je pas poudarjen z ozkim usnjenim pasom.

STASA GORENSEK

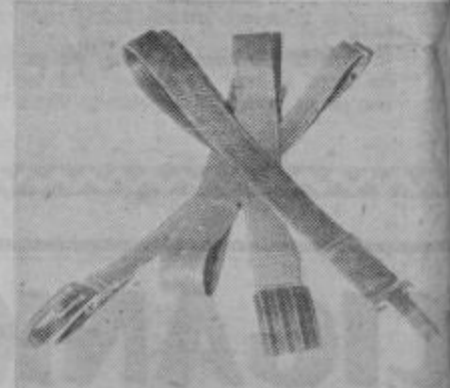
priporočamo

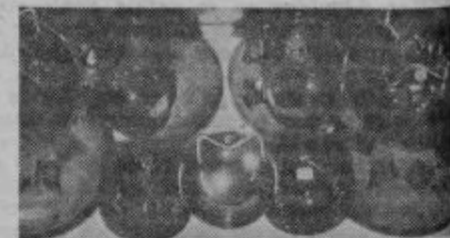
Moderno krojeno krilo iz sintetičnega materiala so sešili v tovarni Novost Tržič. Kupite pa ga lahko na oddelku Mladi za mlade v veleblagovnici T. Cena: 255,00 din.

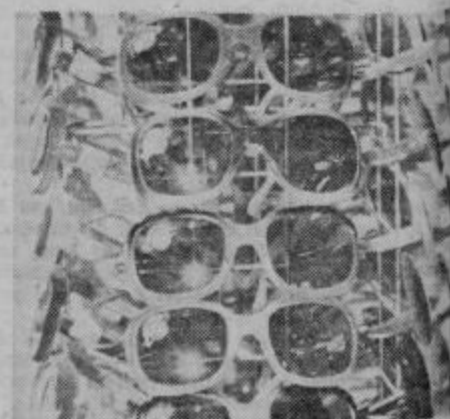
Če izbirate novi kopalke za letošnjo sezono, potem vsekakor stopite v Veroniko v Zidaniškovi ulici. Tam smo izbrali za vas nepodložene kopalke modnih barv in vzorcev iz lycra, izdelek Pletenine Ljubljana. Na voljo so številke od 36 do 42. Cena: 124,55 din.

V trgovini Galant lahko kupite ozke usnjene pasove z lepimi kovinskimi sponkami, ki so letos tako priljubljen modni datek. Cene teh na sliki so 70, 70, 72, 70 in 105,00 din.

Priporočamo vam lepe komplete (čajne za kompot, za pecivo) iz rdečega stekla, ki je odporno proti vročini. Prodajajo jih v prodajalni Kristalija. Cene so ugodne, set vis za komplet stane npr. 169,00 din.

Cas je, da si priskrbimo dobra sončna očala proti poletnim sončnim žarkom, sveda s pravim steklom. Prav takšna pa lahko izberete v drogeriji Moda. Cene: 67,35 — 79,60 din.

DVE SKRIVNOSTI
NAJLEPŠEGA
CVETJAFLOVIT
HUMOVIT

CINKARNA CC CELJE

RAZPIS
NAGRAD
SKLADA
STANETA
SEVERJA
ZA LETO
1974

V skladu s pravilnikom
Sklada Staneta Severja

razpisuje

upravni odbor sklada za
leto 1974 naslednje nagrade:

1. dve nagradi za igralsko stvaritev v slovenskem poklicnem gledališču,
2. nagrado za igralsko stvaritev v slovenskem amaterskem gledališču,
3. nagrado za igralsko stvaritev študenta AGRFT, ki se praviloma podeljuje kot štipendija.

V poštev pridejo igralske stvaritve, ki so nastale v času od 15. novembra 1973 do 15. novembra 1974 in ki ustrezajo pogojem pravilnika sklada.

Kandidate predlagajo z ustreznimi pismeno obrazložitvijo poklicna gledališča, republiško združenje slovenskih dramskih umetnikov, AGRFT in ZKPO Slovenije. Vsak predlagatelj lahko predlaga največ dva kandidata. Predhodne močne prijave lahko predlagatelji pošiljajo sproti, dokončno prijavo pa najkasneje do 20. novembra 1974.

Ziriji sklada mora biti omogočen pravočasni ogled predlagane predstave.

Nagrade bodo javno podeljene 18. decembra 1974. Prijave pošljite na sedež sklada: AGRFT, Ljubljana, Nazorjeva 3.

POHIŠTVENA INDUSTRIJA

»GARANT« — POLZELA

objavlja
naslednja prosta delovna mesta:

1. 2 KV strojna ključavničarja ali KV ključavničarja
2. Več NK lesnih delavcev

Osebnih dohodki po pravilniku.

Objava delovnih mest velja do zasedbe.

Kandidati lahko dobijo vse informacije v splošnem sektorju podjetja.

Komisija za medsebojna delovna razmerja
KMETIJSKE ZADRUGE LAŠKO

razpisuje
naslednja prosta delovna mesta:

1. EKONOMSKEGA TEHNIKA za delo v računovodstvu
2. TRGOVSKEGA POMOČNIKA mešane stroke
3. TRGOVSKEGA POMOČNIKA — skladiščnika avtostroke
4. KVALIFICIRANEGA DELAVCA usposobljenega za kmetijsko mehanizacijo

POGOJI:

pod 1.: srednja ekonomska šola, zaželena praksa
pod 2.: trgovski pomočnik
pod 3.: trgovski pomočnik
pod 4.: kvalificiran delavec, zaželena praksa na primernem delovnem mestu.

Nastop dela mogoč takoj ali po dogovoru.

Interesenti naj pošljejo prijave z dokazili v 15 dneh po objavi na Kmetijsko zadrugo Laško.

EMO
emajlirnica, metalna industrija,
orodjarna
CELJE

v a b i k svojemu sodelovanju zaradi razširitve proizvodnih programov

večje število delavcev
za dela v neposredni proizvodnji

Pridobiti želimo nove sodelavce za neposredna dela v naši proizvodnji zato želimo pridobiti takšne nove sodelavce, kateri so zdravstveno sposobni in stari do 35 let.

Organizacija združenega dela ima za določena področja organiziran vsakodnevni prevoz na delo in z dela.

Ustrezne pismene in ustne ponudbe sprejema kadrovska služba EMO Celje neprekinjeno vsak delovni dan od 6. do 14. ure.

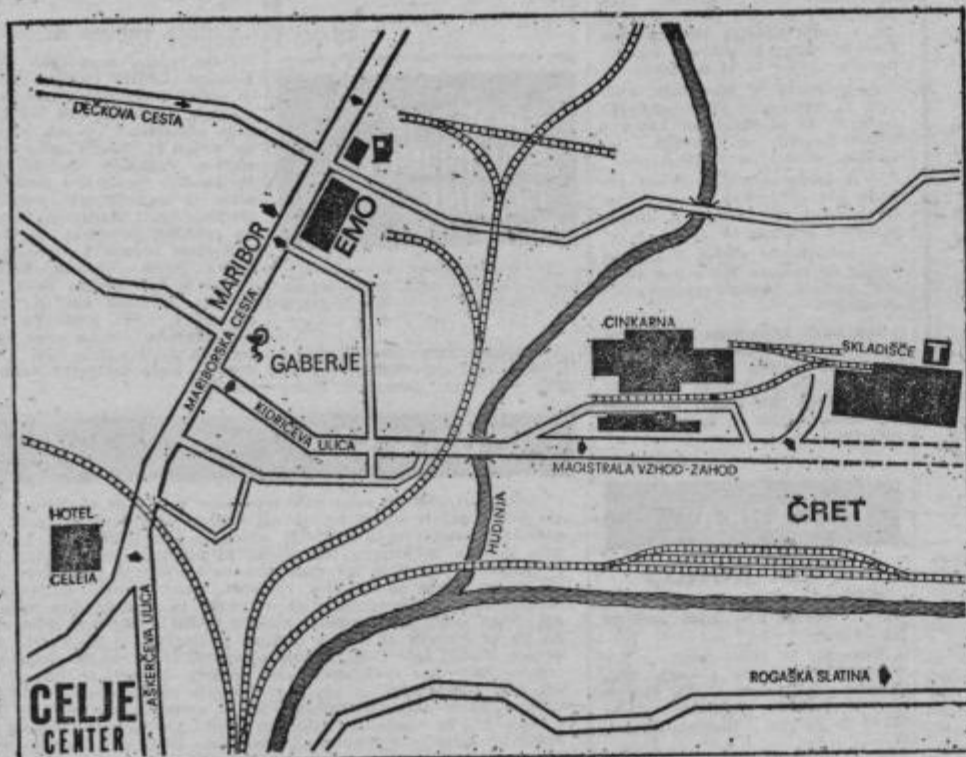

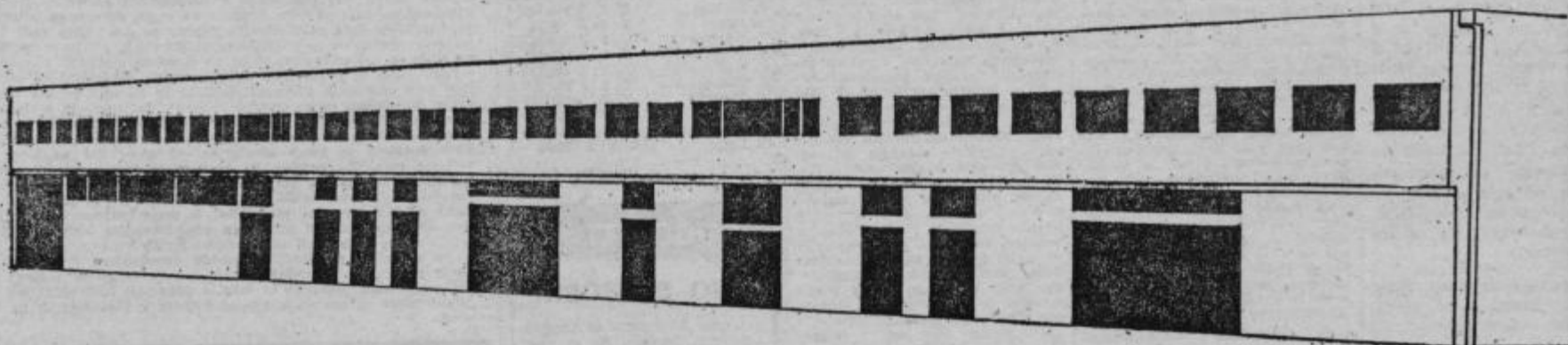
TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
 CELJE

TOZD Veleprodaja

*Obveščamo vse poslovne prijatelje o naših novih
 poslovnih in skladiščnih prostorih*

**V skladiščih,
 ki merijo 8000 m²
 bo kupcem na voljo
 vse tehnično blago:
 gradbeni material,
 steklo, keramika
 barve, laki,
 kemikalije
 in elektromaterial**

**Skladišče ima lasten industrijski tir in je povezano
 s Celjem z novo magistralno cesto vzhod—zahod.**

TOZD Veleprodaja vabi vse kupce, da jih obišejo v novih poslovnih in skladiščnih prostorih.

ČISTA RUNSKA
VUNA

PERMANENT PRESS HLAČE VARTEKS

TRAJNA ELEGANCA
IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

NOSI PERI SUŠI NOSI

Trajno elegantne PERMANENT PRESS hlače združujejo vse prednosti čiste volne.

S PERMANENT PRESS postopkom so vse odlike obogatene z novo kakovostjo — enostavnim vzdrževanjem!

Zahvaljujoč PERMANENT PRESS postopku vam VARTEKS nudi novost pri oblačenju: hlače iz čiste volne lahko perete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PERMANENT PRESS hlače lahko operete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PO PRANJU JIH OBESITE ZA SPODNJI DEL HLAČNIC.

PERMANENT PRESS HLAČE VARTEKS

TRAJNA ELEGANCA
IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

STROJNIKI — INŽENIRJI IN TEHNIKI, EKONOMISTI, AGRONOMI!

VABIMO VAS K NAM NA DELO. HITRO RASTEMO, VODEČI SMO V PROIZVODNJI KMETIJSKE OPREME. DELAMO PO PROGRAMU AVSTRIJSKE FIRME PÖTTINGER IN ŠVICARSKE FIRME BUCHER. LAHKO SE POHVALIMO Z DOBRO ORGANIZACIJO IN SODOBNIM STROJNIM PARKOM. OBIŠČITE NAS!

SIP SIP

STROJNA INDUSTRIJA

63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI
DOLINI

CUPRABLAU

pridelek
zdrav

Kmetje — zaščitite vaše naseče s sodobnim in preizkušenim škroplivom Cuprablau zatira bolezni, a ne škoduje pridelku. Cuprablau zavira pretiran razvoj rastline in omogoča boljšo rasti plodu. Cuprablau je hitro topljiv, zato ga pripravite preprosto tik pred uporabo.

CUPRABLAU
pridelek zdrav!

proizvaja
CINKARNA CELJE

TV SPORED

NEDELJA

9.25 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — nadaljevanje in konec (Lj)
 10.15 Kmetijska oddaja (Zg)
 11.00 Mozaik (Lj)
 11.05 Otroška matineja: Beli kamen, Na daljnem severu (Lj)
 12.00 Poročja — do 12.06 (Lj)
 Nedeljsko popoldne (Pisani svet, Prvi splav, Podpeški oktet, Za konec tedna) Sport (Lj)
 16.00 Poročja (Lj)
 18.05 7 nevest za 7 bratov (Lj)
 19.45 Risanika (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.03 TV dnevnik (Lj)
 20.29 Tedenski zunanje-politični komentar (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.35 TV festival 74 — reportaža in nagajena oddaja (Lj)
 Dokumentarna oddaja (Lj)
 Propagandna oddaja (Lj)
 Sportni pregled (Sa)
 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
 20.00 TV dnevnik (Bg)
 20.30 Celovečerni film (Bg)
 22.00 Tema tedna (Bg)

PONEDELJEK

8.10 TV v šoli (Zg)
 9.30 TV v šoli (Bg)
 14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
 15.30 TV v šoli — ponovitev (Bg)
 16.45 Madžarski TV dnevnik — Pohorje, Pješivec do 17.06 (Bg)
 17.50 Koko, Moko in vrabček Skoko (Lj)
 18.05 Obzornik (Lj)
 Večer Norveške TV
 18.20 Velika pot severnjakov — barvna oddaja (Lj)
 18.50 Mozaik (Lj)
 18.55 Pijte prijatelji — barvna oddaja (Lj)
 19.25 Od stene do stene — barvna oddaja (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.30 Sodobna oprema (Lj)
 Nadaljevanje večera Norveške TV
 20.40 Pepel — TV drama (Lj)
 21.35 Crestura igris — baletna barvna oddaja (Lj)
 22.30 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročja (Zg)
 17.45 Lutke (Sa)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Književni klub (Sa)
 19.00 Dokumentarna oddaja (Bg)
 19.30 Risanke (Bg)
 20.00 TV dnevnik (Sa)
 20.30 Francoski sanson (Zg)
 21.00 Ljudje proti — film (Bg)
 22.30 24 ur (Bg)

TOREK

8.10 TV v šoli (Zg)
 9.35 TV v šoli (Sa)
 10.05 TV v šoli (Bg)
 14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
 15.35 TV v šoli — ponovitev (Sa)
 16.05 TV v šoli — ponovitev (Bg)
 17.00 Šolska TV — do 17.20 (Lj)
 17.50 Peli so jih mati moja: Lepa Vida (Lj)
 18.00 Risanke (Lj)
 18.10 Obzornik (Lj)
 18.25 L. Zerdin: Ostri ritmi (Lj)
 18.55 Mozaik (Lj)
 19.00 Marksizem v teoriji in praksi (Lj)
 19.20 Mozaik kratkega filma (Lj)
 19.45 Risanika (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.35 Pogovor o... — Mladina v SLO (Lj)
 21.25 W. S. Reymont: Kmetje — barvna TV nadaljevanje (Lj)
 22.15 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročja (Zg)
 17.45 Serijski film (Zg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Narodna glasba (Bg)
 19.00 Znanstveni studio (Bg)
 20.00 TV dnevnik (Zg)
 20.30 Aktualna oddaja (Zg)
 21.15 Serijski film (Bg)
 22.05 Glasbena oddaja (Zg)
 22.35 TV dnevnik (Zg)

SREDA

8.10 TV v šoli (Zg)
 10.50 TV v šoli (Bg)
 15.30 TV v šoli — ponovitev (Bg)
 16.45 Madžarski TVD — Pohorje, Pješivec do 17.06 (Bg)
 17.45 Beli kamen — serijski barvni film (Lj)
 18.10 Obzornik (Lj)
 18.25 Napadi in obramba — reportaža (Lj)
 18.55 Mozaik (Lj)
 19.00 Glasbena oddaja (Sk)
 19.30 Stari mojster: Gregor Maček — barvna oddaja (Lj)
 19.45 Risanika (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Barvna propagandna oddaja (Lj)
 20.30 3-2-1 (Lj)
 20.40 Pešec — celovečerni film (Lj)
 22.20 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročja (Zg)
 17.45 Mali svet (Zg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Reportaža (Bg)
 19.00 Glasbena oddaja (Sk)
 19.20 Aktualna oddaja (Zg)
 20.00 TV dnevnik (Sa)
 20.30 Odprta univerza (Bg)
 21.15 Glasbena oddaja (Bg)
 21.45 Moja žena, prva sosedja (Bg)
 22.15 24 ur (Bg)

ČETRTEK

8.10 TV v šoli (Zg)
 9.35 Francosčina (Bg)
 14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
 15.35 Francosčina — ponovitev (Bg)
 16.50 Šolska TV — ponovitev do 17.30 (Lj)
 17.10 Junak mojega otroštva (Lj)
 17.55 Obzornik (Lj)
 18.10 Otroci in mi — serijska oddaja (Lj)
 19.10 Mozaik (Lj)
 19.15 Po sledih napredka (Lj)
 19.45 Risanika (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
 20.40 Valter brani Sarajevo — barvna TV oddaja (Lj)
 21.25 Četrikovi razgledi: Čile (Lj)
 21.35 Glasbeni nookturno: Dieck Powell in Finn Ziegler (Lj)
 22.15 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročja (Zg)
 17.45 Eva in Eva (Sa)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Narodna glasba (Zg)
 19.00 Aktualna oddaja (Zg)
 20.00 TV dnevnik (Zg)
 20.30 Krog (Bg)
 21.15 Feljton (Bg)
 21.45 Serijski film (Bg)
 22.45 24 ur (Bg)

PETERK

8.10 TV v šoli (Zg)
 10.50 Angleščina (Bg)
 14.10 TV v šoli (Zg)
 15.45 Angleščina — ponovitev (Bg)
 16.45 Madžarski TVD — Pohorje, Pješivec do 17.06 (Bg)
 17.30 Kulinija pri violinskem ključu: Zanimiva Evropa (Lj)
 18.00 Obzornik (Lj)
 18.15 Mladi za mlade — oddaja JRT (Lj)
 18.45 Mozaik (Lj)
 18.50 Atletika: Teki na srednje proge (Lj)
 19.15 Pet minut za boljši jezik: Dve odlični (Lj)
 19.25 TV kašipot (Lj)
 19.45 Risanika (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)

20.30 Propagandna reportaža (Lj)

20.35 3-2-1 (Lj)
 20.45 Lilička — celovečerni film (Lj)
 22.10 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročja (Zg)
 17.45 Otroški spored (Bg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Narodna glasba (Sk)
 19.00 Kultura danes (Bg)
 20.03 TV dnevnik (Zg)
 20.30 Kvis (Zg)
 21.40 Serijski film (Zg)
 22.20 TV dnevnik (Zg)
 22.40 Mali portret (Zg)

SOBOTA

9.30 TV v šoli (Bg)
 10.35 TV v šoli (Zg)
 12.00 TV v šoli (Sa)
 16.45 Rokomet: Krivaja : Zeleničar — prenos (Sa)
 v odmoru Propagandna oddaja (Lj)
 18.00 Mozaik (Lj)
 18.05 Obzornik (Lj)
 18.15 Kje izvira Nil — serijski barvni film (Lj)
 19.15 Cik-cak (Lj)
 19.25 TV dnevnik (Lj)
 19.45 Tedenski zunanje-politični komentar (Lj)
 19.50 Prireditve ob dnevu mladosti (Bg)
 21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
 21.35 Cannon — serijski barvni film (Lj)
 22.25 TV dnevnik (Lj)

HUMOR

Ko je romunska kraljica Marija potovala po Ameriki, je obiskala tudi neko bolnišnico za duševno bolne. Iz avtomobila se je napolila naravnost v sprejemno sobo. Eden od kraljičinih spremljevalcev je dejal dežurnemu zdravniku: »Njeno veličanstvo kraljica Romunije.«

»Lepo, lepo...« je odgovoril zdravnik in se obrnil k obiskovalki: »Koliko časa pa se še imate za kraljico?«

Aleksander Dumas je eden od najplodovitejših pisateljev vseh časov, saj je izdal okrog tisoč dvesto knjig. Zgodovinarji trdijo, da mnogih ni napisal sam, ampak so jih po njegovih navodilih pisali mladi pisatelji.

Ko je nekoč spet izšel njegov roman, je Dumasov oče srečal sina in ga vprašal:

»Si prebral mojo najnovejšo knjigo?«
Sin je lakonično odgovoril: »Ne, pa ti?«

Belgijski glasbenik Pierre Benoit se je nekoč potožil Paulu Bourgetu zaradi žaljivih člankov, ki so jih časopisi objavljali o njem.

»Prijatelj, slaven sem se počutil šele takrat, ko sem nehal brati časopise,« ga je potolažil Bourget.

Ko je bil komaj sešmin-dvajsetletni Napoleon Bonaparte leta 1796 imenovan za poveljujočega generala vojske v Italiji, mu je dejal neki častnik:

»Premlad si, da bi poveljeval vojski v tako pomembni odpravi.«

»Ne boj se,« je odvrnil Napoleon, »vrnil se bom starejši.«

Ob izbruhu secesijske vojne za osvoboditev sužnje, je Abraham Lincoln hotel spoznati avtorico »Koče strica

Tomaš, ameriško pisateljico Harriet Beecher-Stowe. srčno ji je stisnil roko in rekel:

»To je torej tista ženska, ki je sprožila tako veliko vojno!«

Avstrijski feldmaršal ga rodu Johann Joseph Radetzky je bil zelo všečen in je v pismu hčerki grešil tole silovito napoved:

»Položaj je zelo težek nad našimi glavami in mostenov meč.«

Velika francoska trapezistka Elisabeth Félix Rachel je bila žena Zidinja. Imela je desetletno in triletnega sina, ki ju je ona krstila. Obred je opravil pariški nadškof. Po obredju je prelat rekel velikim gospodom:

»Prav je, gospodična, da sinova krstili po katehizisu.«

»Se razume, monsi-jer,« je odgovoril prelat. Njuna očeta sta bila zelo božna katoličana!«

**NOVO
NOVO
NOVO**

aktivni program pranja (bio)

popolnejše pranje
 superavtomatsko
 enostavno
 z garancijo gorenje

PS 615 · PS 615 R · PS 620 BIO S · PS 625 BIO S · PS 625 BIO S

- cooldown - postopno ohlajevanje perila
- podaljšano predpranje in pranje
- maksimalni učinek encimov
- tri tehnike pranja
- povečano število obratov - boljše ožemanje
- stop pranje
- avtomatsko doziranje ustrezne količine praška in vode
- novi pralni stroji z mednarodnim znakom volne

**TOVARNA
NOGAVIC
POLZELA**

**Lastovka iz Polzele
prinaša nove proizvode!**

- PLER
- GOLDEN PANTY
- GALA
- BRIT

PLER in GOLDEN PANTY sta preventivni hlačni nogavici, namenjeni ženskam, ki veliko stojijo!
 GALA hlačne nogavice so izredno fine, ojačane v zgornjem delu in gladko pletene.
 BRIT so kvalitetne, raztegljive hlačne nogavice. Cena je zelo ugodna!

g o n a p i j e

MALI OGLASI

PRODAM

SILNICO BCS 13 km 127
nem dobro ohranjeno in
komjski obračalnik za seno
na 6 vil, prodam. Leopold
Buber Zagaj 7, Ponikva.

AT 1100 v voznem stanju,
letnik 1967, prodam. Roman
Cater, Zadobrava 40, Skofja
vas.

MESECEV brejo kravo si-
ro rjave barve, prodam
ugodno. Ludvik Jurhar, Mi-
gajnice, Griže.

TUNUS 12 M letnik 66 ge-
neralno popravljen, registri-
ran do marca 1975, ugodno
prodam. Vinko Herodež, Tr-
nava 39, Gornjsko.

ASTAVO 1300/68, prodam.
Informacije po 14. uri pri
Radošević, Celje, Malgaje-
va 2/a.

RAVO s teličko simentalo,
prodam ugodno. Franč Kri-
žan, Zadobrava 49, Skofja
vas.

MI 8 break, letnik 1972,
dobro ohranjen, registriran
do maja 1975, prodam ugod-
no. Ogled med 18—19 uro.
Malgaj, Ulica bratov Mrav-
ljakov 13.

OVORNI AVTO DEUTZ 6 c,
špediter, v odličnem stanju
prodam. Okorn, Breg 2 Pol-
ze.

SLADKO SENO prodam. Ste-
pičnik, Dobrava 19.

VW KOMBI kasoner, poceni
in ugodno prodam. Ogled v
soboto popoldan in v ne-
deljo dopoldan. Začet 66,
pri Ljubečni.

SPACKA dobro vzdrževanega
40.000 km ugodno prodam.
Grubar, Celje, Trubarjeva
36/III.

MI 8 letnik 1972 z radiom,
prodam. Ponudbe pod
30.000 din.

ASTAVO 1300/68, s plinsko
napravo, prodam. Telefon
049-84.

ESENO garažo velikost 4 x 5
m prodam, po ugodni ceni.
Streha salonit. Beriša, Ce-
lje, Mariborska 110.

NOVO

Bazooka z okusom grozdja

SCANCE, izvrstne pasme
— domače, en mesec stare,
dobre pasme zajce z mladi-
či starimi 2 meseca, televi-
zor, železno posteljo in do-
datno peč, prodam. Marica
Skale, Zagrad 103, Celje.

KNONADSTROPNO novejšo
hišo z velikim vrtom, na
zelo lepi sončni legi, prod-
am. Ponudbe pod »SONČ-
NA LEGA».

AT 750 popolnoma obnov-
ljen in registriran za leto
vnaprej nujno prodam, za
7.500,00 din. Ogled na Ma-
riborski cesti — Petrol.

TUNUS 12 M, dobro ohr-
anjen, prodam. Cena 22.000
din. Vzajem tudi gradbeni
ček. Ogled v soboto in ne-
deljo. Ivan Flis, Mariborska
122/a, Celje.

SU PRINZ 1000 prodam.
Ogled vsah dan od 17. ure
dalje v bife »PARK«, Celje
Maistrova 2.

ARTBURG karavan letnik
1969, prodam ugodno. Ogled
vsah dan v Ljubnici 1, Vi-
tanje.

VW 1300, letnik, 1967, ugodno

prodam. Ladstätter, Store
78.
BETONSKE CEVI 6 kom 1 m
1 m, prodam. Karl Košir,
Lokarje 2a, Sentjur pri
Celju.
SPALNICO, dobro ohranjeno
prodam ugodno. Fabjan,
Seice 31.
ZASTAVO 750 letnik 1969,
ugodno prodam. Dostal,
Ulica Bratov Mravljakov 11,
Celje.
TELICO 500 kg težko, 3 me-
sece brejo, sive barve prod-
am. Alojz Košec, Glinsko
6, Skofja vas.

NOVO

Bazooka z okusom grozdja

KOZOLEC (za prestavit) pro-
dam. Cena 20.000. Vprašati:
Gubčeva 12, Sočnanj.

SPACKA letnik 1966, prodam.
Ogled mogoč pri Jožetu
Operčkalu, Metka Cehje, od
6. do 14. ure.

TELIČKO simentalo od do-
bre mlekarice, staro 5 me-
secev, prodam. Alojz Pe-
perko, Kompolje 84, Store.

GLOBOK otroški voziček
prodam. Drofenik, Vrunc-
va 14, Celje.

DNEVNO SOBO, prodam
ugodno. Ogled mogoč vsak
dan od 15. ure dalje. Stane
Gjuran, Cesta v Lokro-
vec 12.

AMI 8, karamboliran, ugod-
no prodam. Možno tudi po
delih. Ogled v Sentjurju pri
avtomehaniku, Andreju Pre-
volniku.

FIAT 750 LUX, prevoženih
24.000 km, prodam. Janez
Pečolar, Celje, Ob železni-
ci 3.

SPACKA letnik 68, prodam
ali zamenjam za Fiat 750.
Udrih, Spodnje Grušovlje,
Sempeter.

FORD TAUNUS karavan 17 M
1966, prodam ugodno. Ivan
Plut, Laško 18/a.

DNEVNO SOBO kompletno,
temni mahagoni, skoraj no-
vo, prodam ugodno. Lesko-
vec, Celje, Ljubljanska 74.

OTROSKI VOZICEK kombi-
niran, prodam ugodno. Mi-
ra Božič, Dobrteša vas
74-a, 63311 Sempeter.

POSESTVO 8 ha zemlje in
2 ha gozda — kmečka hiša
z gospodarskim poslopjeri
z inventarjem, oddaljeno
5 km iz Celja in 5 minut
od avtobusne postaje (vo-
da in elektrika pri hiši),
prodam. Jožefa Koželj, Lju-
bečna, nasproti šole.

KOLESA z gumi voz 15 col
z nalomi, guml voz 12 col,
za lahko vprego in beton-
ski mešalec z motorjem, ali
urez, prodam ugodno. Glin-
sko 7a pri Ljubečni.

R-4 RENAULT, letnik 70, pro-
dam. Cena po dogovoru.
Franc Grobelnik, Sempeter
v Sav. d. 86 A pri LIKU.

PLINSKO napravo za osebni
avto OPEL, v brezhibnem
stanju, prodam. Cena ugod-
na. Franc Mlakar, Suho 1,
Dobje pri Planini/63224.

VW hrošč, ugodno prodam.
Informacije: Jože Turnšek,
Vojkova 2, vsak dan od
15.—17. ure.

FIAT 850, šport Coupe, do-
bro ohranjen, prodam. Jo-
že Temnik, Celje, Trubar-
jeva 48.

NOVO

Bazooka z okusom grozdja

Bazooka z okusom grozdja

SKODO 1000 MB letnik 70
nujno prodam. Ivan Šupek,
Trubarjeva 16.
ZREBICO staro 2 leti pro-
dam. Ivo Mirnik, Celje,
Medlog 63.
GUMI VOZ nov, prodam. He-
rodež, Sešče 5, Prebold.
SPALNICO in klubsko garni-
turo prodam. Ogled mogoč
vsak dan od 12. do 18. ure.
Trg V. kongresa 3, Celje
(hišnik).

150 komadov »gajbica« pro-
dam. Jože Zveplan, Brodnic-
ce, Rimske Toplice.
DVOSOBNO, skoraj novo
stanovanje z garažo v Zal-
cu, soseska Ložnica, pro-
dam. Vera Hudovernik, So-
seska Ložnica 21/a, Zalec,
od 6. do 14. ure telefon
232-32 Toper, Celje.

PRIKOLICO novo, nosilnost
500 kg, priklop za osebni
avto, prodam. Viktor Skof-
lek, Kersnikova 39, Celje.

SPACEK letnik 1964 ugodno
prodam. Informacije tel.
063-71-950, od 17. do 19. ure.

TELEVIZOR RIZ črno-beli,
brezhiben ugodno prodam.
Ogled vsak dan od 15. ure
dalje. Milan Batistič, Celje
— Na otoku 7.

KUPIM

GUMI VOZ rabljen, lahak,
12 col, kupim. Stravnik, Ce-
lje, Cesta v Lokrovec 36.
GRADBENO PARCELO, ali
manjšo starejšo hišo s sad-
nim vrtom na področju Sa-
vinjske doline, kupim.
Franc Bostij, Mihelčeva 24,
Ljubljana.

HISO ali dvosobno stanova-
nje kupita dva starejša za-
konca, v Celju ali bližnji
okolici. Ponudbe pod »SPO-
RAZUMEVANJE».

STANOVANJA

OPREMLJENO sobo oddam
fantoma. Anica Partelj, Do-
bojska 36, Celje.

OPREMLJENO sobo s soupo-
rabo kopalnice oddam. Po-
nudbe pod al. Junija.

MLADA DRUŽINA išče sta-
novanje v Celju ali okolici
za dobo enega leta. Plačata
vnaprej. Emil Doberšek,
Nušičeva 5, Celje.

DVEMA ali eni ženski osebi
oddam opremljeno central-
no ogrevano sobo in kuhin-
jo. Ponudbe pod »Takoja».

DVOINPOLSOBNO stanova-
nje menjam za enako ali
dvosobno na Otoku. Ponud-
be pod »MAJA».

PODNAJEMENIKA sprejemam
na stanovanje. Maribor-
ska 176.

DIJAKINJI iščeta ogrevano
sobo s souporabo kopalni-
ce, v Celju ali bližnji oko-
lici, za šolsko leto 1974/75.
Ponudbe pod Sandra Laz-
nik, Kovč 9 61430, Hrast-
nik.

DVOSOBNO (suho) stanova-
nje v Čretu zamenjam za
enako izven mesta. Ponud-
be pod »ENAKO».

USLUZBENKA išče prazno
sobo ali garsonjero. Plača
vnaprej. Ponudbe pod »Na-
grada 5000».

ZAPOSLOTEV

BIFE »VERA MALUS« Smart-
no ob Paki, zaposli nata-
karico. Stanovanje in hra-
na preskrbljena.

DOBRO VPELJAN trgovski
potnik sprejme celotno pro-
dajo artiklov manjšega ali
srednjega podjetja na do-
mačem področju. Nudi
možnost razširitve z dopol-
nilnimi izdelki. Delo pre-
vzame pogodbeno. Po dolo-
čenem času pa je možno
stalne namestitve. Ponudbe
pod »USPEŠNO DELO».

RAZNO

DRUŽABNIKA — vestnega,
za osvojitve novega artikla
iščem. Pogoj: nekaj goto-
vine in veselje do skupne-
ga dela. Ponudbe pod
»DRUŽABNIKA».

2 MILJONA starih dinarjev
posojila, za dobo dveh let,
potrebujem. Obresti pla-
čam po dogovoru. Ponud-
be pod »2 MILJONA».

ZAPESTNICA je bila najdena
v Celju. Dobite jo pri Apo-
loniji Čretnik, Breg 50 a,
Polzela.

DOJENČKA grem varovat
5 ur dnevno. Ponudbe pod
»UPOKOJENKA».

ZENSKO srednjih let z ne-
kaj pokojnine sprejemam v
skupno gospodinjstvo —
čimprej, Julijana Selšč, Dre-
šinja vas 12, Petrovče.

AVTO MOTO DRUŠTVO
SLANDER Celje, prične v
četrtak, 23. maja ob 16. uri
tečaj cestno prometnih
predpisov in tehnike vož-
nje. Prijave sprejema AV-
TO MOTO DRUŠTVO
SLANDER Celje, Ljubljans-
ka 37, vsak dan od 6. do
18. ure in sobotah od 7. do
12. ure. VABLJENI!

DOBRO in pošteno ljubite-
ljivo otrok iščem za var-
stvo 8-mesečnega otroka.
ZOHAR, Celje, Moše Pija-
de 8.

**V vsak dom
NOVI
TEDNIK**

Odbor za medsebojna razmerja delavcev
pri TOZD za

PTT PROMET CELJE

o b j a v i l j a prosta delovna mesta

1. VEČ PRIPRAVNIKOV

s srednje šole za delo v poštno, telegrafski
telefonski manipulaciji pri TOZD za ptt pro-
met Celje

2. VEČ PISMONOŠ

pri ptt enoti Celje 1, Vojnik, Zalec in Bra-
slovče

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnje-
vati še naslednje:

pod 1.: gimnazija, ekonomska, administrativna ali
druga ustrezná srednja šola
pod 2.: končana osemletka ali najmanj 6 razredov
osnovne šole, vozniško dovoljenje A kategorije, od
služen vojaški rok.

Kandidati naj vložijo pismene prijave s kratkim
živiljenjepisom in ustreznimi dokazili v roku 8 dni
po objavi Odboru za medsebojna razmerja delav-
cev pri TOZD za ptt promet Celje.

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

v a b i k sodelovanju nove sodelavce
za prosta delovna mesta:

1. Administrator — daktilograf v nabavni službi

2. Adminstrator — daktilograf v prodajni službi

Pogoji: končana ekonomska srednja šola ali uprav-
no administrativna srednja šola, znanje strojepisja;
pod točko 1. tudi znanje nemškega jezika

3. Več ekonomskih tehnikov za delo v finančni službi

4. Vrtnar

Pogoj: končana poklicna šola vrtnarske stroke

5. Večje število delavcev

moških in žensk za delo v proizvodnji v starosti
do 35 let.

Pismene ponudbe sprejema organizacijsko kadrov-
ska služba podjetja do 20. 5. 1974.

Pred letom dni je prenehalo utripati za nas srce
naše ljubljene mame

Amalije Obu

rojene Vošnjak

Mama je bila na vsem širnem svetu ena sama,
zato bo v našem spominu vedno živeła.

Hvala vsem, ki se je še vedno spominjajo.

Njeni: Mara, Vera, Stojana, Stanko in Franc
z družinami.

IZBRANA ZA VAŠ OKUS KAVA

Rekord za jubilej

„KLEMENŠKOV PEKEL“

330 METROV GLOBOK

Konec aprila so si preboldski jamarji izbrali za dan, ko bodo poskusili raziskati eno najglobljih brez in najgloblje brezno na Štajerskem — Klemen-

Darko Naglav in Borut Zagorec na globini 125 m.

škov peklo v Podolševi nad Logarsko dolino.

Za to težko in naporno akcijo so se preboldski jamarji pripravljali že od lanskega leta, ko so prvič obiskali to brezno. Takrat so prodrli do globine 125 m, nadaljnje raziskovanje brezna pa je takrat preprečilo pomanjkanje opreme. Ze takrat je bilo pričakovati, da bo brezno presleglo po globini vsa do sedaj raziskana brezna na Štajerskem (dosedaj je za najglobljo veljala »Snežnica« na Raduhi — 176 m, »Brezno« na Golteh — 130 m, »Neskončno brezno« na Dobrovijah — 117 metrov) in da bo postavljen nov globinski rekord.

Po temeljitih kondicijskih pripravah in zbiranju in izdelovanju potrebne opreme je napočil odločilni trenutek. Akcije se je udeležilo 14 članov in članic Jamar-

skega kluba »Črna galeba« iz Prebolda. V breznu so preživeli kar 30 ur in v njem tudi prespali. Od vsakega udeleženca je raziskovanje brezna zahtevalo, da je dal vse od sebe. Napor je bil tudi kronan z uspehom. Dosegli so nov globinski rekord s — 330 m. Z raziskavo tega brezna so dokazali, da so sposobni raziskati tudi večje jamske objekte.

Jamarji so bili tega uspeha še toliko bolj veseli, ker je to obenem tudi 100-ta raziskana jama, istočasno pa letos poteka 5 let plodnega delovanja jamskega kluba »Črna galeba« Prebold.

Na gornjem posnetku Darko Naglav in Borut Zagorec v globini 125 metrov, pri slabi polovici »Klemenškovega pekla«.

ONE VEDENIK

Tole pa ni nihče drug kot eden začnjih krovič slavnatih streh na Kozjanskem — ANTON BRACUN, ki bo kmalu naložil na svoja pleča osmi križ in doma s Peclja pri Golobnjaku. Bi verjeli, da je padel z dvanajst metrov visoke strehe, ker se mu lestev izmaknila izpod nog? Se marsikaj ne bi verjelo, če bi vam napisal še kaj o Bračunovem atu, ki pravi, da nima toliko časa na razpolago, da bi mi vse lahko povedal, kaj vse je doživel. Pa sem mu obljubil, da ga obiščem in si vzamem čas, pa čeprav se kakšne »plavega« naredim zraven, samo da mi bo vse povedal. In potem, seveda berite reportažo, kajti imeli boste kaj brati!

Foto: DRAGO MEDVED

Ljubezen po svetu

DAN, TUJCI!

Mensis, mesečno krvavitev pri ženskah, si preprosta ljudstva ne znajo razlagati kot naroden pojav, kajti ravno to, da je mensis pojav le pri ljudeh in človeku podobnih opicah, jih bega v mišljenje, da je kri, ki ob tem odteka, strupena. Torej je ženska v tem času nečista, nevarna za vsakega moškega, ki nima nadnaravnih sposobnosti in čarovnih moči. Ker pa strupena kri mora biti odvzeta, so v času krvavitve ženske obiskovali plemenski čarovniki, kajti oni so tisti, ki jim nevarna kri ne more škodovati. No, ponekod je plemo mnogo večje, kot pa je sposobnost in moč čaravnika. V nekaterih plemenih so čarovniki sivi, onemogli starci. Tam so dobrodošli tujci, ki jih ženske zvabijo v svoje kočice in ki se za takšne prilžnosti še prav posebej ozaljšajo, da bi ugajale.

doletela smrt, mnogi iz sedanjih plemen izkoriščajo praznoverje Alukov. Tako je za obe strani prav.

Na gornji sliki Aluko sedel v kleti, ki si urejata pričesko za tuje moške, ki bodo prišli v vas.

MALO ZA ŠALO

Njemu je bilo dovolj, da je bilo v hiši že 12 otrok in je na glas sklenil:
— Odslej bom spal v hodniku!
— Če misliš, da bo to pomagalo, bom v hodniku spala tudi jaz, pribije moževemu sklepu še ona.

Ne morem in ne morem dobiti otroka. Poskušala sem že vse. Iskala sem pomoč pri izkušenem starem ginekologu, potem pri starem in izkušenem psihologu, pa nič.

Veš, pravi prijateljica, poizkusi enkrat pri našem mladem obratnem zdravniku?!

ZGODBE O ŽIVALIH

USMILJENA KOKOŠKA

Imela sem pred par leti dve kokoši. Ena je zvalila piščančke pozno v jeseni, ko je bilo že pošteno hladno. No, in da bi bila mera polna, se je po par dneh popolnoma oskubila. Piščančki so milo čivkali, saj jih ni mogla več greti s perjem, ki ga je nosil veter po zraku. Druga kokoš jih en čas poslušala, potem pa se vsede čisto zraven koklje. V piščančkovih malih glavica se je kmalu zasvitalo, da bi bilo pod kokoško toplo, a kaj, ko so se je bali. Ker pa sila kola lomiti, se je najde najpogumnejši in se ji počasi približa. Ko vidi, da ga ne kljune, saj kokoš je ravno to čakala, zleze brezskrbno pod njo. Drugi še nekaj časa prezebajo in čivkajo, a kmalu zlezajo pod njo še vsi ostali. No, in tako jih je začela dan za dnem voditi. Ni jih sicer klicala kot koklja, a vedno jim je brskala za hrano. Kadarkoli so si zaželeli toplote, je sedla in jim razprostrla peruti, da so se greti po mili volji. Koklja jih je še nekaj dni klicala. Ko je videla, da se zanjo ne zmenijo več, ampak imajo raje kokoš, ki jim nudi poleg hrane tudi potrebno toploto, je kaj kmalu pozabila nanje.

ANA PEPERKO, Kompolje 84, Store

PO PRAZNIKU DELA

- Delo krepi človeka. Na srečo ne lelo, saj bi bilo sicer pri nas preveč sikih.
- Ko smo začeli izvajati geslo »tovarni delavec«, so bili vsi delavci; zdaj je treba delati, mnogi tovarni delavci žijo.
- Tovarne delavcem, v tovarne delavci.
- Nekateri mislijo, da izhaja beseda »delo« iz besede del, zato delajo le delno.
- Dela ni, kričijo, a druge honorarno poslijo.

Prikazen ni bau bau, niti vesoljnik in ne maskara. srebrno se svetlečo azbestno obleko je čisto navačlovek. Tako zavarovan gre lahko v ogenj. V primeru požara je takšen kombinizon edino sredstvo za uspešno reševanje ljudi in dragocenosti iz ognja.

P. Mikš